สำนักวิทยบริการฯ
24 ก.ย. 2550
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ปี 14992

C
4/53

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

วิทยานิพนธ์

ของ

นางสาวกชพร แซ่เตียว

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จฯ
วัน เดือน ปี 24 ก.ย. 2550
เลขทะเบียน 00210035
เลขเรียกหนังสือ วน 371.29 ก112ป 2549

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา

2549

ISBN: 974-373 -556-9

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

The factor that affect to the successful of Master of Degree of Arts, Major of Social Science for Development at Bansomdejchaopraya, Rajabhat University.

Miss. Kotchaphorn Saeteaw

A thesis Submitted in Partial fulfillment of the Requirements

For the Master of Arts (Social Sciences of Development)

at Bansomdejchaopraya Rajabhat University

Academic Year 2006

ISBN : 974-373-556-9

วิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

โดย นางสาวกชพร แซ่เตียว

สาขา สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา

ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์

กรรมการ ดร.วรรณรา ชื่นวัฒนา

กรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุภรณ์ ลิ้มบริบูรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา

..... ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายงานบัณฑิตศึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร. สายหยุด จำปาทอง)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์)

..... กรรมการ

(ดร.วรรณรา ชื่นวัฒนา)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุภรณ์ ลิ้มบริบูรณ์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เกื้อกูล ยืนยงอนันต์)

..... กรรมการและเลขานุการ

(อาจารย์สุปัญญา เสนะวีณิน)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

กชพร แซ่เตียว. (2549) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : ผศ.ดร.จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์ , ดร.วรรณรา ชื่นวัฒนา , ผศ.สุภรณ์ ลิ้มบริบูรณ์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะประชากรด้านปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำแนกตามลักษณะประชากร ได้แก่ รุ่น ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพขณะศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานขณะศึกษา สถานที่พักอาศัยขณะศึกษา ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางมาศึกษา และค่าใช้จ่ายที่ได้รับขณะศึกษา ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา รุ่นที่ 1 และรุ่นที่ 2 จำนวน 45 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

ผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะประชากร พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25-35 ปี และมีสถานภาพสมรสเป็นโสด ประกอบอาชีพรับราชการและพนักงานบริษัทเอกชน มีประสบการณ์การทำงานขณะเริ่มศึกษาระหว่าง 6-10 ปีขึ้นไป มีบ้านพักเป็นของตนเอง ใช้ระยะเวลาเดินทางไปศึกษา 30 นาทีถึง 1 ชั่วโมง และสามารถจ่ายค่าใช้จ่ายทั้งหมดด้วยตนเอง

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต พบว่า

2.1 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี มีปัจจัยด้านความพร้อม ความคาดหวัง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความก้าวหน้าในอาชีพมากกว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนากลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี

2.2 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านความพร้อม และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่า เพศชาย

2.3 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 36 ปีขึ้นไป มีความพร้อมและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่า 36 ปี

2.4 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ผู้ที่มีสถานภาพสมรสโสด มีปัจจัยภายในด้านความพร้อม ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีสถานภาพสมรสและหย่าร้าง มีค่าเฉลี่ยความคาดหวัง อยู่ในระดับปานกลาง

2.5 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ผู้ที่มีอาชีพรับราชการมีความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับปานกลาง และผู้ที่ประกอบอาชีพส่วนตัวหรือเป็นเจ้าของกิจการมีค่าเฉลี่ยความพร้อม ความคาดหวัง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความก้าวหน้าในอาชีพในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชนมีค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ความคาดหวัง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การได้รับการสนับสนุนทางสังคมและความก้าวหน้าในอาชีพอยู่ในระดับมาก

2.6 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5 ปี มีค่าอยู่ในระดับมาก และผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 3-5 ปีมีปัจจัยภายในในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัยภายนอกมีค่าอยู่ในระดับมากทุกกลุ่ม

2.7 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ผู้ที่มีบ้านพักของตนเองและผู้ที่พักอยู่บ้านญาติพี่น้อง มีปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้ที่มีบ้านพักเป็นบ้านเช่า อยู่หอพัก หรือแฟลตมีค่าอยู่ในระดับปานกลาง

2.8 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ผู้ที่ใช้ระยะเวลาเดินทาง 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง หรือมากกว่า 2 ชั่วโมง มีค่าปัจจัยภายในอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้ที่ใช้ระยะเวลาเดินทางน้อยกว่า 30 นาที หรือระหว่าง 1-2 ชั่วโมง มีค่าอยู่ในระดับปานกลาง

2.9 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ผู้ที่ได้รับค่าใช้จ่ายในขณะศึกษา ผู้ที่จ่ายค่าใช้จ่ายเองทั้งหมด ผู้ที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากครอบครัว และผู้ที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากการกู้ยืมมีค่าปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้ที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากญาติพี่น้องมีค่าอยู่ในระดับปานกลาง

3. ผลเปรียบเทียบปัจจัยภายใน ประกอบด้วย ความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ความคาดหวังและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย แรงสนับสนุนทางสังคม และความก้าวหน้าในอาชีพที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต จำแนกตามลักษณะประชากรพบว่าปัจจัยภายใน ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และปัจจัยภายนอก ได้แก่ แรงสนับสนุนทางสังคม และความก้าวหน้าในอาชีพ มีผลต่อ

ความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิตกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี และกลุ่มสำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี แตกต่างกัน

Kotchaphorn Saeteaw : (2006) The factor that affect to the successful of Master of Degree of Arts, Major of Social Science for Development at Bansomdejchaopraya, Rajabhat University. The thesis of Master of Degree. Bangkok : Graduate School, Bansomdejchaopraya Rajabhat University. Advisor Committee : Assistant professor Dr.Chanwipha Diloksamphan ; Dr. Wannara Chuanwattana ; Assistant Professor Suphorn Limboriboon

This research is studying the feature of population about the internal and external factors of Master of Degree of Arts, Major of Social Science for Development, Bansomdejchaopraya Rajabhat University and comparing with the internal and external factors cause to the successful of Master of Degree of Arts, Major of Social Science for Development, Bansomdejchaopraya Rajabhat University that identify in the characteristic of population such as model, period of time to study, gender, age, marital status, career during studying, working experience during studying, the residence, distance of traveling to study and expenditure. The sample for research such as Master of Degree of Arts, Major of Social Science for Development, Bansomdejchaopraya Rajabhat University, Model 1 and 2 amount of 45 persons. Tools of research such as the questionnaires, analysis using percentile, average and standard deviation.

Result of research is found that :

The result of the factor is effect to the successful in education of Master of Degree of Arts, Major of Social Science for Development, Bansomdejchaopraya Rajabhat University is summarized :

1. The result of feature of population is found that The Master of Degree of Arts who are graduated within three years as 9 persons that 20 % is male. Most of them has 25-35 years old of age and they are single. Their occupation are the governor and private company's employees and experienced for working during 6-10 years and have own residence, periods of travel to learn as 30 minutes to one hour and they can paid by themselves.

2. The result of analysis about the internal and external factors that effect to the graduated from education of Master of Degree of Arts is found that

2.1 Master of Degree of Arts, Major of Social Science for Development who are graduated within three years have more the factor of ready, expectation, motivation to success and advance in career than Master of Degree of Arts, Major of Social Science for Development who are graduated over three years.

2.2 Master of Degree of Arts, Major of Social Science for Development that female have more average of factor of ready and motivation to success than male.

2.3 Master of Degree of Arts, Major of Social Science for Development who have 36 years old up have more ready and motivation to success than who have less than 36 years old.

2.4 Master of Degree of Arts, Major of Social Science for Development who are single have the internal factor of ready, expectation and motivation to success is moderate, for who was married and divorced had the expectation is moderate.

2.5 Master of Degree of Arts, Major of Social Science for Development who are the governors has the expectation and motivation to success is moderate and business owner have average of ready, expectation, motivation to success and advance in careers is moderate. For who are the employees and private company's officer have average of understanding, ready, expectation, motivation to success, supported by social and advance in career is more.

2.6 Master of Degree of Arts, Major of Social Science for Development who has working experience over 5 years is more and who have working experience as 3-5 years is moderate of internal factor for external factors are more in every groups.

2.7 Master of Degree of Arts, Major of Social Science for Development who have own residence and who are residing at relatives' house have internal and external factor is more. For who are residing at rent house, apartment or flat have moderate.

2.8 Master of Degree of Arts, Major of Social Science for Development who are travel 30 minutes to an hour or over 2 hours have internal factor is more. For who are travel less than 30 minutes or during 1-2 hours have internal factor is moderate.

2.9 Master of Degree of Arts, Major of Social Science for Development who are receive expense during study, all payment by themselves, receive expense from their family and who have payment from loaning have internal and external factor is more. For receiving from their relatives have moderate.

3. Comparative result of internal and external including knowledge, ready, expectation and motivation to success and external include supporting from social and advance in career that impact to the successful of education of Master Of Degree of Arts that identify into the characteristic of population is found that internal factor such as knowledge, ready, expectation and motivation to success and external factor such as supporting from social and advance in career have different

effect in both the graduated of Master of Degree of Arts who are graduated within three year and over than three years.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีโดยสมบูรณ์ขึ้นมาได้นั้น เพราะได้รับความอนุเคราะห์และความกรุณา จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์ ประธานควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.วรรณรา ชื่นวัฒนา และผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภรณ์ ลิ้มบริบูรณ์ กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์เกื้อกูล ยืนยงอนันต์ กรรมการ อาจารย์สุปัญญา เสนะวีณิน กรรมการและเลขนุการ ซึ่งท่านได้ให้ความช่วยเหลือให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์กับวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกๆ ท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ และขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ในสาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ คำแนะนำและกำลังใจแก่ผู้วิจัยจนสำเร็จการศึกษา และมิอาจละเว้นบุคคลที่สำคัญยิ่ง ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงสำหรับพี่ๆ สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนารุ่นที่ 1 และรุ่นที่ 2 ที่ท่านได้ให้ความร่วมมือในการสละเวลาของท่านตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่ คุณพ่อ ครอบครัว และคุณฐิติวุฒิ สง่าทอง ที่ได้ให้การสนับสนุนทุนการศึกษาและเป็นกำลังใจในการศึกษา นอกจากนี้ขอขอบคุณเพื่อนๆ สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนารุ่น 3 และคุณวิยะดา เรืองฤทธิ์ ที่ได้ให้การช่วยเหลือตลอดมาจนประสบความสำเร็จ

ประโยชน์ของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บุพการี ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน ด้วยความเคารพอย่างสูง

นางสาวกชพร แซ่เตียว

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย..... ง

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ..... ช

ประกาศคุณูปการ..... ญ

สารบัญ..... ฎ

สารบัญตาราง..... ฐ

สารบัญแผนภาพ..... ฒ

หน้า

บทที่ 1 บทนำ 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา..... 1

วัตถุประสงค์ของการวิจัย..... 4

ขอบเขตการวิจัย..... 4

สมมติฐานของการวิจัย..... 5

นิยามศัพท์..... 5

ประโยชน์ที่จะได้รับ..... 7

กรอบแนวคิด..... 7

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 8

ความเป็นมาและหลักสูตรขั้นบัณฑิตศึกษา..... 8

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ..... 11

แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อม..... 14

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความคาดหวัง..... 15

แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์..... 18

แนวคิดและองค์ประกอบเกี่ยวกับแรงสนับสนุนทางสังคม..... 20

แนวคิดเกี่ยวกับความก้าวหน้าในอาชีพ..... 22

แนวคิดและองค์ประกอบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา..... 23

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 24

สารบัญ (ต่อ)

		หน้า
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	28
	ประชากร.....	28
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	30
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	31
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
	ข้อมูลทั่วไป.....	33
	ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของลักษณะทางประชากร.....	48
	เปรียบเทียบปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษา.....	71
บทที่ 5	สรุปและอภิปรายผล.....	74
	สรุปผลการวิจัย.....	74
	อภิปรายผลการวิจัย.....	76
	ข้อเสนอแนะ.....	85
	ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	86
บรรณานุกรม	.....	87
ภาคผนวก	.....	94
	ภาคผนวก ก.....	95
	รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	96
	ภาคผนวก ข.....	99
	แบบสอบถาม.....	100
ประวัติผู้วิจัย	.....	144

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1	แสดงจำนวนประชากร.....	28
ตารางที่ 2	ข้อมูลลักษณะประชากร.....	33
ตารางที่ 3	ลักษณะประชากรจำแนกตามรุ่น.....	36
ตารางที่ 4	ลักษณะประชากรจำแนกตามเพศ.....	37
ตารางที่ 5	ลักษณะประชากรจำแนกตามอายุขณะศึกษา.....	38
ตารางที่ 6	ลักษณะประชากรจำแนกตามสถานภาพสมรส.....	39
ตารางที่ 7	ลักษณะประชากรจำแนกตามอาชีพขณะศึกษา.....	40
ตารางที่ 8	ลักษณะประชากรจำแนกตามประสบการณ์การทำงานขณะศึกษา	41
ตารางที่ 9	ลักษณะประชากรจำแนกตามสถานที่พักอาศัยขณะศึกษา.....	42
ตารางที่ 10	ลักษณะประชากรจำแนกตามระยะเวลาที่ใช้เดินทางมาศึกษา.....	43
ตารางที่ 11	ลักษณะประชากรจำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ได้รับขณะศึกษา.....	44
ตารางที่ 12	ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกจำแนกตามรุ่น.....	48
ตารางที่ 13	ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกจำแนกตามระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษา.....	49
ตารางที่ 14	ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกจำแนกตามเพศ.....	50
ตารางที่ 15	ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกจำแนกตามอายุขณะศึกษา.....	52
ตารางที่ 16	ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกจำแนกตามสถานภาพสมรส.....	54
ตารางที่ 17	ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกจำแนกตามอาชีพขณะศึกษา.....	57
ตารางที่ 18	ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกจำแนกตามประสบการณ์การทำงานขณะศึกษา.....	60
ตารางที่ 19	ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกจำแนกตามสถานที่พักอาศัยขณะศึกษา.....	63
ตารางที่ 20	ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกจำแนกตามระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางมาศึกษา.....	66
ตารางที่ 21	ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกจำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ได้รับในขณะศึกษา.....	69
ตารางที่ 22	เปรียบเทียบปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกระหว่างกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี.....	72

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 23	สรุปลักษณะประชากรของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาจำแนกตามรุ่น.....	110
ตารางที่ 24	สรุปปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษา.....	112
ตารางที่ 25	ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายในด้านความรู้ความเข้าใจ.....	113
ตารางที่ 26	ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายในด้านความพร้อม.....	114
ตารางที่ 27	ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายในด้านความคาดหวัง.....	115
ตารางที่ 28	ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายในด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	116
ตารางที่ 29	ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก ด้านแรงสนับสนุนทางสังคม.....	117
ตารางที่ 30	ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ.....	118

สารบัญแผนภาพ

หน้า

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิด..... 7

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันความเจริญทางเทคโนโลยีเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ประเทศต่างๆ ในโลกจำเป็นต้องพัฒนาประเทศของตนให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในสังคม สำหรับประเทศไทยก็กำลังอยู่ในระหว่างการพัฒนาทุกๆ ด้าน ปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศได้แก่ กำลังคน และการผลิตกำลังคนให้กลายเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพทำได้โดยให้การศึกษา ดังพระบรมราชโอวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ความว่า "การให้การศึกษานั้นก็คือ การสร้างสรรค์ความรู้ ความคิด พร้อมทั้งคุณสมบัติและจิตใจที่สมบูรณ์ให้เกิดขึ้นในตัวบุคคล" การศึกษาจะช่วยพัฒนาทางด้านสติปัญญาให้มีความรอบรู้และเสริมสร้างสิ่งดี และมีคุณค่าทางการศึกษาในปัจจุบันจึงมุ่งที่จะสร้างคนให้มีประสิทธิภาพเพื่อเป็นกำลังของชาติ ดังนั้นการศึกษาจะเป็นวิถีทางที่จะช่วยให้เกิดการพัฒนาได้ทั้งในระดับปัจเจกบุคคล และระดับประเทศชาติ ประเทศที่พัฒนาแล้วทั้งหลาย ต่างเน้นความสำคัญของการศึกษาในฐานะที่เป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งจะมีผลโดยตรงต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติ โดยเฉพาะการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะเป็นระบบที่ผลิตกำลังคนระดับสูงที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาต่างๆ เพื่อสนองความต้องการของประเทศ

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ ปีพุทธศักราช 2547 กำหนดให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูหลังการเรียนรู้เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชนมีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะของครู

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีภาระหน้าที่ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยดังต่อไปนี้ (พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา 2547 : 2)

1. แสวงหาความจริงเพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล

2. ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทย มีความรักและผูกพันต่อท้องถิ่น อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในชุมชน เพื่อช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง การผลิตบัณฑิตดังกล่าวจะต้องให้มีจำนวนและคุณภาพสอดคล้องกับแผนการผลิตบัณฑิตของประเทศ

3. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่า ความสำนึก และความภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ

4. เรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนาและนักการเมืองท้องถิ่นให้มีจิตสำนึกประชาธิปไตย คุณธรรม จริยธรรม และความสามารถในการบริหารงานพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

5. เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง

6. ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

7. ศึกษาและแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมถึงการแสวงหาแนวทางเพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

8. ศึกษา วิจัย ส่งเสริม และสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิบัติภารกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จากกรอบภารกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏได้ตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม โดยส่วนรวมเป็นอย่างดี ซึ่งส่งผลกระทบต่อท้องถิ่นที่สำคัญ 3 ประการ คือ ความอ่อนแอขององค์การท้องถิ่น คุณภาพของทรัพยากร มนุษย์ที่ก้าวตามไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และการขาดความสมดุลเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมทั้งด้านกายภาพและจิตใจ ปัญหาดังกล่าวเหล่านี้ หากไม่มีบุคคลากรที่มีความรู้ความสามารถและเข้าใจในปัญหาท้องถิ่นขาดวิสัยทัศน์และความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหากับท้องถิ่นได้ตรงประเด็น ปัญหาทางสังคมอื่นๆ ก็จะตามมา ด้วยเหตุผลดังกล่าวมหาวิทยาลัยราชภัฏได้พิจารณาศักยภาพของมหาวิทยาลัยโดยส่วนร่วมพบว่ามีความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการสูง มีบุคคลากรที่มีศักยภาพทางวิชาการและการเรียนรู้ถึงรากแก่นของชุมชนมาโดยตลอด ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงได้อนุมัติให้มีหลักสูตร “ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา”

จากสถานการณ์ปัจจุบัน สภาพการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา จึงมีการปรับปรุงหลักสูตรเพื่อให้สามารถรองรับและ

สอดคล้องกับปัญหาท้องถิ่น โดยมีปรัชญาของหลักสูตร คือ การมุ่งพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้ความสามารถ และความเป็นเลิศทางวิชาการทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับสากล มีจิตสำนึกเรียนรู้กับชุมชนท้องถิ่น มีความเอื้ออาทรต่อกัน เพื่อความสันติสุขควบคู่กับการศึกษา ที่เน้นการมีคุณธรรม จริยธรรม มีสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชน ปัจจุบันสาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาทำการเปิดการสอนมา 4 รุ่น จำนวนทั้งสิ้น 84 ราย จำนวนศิลปศาตรมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาตลอดหลักสูตรจำนวน 2 รุ่น จำนวน 45 ราย (งานทะเบียนสำนักส่งเสริมวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปี 2544–2547) พบว่า จำนวนศิลปศาตรมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา จากการสำรวจเบื้องต้นพบว่า ศิลปะศาตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาตลอดหลักสูตร ตามรายวิชาที่ต้องศึกษาตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต โดยแบ่งออกเป็นหมวดวิชาสัมพันธ์และหมวดวิชาเฉพาะด้าน 36 หน่วยกิต และวิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต โดยศิลปศาสตรมหาบัณฑิตกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาตลอดหลักสูตรและวิทยานิพนธ์ภายใน 3 ปี จำนวน 9 ราย คิดเป็นอัตราร้อยละ 20 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาตลอดหลักสูตรและวิทยานิพนธ์มากกว่า 3 ปี จำนวน 36 ราย คิดเป็นอัตราร้อยละ 80 โดยแยกเป็นศิลปศาสตรมหาบัณฑิตกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาในปี 2544 ภายใน 3 ปี จำนวน 4 ราย และศิลปศาสตรมหาบัณฑิตกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี จำนวน 13 ราย จากศิลปศาสตรมหาบัณฑิตทั้งสิ้น 17 ราย และศิลปศาสตรมหาบัณฑิตกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาในปี 2545 ภายใน 3 ปี จำนวน 5 ราย และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี จำนวน 23 ราย จากศิลปศาสตรมหาบัณฑิตทั้งสิ้น 28 ราย (มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2548)

จากมูลเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี จากการศึกษาเบื้องต้นของผู้วิจัยทำให้ทราบถึงจำนวนศิลปศาสตรมหาบัณฑิตกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาตลอดหลักสูตรภายใน 3 ปี โดยเฉลี่ยอัตราร้อยละ 20 และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาตลอดหลักสูตรมากกว่า 3 ปี โดยเฉลี่ยอัตราร้อยละ 80 ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยมองเห็นถึงปัญหาทางการศึกษาและค่าใช้จ่ายที่ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตต่อรายบุคคลต้องสูญเสียเพิ่มในกรณีที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี อาจส่งผลถึงคุณภาพของงานวิจัยไม่มีคุณภาพหรือไม่จบการศึกษาก็เป็นได้ ทั้งนี้เพื่อหาปัจจัยและสาเหตุที่ทำให้ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี ในด้านปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีความสัมพันธ์ทำให้ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสำเร็จการศึกษา ปัจจัยภายในประกอบด้วย ความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปัจจัยภายนอกประกอบด้วย แรงสนับสนุนทางสังคม และความก้าวหน้าในอาชีพ อีกทั้งผู้วิจัยยังเป็นนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนารุ่นที่ 3 เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปเป็นแนวทางสำหรับการศึกษาของนักศึกษาศิลปศาสตร

มหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา รุ่นต่อไป อีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรด้านปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำแนกตามลักษณะประชากร ได้แก่ รุ่น ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพขณะศึกษา ประสบการณ์การทำงานขณะศึกษา สถานที่พักอาศัยขณะศึกษา ระยะเวลาในการเดินทางมาศึกษา และค่าใช้จ่ายที่ได้รับขณะศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ตั้งแต่รุ่นที่ 1 และรุ่นที่ 2 จำนวน 45 ราย โดยจะทำการศึกษาศิลปศาตรมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทั้ง 45 ราย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่สำเร็จการศึกษาตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต โดยแบ่งเป็นหมวดวิชาเฉพาะด้านและวิชาพื้นฐานเสริม 36 หน่วยกิต และวิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี จำนวน 9 ราย

กลุ่มที่ 2 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่สำเร็จการศึกษาตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต โดยแบ่งเป็นหมวดวิชาเฉพาะด้านและวิชาพื้นฐานเสริม 36 หน่วยกิต และวิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต กลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี จำนวน 36 ราย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา กรณีศึกษาเชิงลึกจำนวน 3 ราย ในจำนวนศิลปศาสตรมหาบัณฑิต 45 ราย สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา รุ่นที่ 1 และรุ่นที่ 2

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่

ตัวแปรต้น ด้านปัจจัยภายใน ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ความคาดหวัง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และปัจจัยภายนอก ได้แก่ แรงสนับสนุนทางสังคม และความก้าวหน้าในอาชีพ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำแนกเป็น กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี

ช่วงของเวลาการศึกษา ช่วงเดือนธันวาคม 2548 – กันยายน 2549

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยภายใน ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และปัจจัยภายนอก ได้แก่ แรงสนับสนุนทางสังคม และความก้าวหน้าในอาชีพ ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิตกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปีแตกต่างกัน

2. ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีลักษณะประชากรแตกต่างกันส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิตแตกต่างกัน

นิยามคำศัพท์

ความสำเร็จทางการศึกษา หมายถึง ความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ซึ่งเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาในระดับมหาบัณฑิต หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี หรือกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษา หมายถึง ปัจจัยที่ส่งเสริม สนับสนุนศิลปศาสตรมหาบัณฑิตให้สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี ประกอบด้วย ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

ลักษณะประชากร หมายถึง คุณลักษณะของศิลปศาสตรมหาบัณฑิตขณะศึกษาในระดับมหาบัณฑิต ประกอบด้วย รุ่น ระยะเวลาที่ใช้ในศึกษา เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพขณะศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานขณะศึกษา สถานที่พักอาศัยขณะศึกษา ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางมาศึกษา และค่าใช้จ่ายที่ได้รับขณะศึกษา

ปัจจัยภายใน หมายถึง ปัจจัยในตัวแต่ละบุคคล เป็นสภาวะของร่ายกายและจิตใจผลักดันให้ดำเนินตามเป้าหมายกำหนดไว้ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ปัจจัยภายนอก หมายถึง ปัจจัยนอกตัวแต่ละบุคคล เป็นแรงผลักดันให้บุคคลดำเนินตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ได้แก่ แรงสนับสนุนทางสังคม และความก้าวหน้าในอาชีพ

ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ระดับความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ ความสามารถจากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมของศิลปศาสตรมหาบัณฑิตที่ได้จากในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ทำให้สามารถนำความรู้ความเข้าใจไปทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินผล

ความพร้อม หมายถึง ระดับของสภาวะของศิลปศาสตรมหาบัณฑิตทั้งทางร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ด้านอารมณ์ และสิ่งแวดล้อมที่พร้อมจะศึกษาในระดับมหาบัณฑิตและสำเร็จการศึกษาในระยะเวลาที่กำหนด

ความคาดหวัง หมายถึง ระดับของความคิด ความต้องการ และความคาดหวังความสำเร็จทางการศึกษา ผลตอบแทน การยอมรับจากสังคม ของศิลปศาสตรมหาบัณฑิตกลุ่มสำเร็จการศึกษาในระดับมหาบัณฑิต

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ระดับของแรงจูงใจที่กระตุ้นให้ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตมีความพยายามที่ศึกษา หาความรู้และทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้สำเร็จการศึกษาตามที่คาดหวังไว้ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค หรือมีความพยายามที่จะกระทำให้ดีกว่าบุคคลอื่นๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและประสบความสำเร็จตามที่กำหนดไว้

แรงสนับสนุนทางสังคม หมายถึง ระดับคะแนนแรงสนับสนุนทางสังคมที่ผลักดันให้ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตได้รับผลสำเร็จจากการศึกษา ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ครอบครัว อาจารย์ และเพื่อน ซึ่งแรงสนับสนุนทางสังคมเป็นการสร้างความผูกพันกัน ความเห็นใจ การยกย่อง การให้คำแนะนำ การให้เวลา การให้ความคิดเห็น การเอาใจใส่ การให้ความช่วยเหลือทั้งด้านวัตถุสิ่งของ การเงิน ข่าวสาร หรือด้านจิตใจ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ส่งผลให้ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตประสบผลสำเร็จในการศึกษาในระดับมหาบัณฑิตได้

ความก้าวหน้าในอาชีพ หมายถึง การยอมรับในความเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นหลังจากสำเร็จการศึกษา ได้แก่ การประสบความสำเร็จในการทำงาน มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในตำแหน่งที่สูงขึ้น และการยอมรับจากสังคม

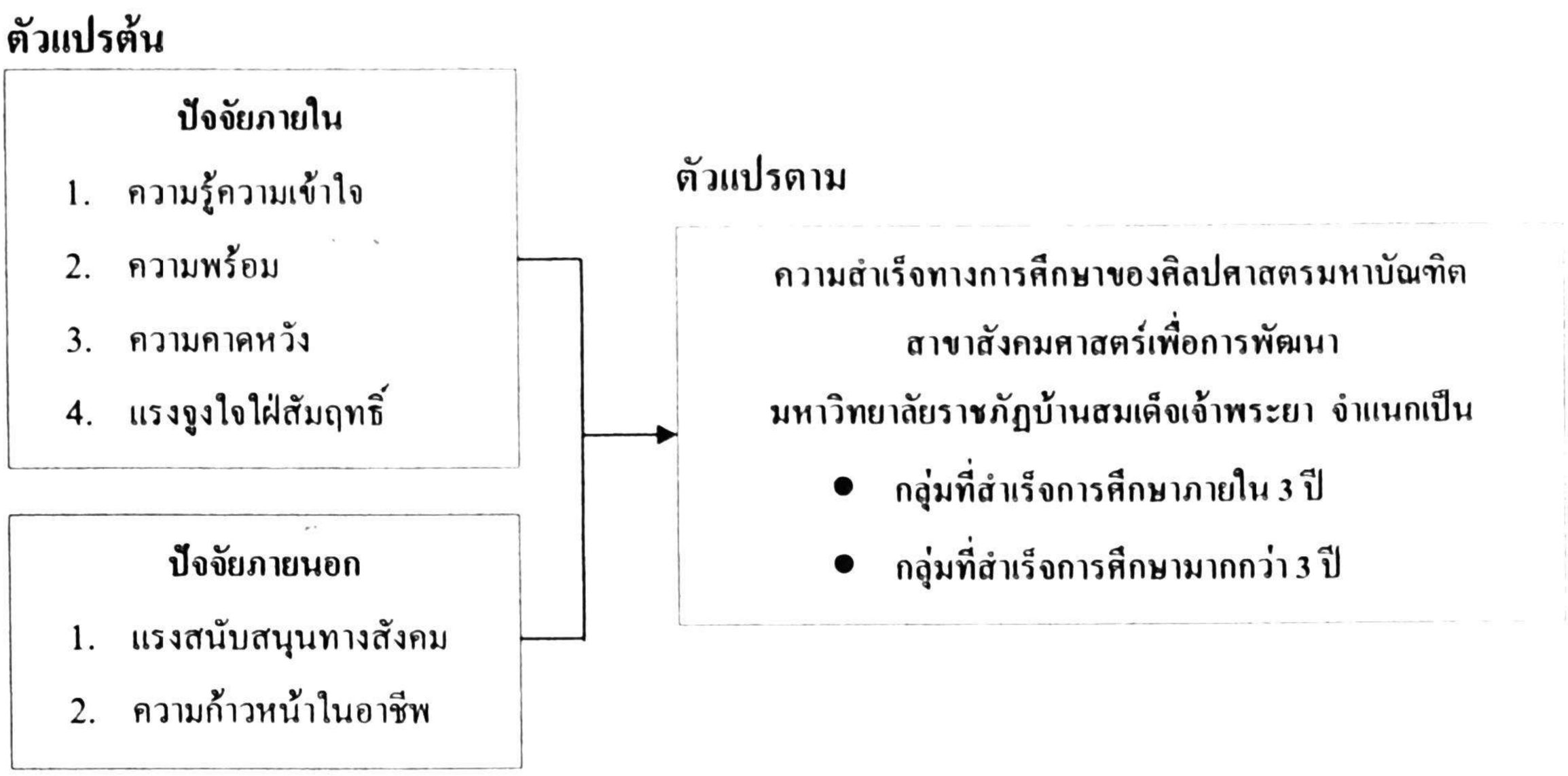
มหาบัณฑิต หมายถึง ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา รุ่นที่ 1 และ รุ่นที่ 2 จำนวน 45 ราย

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้ทราบถึงปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
2. ได้ทราบถึงปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
3. สามารถนำผลการศึกษาที่ได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานักศึกษาระดับมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ให้สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ภายใต้แนวคิดทฤษฎีประกอบด้วย ความเป็นมาและหลักสูตรขั้นบัณฑิตศึกษา แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อม แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แนวคิดและองค์ประกอบเกี่ยวกับแรงสนับสนุนทางสังคม แนวคิดเกี่ยวกับความก้าวหน้าในอาชีพ แนวคิดและองค์ประกอบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาสร้างเป็นกรอบแนวความคิดในการวิจัยดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2
เอกสารและวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ” ผู้วิจัยขอนำเสนอเนื้อหาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้

ความเป็นมาและหลักสูตรขั้นบัณฑิตศึกษา
แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ
แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อม
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง
แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
แนวคิดและองค์ประกอบเกี่ยวกับแรงสนับสนุนทางสังคม
แนวคิดเกี่ยวกับความก้าวหน้าในอาชีพ
แนวคิดและองค์ประกอบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความเป็นมาและหลักสูตรขั้นบัณฑิตศึกษา

ความหมายของบัณฑิตศึกษา

การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นการศึกษาในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี “บัณฑิตศึกษา” มาจากคำว่า “Graduate Study” แปลว่า การศึกษาที่เกิดขึ้นหลังจากคนเรียนเป็นบัณฑิตแล้ว หมายความว่า เป็นการศึกษาที่จัดขึ้นสำหรับผู้ที่เป็นบัณฑิต หรือเป็นการศึกษาที่สูงกว่าปริญญาตรี ได้แก่ การศึกษาระดับประกาศนียบัตรขั้นสูงหรือบางแห่งเรียกว่า ประกาศนียบัตรบัณฑิตระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอก โดยลักษณะของบัณฑิตศึกษาเป็นดังนี้ (วิจิตร ศรีสะอ้าน 2522 : 19-26)

1. มุ่งเน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง (Specialization) คือ มีจุดมุ่งหมายสำคัญที่จะเสริมสร้างความรู้ลึกซึ้งในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง ให้เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนั้นๆ
2. มุ่งเน้นการวิจัย (Research Oriented) คือ มีจุดมุ่งหมายในเรื่องของการวิจัยค้นคว้า
3. มุ่งเน้นความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ (Professionalization) คือ มีจุดประสงค์เพื่อที่จะให้คนทำงานได้ตามมาตรฐานวิชาชีพ

4. มุ่งเน้นวิชาการ (Scholarship) คือ เน้นให้บัณฑิตเป็นนักวิชาการที่มีความสามารถทางวิชาการสูงพอที่จะเป็นผู้นำทางวิชาการในสาขาของตนได้ ซึ่งลักษณะนี้เป็นสิ่งจำเป็นมากในการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา

นอกจากนี้ การจัดการบัณฑิตศึกษาของประเทศต่างๆในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คือ มาเลเซีย อินโดนิเซีย ฮ่องกง ฟิลิปปินส์ และไทย ต่างเห็นร่วมกันว่า การบัณฑิตศึกษาควรจะมุ่งไปสู่จุดต่างๆ ดังนี้ (กานดา ณ ถลางและคนอื่นๆ 2522 : 39)

ประเด็นแรก เนื่องจากแต่ละประเทศกำลังเร่งพัฒนาตนเองในทุกด้าน จึงต้องการกำลังบุคคลในระดับสูง เพื่อไปพัฒนาประเทศในทุกด้าน การจัดบัณฑิตศึกษาจึงควรมุ่งไปสู่การพยายามผลิตคนในระดับสูงเพื่อเป็นกำลังแก่ชาติในด้านต่างๆ

ประเด็นที่สอง การบัณฑิตศึกษาควรเป็นแหล่งของการวิจัย ซึ่งจะนำไปพัฒนาประเทศได้ทุกสาขาวิชาที่ประเทศนั้นจะมีกำลังผลิตคน เพราะฉะนั้นการบัณฑิตศึกษากับการวิจัยต้องไปด้วยกัน

ประเด็นที่สาม การบัณฑิตศึกษาควรเป็นเรื่องของการสืบเสาะแสวงหาความรื่นรมทางปัญญาไม่ใช่เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมในขณะนั้นเท่านั้น

ความหมายของบัณฑิตศึกษาตามที่กล่าวมาแล้วนั้น พอสรุปได้ว่า การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นการศึกษาหลังขั้นปริญญาตรีที่มีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชา การค้นคว้าวิจัย และเพื่อยกระดับบุคคลให้เหมาะสมกับมาตรฐานทางวิชาชีพกับสร้างความเป็นผู้นำทางวิชาการ

ความเป็นมาและหลักสูตรขั้นบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เป็นสถาบันเก่าที่มีชื่อเสียงมานานเกือบศตวรรษก่อกำเนิดตามพระราชดำริในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่จะจัดตั้งโรงเรียนแบบพับลิคสกูลของอังกฤษเมื่อปี 2439 ใช้ชื่อว่า “โรงเรียนราชวิทยาลัย” โดยใช้จวนชั่วคราวของสมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุณนาค) ต่อมาในปี พ.ศ.2458 ได้ก่อตั้งเป็นโรงเรียนมัธยมบ้านสมเด็จเจ้าพระยาในปี พ.ศ.2484 กระทรวงศึกษาธิการได้มีแผนการขยายปริมาณครูเพิ่มขึ้น บ้านสมเด็จเจ้าพระยาจึงได้เปลี่ยนชื่ออีกครั้งเป็น “โรงเรียนฝึกหัดครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา” พ.ศ.2501 ได้ยกฐานะเป็น “วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา” พ.ศ.2518 ยกฐานะวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ให้เปิดสอนวิชาชีพครูถึงระดับปริญญาตรีอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสภาการฝึกหัดครู เนื่องจากวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยาได้เปิดสอนสาขาวิชาอื่น ชื่อของวิทยาลัยครูจึงไม่สอดคล้องกับภารกิจที่เปิดสอนจึงได้รับพระราชทานนามจากพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชว่า “สถาบันราชภัฏ” แทน “วิทยาลัยครู” เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2538 และเมื่อวันที่ 14 มิถุนายน พ.ศ.2547 ทรงโปรดเกล้าจัดตั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏแทนสถาบันราชภัฏ ตามพระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยราชภัฏ ปีพุทธศักราช 2547 กำหนดให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูหลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะของครู ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ที่เน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการพัฒนาเศรษฐกิจ แบบเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาในการพัฒนาประเทศ และการตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น

หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

ข้อบังคับสภาประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2547 ซึ่งเปิดสอนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 ในการให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง และเพื่อให้การจัดการศึกษามีคุณภาพได้มาตรฐาน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 30(2) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 จึงตราข้อบังคับว่าด้วยการจัดการหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2547 ให้มหาวิทยาลัยที่เปิดสอนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาวิชา หรือโปรแกรมที่คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏได้อนุมัติหลักสูตรการศึกษาระดับมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการผลิตนักวิชาการและนักวิชาชีพเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ทั้งโดยมีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต โดยแผน ก เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ การศึกษาตามแผน ก มี 2 แบบ คือ

แผน ก (1) ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า 38 หน่วยกิต โดยมหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้เรียนเพิ่มเติม หรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นได้ โดยไม่นับหน่วยกิจแต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

แผน ก (2) ทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต และต้องศึกษารายวิชาสัมพันธ์ และรายวิชาเฉพาะด้านอีกไม่น้อยกว่า 26 หน่วยกิต

โดยกำหนดระยะเวลาการศึกษา การลงทะเบียนเรียน ให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน 15 หน่วยกิต ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ และให้ใช้ระยะเวลาในการศึกษาในแต่ละหลักสูตรไม่เกิน 5 ปีการศึกษา (คู่มือการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา 2548 : 12-13)

แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ ได้มีผู้ศึกษาและให้ความหมายไว้มากมายตามลักษณะของการศึกษาและแนวคิด ดังนี้

ความรู้ความเข้าใจ ทฤษฎีนี้จะอธิบายแรงจูงใจจากความคิดของมนุษย์ว่า มีส่วนเข้ามาเกี่ยวข้องอยู่ด้วย การรับ การตีความ การเลือก การเก็บและการใช้ข่าวสารความรู้ต่าง ๆ มีผลต่อแรงจูงใจในปัจจุบันและอนาคต จะอธิบายในด้านของกระบวนการของการรับข่าวสาร ตัวอย่างของสภาพแวดล้อมทางสังคม ที่มีผลต่อการจูงใจในการตอบคำถามของนักเรียน เช่น เมื่อครูถามคำถาม คำตอบมีแตกต่างกัน นักเรียนแต่ละคนก็จะคิดต่างกัน บางคนตอบได้ บางคนตอบไม่ได้ แล้วแต่ความรู้ความสามารถของนักเรียน สิ่งเหล่านี้เกิดจากประสบการณ์ของสภาพแวดล้อมที่นักเรียนได้รับ

ความหมายทางสังคม ทิตยา สุวรรณะชฎ (2517 : 1-2) ได้ให้ความหมาย “ความรู้” หมายถึง การได้รับข่าวสาร แนวทางความคิดและวิธีการต่างๆ ในอันที่จะได้มาซึ่งข่าวสารซึ่งหมายรวมถึงความเชื่อทางศาสนา ศีลธรรม จรรยา นิทานพื้นบ้านและความรู้ทางวิทยาศาสตร์สาขาต่างๆ

ความหมายทางปรัชญา กีรติ บุญเจือ (2525 : 1-3) ได้ให้ความหมาย “ความรู้” ไว้ว่า หมายถึง ความรู้ทางตา หรือด้วยตาเพียงอย่างเดียว ส่วน “ความเข้าใจ” หมายถึง ความรู้สึกซึ่งสามารถเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาการต่างๆ

ความหมายในทางศึกษาศาสตร์ อุทุมพร ทองอุไทย (2533 : 65,83-85) ได้ให้ความหมายของ “ความรู้” หมายถึง พฤติกรรมและสภาพการต่างๆ ที่เน้นการจำไม่ว่าจะเป็นการระลึกถึง หรือการระลึกได้ก็ตาม เป็นสภาพที่เกิดขึ้นสืบเนื่องมาจากการเรียนรู้โดยเริ่มต้นจากการรวมสาระต่างๆ เหล่านั้น จนกระทั่งพัฒนาไปสู่พื้นที่มีความซับซ้อนยิ่งขึ้น สำหรับ “ความเข้าใจ” ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง ขั้นตอนสำคัญของการสื่อความหมายโดยอาศัยความสามารถทางสมองและทักษะ ซึ่งอาจกระทำได้โดยใช้ปากเปล่า ข้อเขียน ภาษา หรือสัญญาลักษณ์ต่างๆ โดยทำความเข้าใจกับสิ่งนั้นๆ ซึ่งประกอบด้วยการแปล ตีความ และการสรุป

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2529 : 16) ได้กล่าวความรู้ไว้ว่า “ความรู้” ในที่นี้เป็นพฤติกรรมเบื้องต้น ซึ่งผู้เรียนเพียงแต่จำได้ อาจจะโดยการนึกได้หรือโดยการมองเห็น ได้ยินก็เกิดการจำ ความรู้ในขั้นนี้ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎโครงสร้าง วิธีการแก้ปัญหา มาตรฐาน เหล่านี้ จะเห็นว่าการจำได้หรือระลึกได้นี้ไม่ได้ใช้กระบวนการของการใช้ความคิดที่ซับซ้อน หรืออาจกล่าวได้ว่า ไม่ได้ใช้ความสามารถของสมองมากนัก ซึ่งเป็นระดับของพฤติกรรมขั้นต้น

"ความเข้าใจ" ได้กล่าวไว้ว่า เมื่อบุคคลได้มีประสบการณ์กับข่าวสารหนึ่งๆ อาจจะโดย การได้ฟัง ได้อ่าน ได้เขียน เป็นที่คาดว่าบุคคลนั้นจะทำความเข้าใจกับข่าวสารนั้นๆ ความเข้าใจนี้อาจจะแสดงออกมาในรูปของทักษะ หรือความสามารถดังต่อไปนี้

1. การแปล (Translation) หมายถึง ความสามารถเขียนบรรยายเกี่ยวกับข่าวสารนั้นๆ โดยใช้คำพูดของตนเอง ซึ่งออกมาในรูปแบบที่แตกต่างจากเดิม หรือออกมาในภาษาอื่น แต่ความหมายยังคงเดิม

2. การให้ความหมาย (Interpretation) หมายถึง การให้ความหมายต่อสิ่งต่างๆ หรือข่าวสารต่างๆ ซึ่งออกมาในรูปความคิดเห็น ข้อสรุปตามที่บุคคลนั้นเข้าใจ

3. การคาดคะเน (Extrapolation) หมายถึง ความสามารถในการตั้งความหมาย หรือคาดหวังว่าอะไรจะเกิดขึ้น ซึ่งความสามารถนี้จะเกิดจากความเข้าใจ สภาพการณ์และแนวโน้มที่อธิบายไว้ในข่าวสารนั้นๆ

สุนันท์ ศลโกสุม (2524 : 15) ได้กล่าวถึง "ความรู้" หมายถึง ความสามารถในการคงไว้รักษาไว้ซึ่งข้อเท็จจริง เรื่องราวต่างๆ ตลอดจนประสบการณ์ทั้งมวลของผู้เรียน ส่วน "ความเข้าใจ" หมายถึง ความสามารถในเก็บรวบรวมความรู้ และขยายความรู้ ความจำนั้นให้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล

อนันต์ ศรีโสภา (2525 : 14-15) กล่าวว่า "ความรู้" หมายถึง ความจำในสิ่งที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน ส่วน "ความเข้าใจ" หมายถึง ความสามารถในทางพุทธิปัญญา ประกอบด้วยความรู้ ความสามารถ และทักษะต่างๆ ทางสมองแบ่งเป็น 6 ขั้น ซึ่งเรียงจากพฤติกรรมที่ง่ายไปหาพฤติกรรมที่ยาก ดังนี้

1. ความรู้ (ความจำในสิ่งที่มีประสบการณ์มาก่อน)
   1.1 ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาโดยเฉพาะ
      1.1.1 ความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำต่างๆ ความรู้เกี่ยวกับความจริงต่างๆ ซึ่งได้แก่ เวลา เหตุการณ์ บุคคล สถานที่ แหล่งกำเนิด ฯลฯ
   1.2 ความรู้เกี่ยวกับวิธี และการดำเนินงานที่เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ
      1.2.1 ความรู้เกี่ยวกับลักษณะแบบแผนต่างๆ
      1.2.2 ความรู้เกี่ยวกับแนวโน้มและการจัดลำดับ
      1.2.3 ความรู้เกี่ยวกับการจำแนกและการแบ่งประเภทสิ่งต่างๆ
      1.2.4 ความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีการดำเนินงานของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
   1.3 ความรู้เกี่ยวกับการรวบรวมแนวคิดและโครงสร้างของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
      1.3.1 ความรู้เกี่ยวกับกฎ และการใช้กฎ ในการบรรยายคุณค่า การพยากรณ์ หรือการตีความของสิ่งที่เราสังเกตเห็น

1.3.2 ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและโครงสร้าง

2. ความเข้าใจ (การเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น)

2.1 การแปล (การแปลจากแบบหนึ่งไปสู่อีกแบบหนึ่ง โดยการรักษาความหมายไว้อย่างถูกต้อง)

2.2 การตีความหมาย (การอธิบายหรือเรียบเรียงเนื้อหานั้นเสียใหม่ให้เข้าใจง่าย)

2.3 การขยายความ (การขยายของข้อมูลที่มีอยู่ให้ไกลไปกว่าเดิม)

3. การนำไปใช้ (การนำสาระสำคัญต่างๆ ไปใช้ในสถานการณ์จริง)

4. การวิเคราะห์ (การแยกเรื่องราวออกเป็นส่วนย่อยๆ)

4.1 การวิเคราะห์ส่วนประกอบต่างๆ

4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบนั้น

4.3 การวิเคราะห์หลักวิธีการรวบรวมส่วนประกอบต่างๆ เหล่านั้น

5. การสังเคราะห์ (การรวมส่วนประกอบต่างๆ เข้าด้วยกัน)

5.1 การกระทำที่เป็นสื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมาย

5.2 การกระทำที่เกี่ยวกับแผนงาน หรือข้อเสนอตามวิธีการต่างๆ

5.3 การพัฒนาความสัมพันธ์ ระหว่างส่วนประกอบต่างๆ อาทิเช่น การที่ส่วนประกอบเหล่านั้นรวมกันได้โดยอาศัยความสัมพันธ์อะไรที่สำคัญ

6. การประเมินผล (การตัดสินคุณค่าในสิ่งที่กำหนด ความมุ่งหมายได้โดยใช้เกณฑ์ที่แน่นอน)

6.1 การตัดสินใจ โดยอาศัยเหตุการณ์ภายในสิ่งนั้นเป็นเกณฑ์

6.2 การตัดสินใจโดยอาศัยเกณฑ์ภายนอกมาพิจารณา

ไพศาล หวังพาณิช (2526 : 96,105) กล่าวว่า “ความรู้” หมายถึง บรรดาข้อเท็จจริงหรือรายละเอียดของเรื่องราว อันเป็นประสบการณ์ของบุคคล ซึ่งสะสมและถ่ายทอดสืบต่อกันไป ส่วน “ความเข้าใจ” หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ ความจำไปดัดแปลงปรับปรุงเพื่อให้สามารถจับใจความได้ อธิบายหรือเปรียบเทียบ ย่นย่อเรื่องราว ความคิดข้อเท็จจริงต่างๆ ได้

เบนจามิน เอส บูม (Benjamin S. Bloom อ้างในสุนันท์ อังเกิดโชค 2529 : 27-28) ได้อธิบายความหมายของ “ความรู้” หมายถึง พฤติกรรมและสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งเน้นการจำ ไม่ว่าจะเป็นการระลึกถึง หรือการระลึกได้ก็ตาม เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการเรียนรู้ โดยเริ่มต้นจากการรวบรวมสาระต่างๆ เหล่านั้น จนกระทั่งพัฒนาไปสู่ขั้นที่มีความซับซ้อนยิ่งขึ้นต่อไป โดยความรู้นี้อาจแยกออกเป็นความรู้เฉพาะสิ่ง ความรู้ในเรื่องระเบียบการ และความรู้เรื่องสากล เป็นต้น

"ความเข้าใจ" หมายถึง ความสามารถทางปัญญา ;และทักษะอันได้แก่

1. ความสามารถที่จะให้ความหมายของคำ (การแปล)
2. ความสามารถในการเข้าใจความหมายของการคิด (การตีความ)
3. ความสามารถในการคาดคะเนถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นได้จากการกระทำ(การประเมินค่า)

จากความหมายแนวคิดดังกล่าวข้างต้นกล่าวได้โดยสรุปว่า ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง พฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ ความสามารถ และทักษะต่างๆ จากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมและสามารถนำความรู้ความจำไปทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินผล และความรู้ เป็นสิ่งจำในสิ่งที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน และเป็นความสามารถในทางพุทธิปัญญา ประกอบด้วยความรู้ ความสามารถ และทักษะต่างๆ ทางสมอง ซึ่งเรียงจากพฤติกรรมที่ง่ายไปหาพฤติกรรมที่ยาก ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาในการศึกษาถึงผลสำเร็จในการศึกษาในระดับมหาบัณฑิต

แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อม

แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อม

ความพร้อมเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สนับสนุนบุคคลให้สามารถทำกิจกรรมบางสิ่งบางอย่างต่อไปได้ซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมนี้ได้มีผู้ให้ความหมายของความพร้อมดังนี้

ทวี ท่อแก้ว และอบรม สินภิบาล (2517 : 30) ได้ให้ความหมายของความพร้อมว่า ความพร้อม คือ ลักษณะทั้งหมดในตัวบุคคลที่สามารถรวบรวมขึ้นเป็นเครื่องมือให้ใช้ในการตอบสนองสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง หรือการเตรียมที่จะเจริญงอกงามต่อไป หรือการที่จะก้าวหน้าต่อไป

เอนกกุล กรีแสง (2519 : 89) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพร้อม หมายถึง ระดับวุฒิภาวะและความสามารถที่จำเป็นในการทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการ คนเราไม่สามารถสนองความต้องการได้หมดทุกอย่าง ความต้องการบางอย่างก็อยู่เหนือความสามารถซึ่งอาจจะเนื่องมาจากยังไม่แข็งแรงพอ ยังไม่ฉลาดพอ หรือยังไม่มีวุฒิภาวะ ในกรณีเช่นนี้เราก็กล่าวว่าเขายังไม่พร้อมที่จะสนองความต้องการที่เกิดขึ้น

สุชา จันทร์เอม และ สุรางค์ จันทร์เอม (2520 : 175) ให้ความหมายของความพร้อม หมายถึง สภาพของความเจริญเติบโตบวกกับความสนใจและความรู้อันเป็นพื้นฐานที่สูงพอที่จะช่วยให้ผู้เรียนรู้โดยสะดวก

อาทร เยาวปราณี (2520 : 49) ได้ให้ความหมายของความพร้อมว่า เป็นสภาวะหรือสภาพที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลแล้วเป็นผลให้กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มีแนวโน้มที่จะประสบผลสำเร็จ

พรรณี ชูชัย (2522 : 15) กล่าวว่า ความพร้อม เป็นสภาวะของบุคคลที่จะเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างบังเกิดผล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะการได้รับการฝึกฝน การเตรียมตัว และความสนใจหรือแรงจูงใจ

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2524 : 220) กล่าวว่า ความพร้อม หมายถึงสภาพความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งทางด้านร่างกาย ทางด้านจิตใจ ได้แก่ ความพอใจที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า หรือพอใจที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ

จิตรา วสุวานิช (2528 : 25-31) ได้ให้ความหมายว่า คนจะทำอะไรได้ดีหรือไม่จะต้องมีความพร้อม ซึ่งความพร้อมที่เกิดขึ้นจะต้องขึ้นอยู่กับความตื่นตัวทางจิตใจ ความพร้อมทางด้านร่างกาย ด้านอารมณ์และสังคม และความพร้อมด้านวุฒิภาวะ

สุวรรณี รอดบำเรอ (2534 : 45) ได้ให้ความหมายของความพร้อม หมายถึง ลักษณะที่ผู้กระทำมีความคล่องตัว กระตือรือร้น ความตั้งใจ ในการทำพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้กิจกรรมที่ทำนั้นบรรลุถึงผลสำเร็จ

พรรณี ช. เจนจิต (2528 : 34) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความพร้อมไว้ 3 ประการคือ วุฒิภาวะ การได้รับการอบรมและการเตรียมตัว และความสนใจหรือแรงจูงใจ

จากความหมายแนวคิดดังกล่าวข้างต้นกล่าวได้โดยสรุปว่า ความพร้อม เป็นสภาวะของบุคคลที่พร้อมจะทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง และมีแนวทางที่จะประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพต้องขึ้นอยู่กับการเตรียมตัวสำหรับการทำกิจกรรมนั้นๆ อย่างพร้อมมูล ทั้งความสมบูรณ์ทางร่างกายและจิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ความพร้อมยังมีองค์ประกอบทางกายภาพ ส่งผลให้บุคคลประสบผลสำเร็จในการทำกิจกรรมอย่างมีคุณภาพ

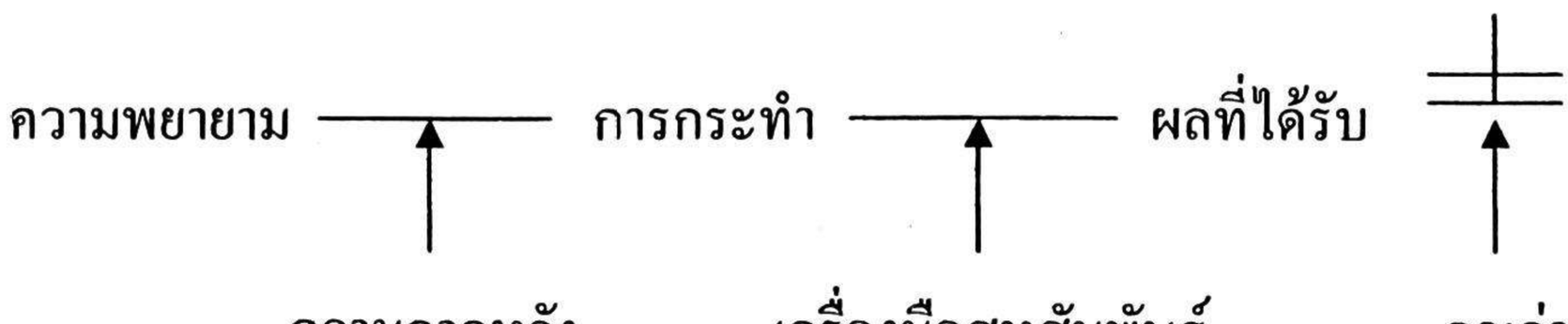
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความคาดหวัง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความคาดหวัง

ทฤษฎีความคาดหวัง เป็นทฤษฎีที่เป็นรูปแบบของการรับรู้จากการประมวลความคิดของการจูงใจ ยึดกระบวนการคิดจากจิตสำนึกของคนด้วยการประเมินสถานการณ์ ทฤษฎีนี้จึงเป็นทฤษฎีการตัดสินใจด้วย ซึ่งอธิบายว่าคนจะตัดสินใจว่า จะทำอย่างไรด้วยการประเมินผลลัพธ์ที่ออกมาและความน่าจะเป็นไปได้กับตัวของเขา

วูม (Vroom : 1964) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีความคาดหวัง ไว้ในหนังสือของเขาชื่อ “Work and motivation” โดยกล่าวถึงขั้นแรกของระบบและความเข้าใจในสูตรของความคาดหวัง ซึ่งทฤษฎีความคาดหวังนี้บางทีมีผู้เรียกว่า ทฤษฎี VIE โดยมีองค์ประกอบของทฤษฎีดังต่อไปนี้

1. การกำหนดความพยายาม เป็นพื้นฐานความคิดของทฤษฎีความคาดหวัง กล่าวถึงแรงจูงใจเป็นปัจจัยที่เกิด โดยผลที่ได้มาจากความคาดหวังของคนในเหตุการณ์ตามเหตุผลของการกระทำนั้นๆ

2. ความคาดหวัง หมายถึง ความเป็นได้ถึงความพยายามที่ทำให้เกิดการกระทำที่บรรลุผล ความคาดหวังจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับความพยายามและการกระทำ

3. ค่าความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำกับผลลัพธ์ หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำกับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

4. คุณค่า หมายถึง ค่าของผลลัพธ์ซึ่งเป็นสิ่งดึงดูดใจหรือไม่ดึงดูดใจคน รางวัลที่มีค่ามากตามสากลนิยม คือ การยกย่อง การยอมรับ และคำสรรเสริญจากผู้อื่น

5. ความพยายาม หมายถึง เป็นผลรวมของความคาดหวัง ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำกับผลลัพธ์และคุณค่า คนคาดหวังว่าจะได้รับผลลัพธ์ที่มีค่าสูงเมื่อเขาทำงานดี และคาดหวังว่างานจะได้ดีถ้าเข้าพยายามเต็มที่ แต่ถ้าความพยายามในการทำงานน้อย โอกาสของผลลัพธ์ที่จะเป็นไปได้ก็น้อยลงไปด้วย ดังนั้นในสถานการณ์เดียวกัน คนจะใช้ความพยายามไม่เท่ากัน เพราะการรับรู้ของแต่ละคนต่างกันซึ่งเนื่องมาจากประสบการณ์ในอดีต การสังเกตจากผู้อื่นและความมุ่งมั่นในอนาคต การจูงใจคนจึงต้องรู้ว่าเขาให้ค่าและความสำคัญใดมากและจูงใจด้วยสิ่งนั้น

พจนานุกรมฉบับภาษาไทย-อังกฤษ ของ สอ เสถบุตร (2526 : 251) ความคาดหวัง หมายถึง การรอคอย ความหวัง การคาดหมาย มูลเหตุความหวัง สิ่งที่หวัง (ซึ่งเป็นแนวโน้มที่มีต่อเรื่องราวในอนาคต)

สุนีย์ ธีดากร (2524 : 92) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังว่าเป็นการทำนายเหตุการณ์ว่ามีอะไรเกิดขึ้นข้างหน้าบ้าง การคาดหวังจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นเคยมีประสบการณ์มาก่อน ในชีวิตจริงคนเรานั้นสิ่งที่คาดหวังไว้กับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงๆ มักจะไม่ตรงกันเสมอไป ช่องว่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงและเป็นสิ่งเร้าที่ทำให้คนเราตื่นตัวได้

สุภาพรรณ ลุวีระ (2533 : 1) ได้ให้ความหมายของ ความคาดหวัง หมายถึง ในทางที่ดีขึ้นและพัฒนาขึ้นกว่าเดิม ความสามารถในการปรับระดับความคาดหวังของบุคคลขึ้นอยู่กับตัวบุคคลนั่นเอง รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนและทุกระยะของชีวิต เพื่อให้เกิดผลดีต่อบุคคล ถ้าบุคคลมีความคาดหวังสูง ก็จะช่วยส่งเสริมให้เขามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้น แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าบุคคลมี

ความคาดหวังต่ำ ก็จะเป็นผลทำให้ขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่จะปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเทือง สูงสุวรรณ (2534 : 29) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังว่า ความคาดหวังเป็นความต้องการ ความรู้สึก หรือความคิดอย่างมีวิจารณญาณของบุคคล ในการคาดคะเนหรือคาดการณ์ล่วงหน้าถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ดีงามว่าควรจะมี ควรจะเป็นหรือควรจะเกิดขึ้นในอนาคตตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ และความคาดหวังนี้จะถูกต้องมากน้อยเพียงใดขึ้นกับประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

อารี พันธ์มณี และสุพีร์ ลิ่มไทย (2541 : 121-123) กล่าวว่า ทฤษฎีความคาดหวังพัฒนามาจากสมมติฐานที่ว่า ก่อนที่บุคคลจะได้รับแรงจูงใจให้กระทำสิ่งใด เขาต้องพิจารณาก่อนว่าความสามารถและความพยายามของเขาจะทำให้ได้ผลตามที่ปรารถนาหรือไม่ การจูงใจให้ทำงานเป็นความคาดหวังที่ยึดถือของแต่ละบุคคล ทฤษฎีความคาดหวังมีส่วนประกอบ 3 ประการคือ

ประการที่ 1 ทฤษฎีความคาดหวังในส่วนแรก เป็นเรื่องเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเองเพื่อโอกาสที่จะได้รับความสำเร็จในอนาคต โดยแต่ละบุคคลจะมีความคาดหวังว่า ถ้าใช้ความสามารถโดยมีเครื่องมือ มีทรัพยากรช่วยในการปฏิบัติงานแล้ว จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย และถ้ามีความอุตสาหะเพิ่มมากขึ้นจะได้ผลผลิตที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นแต่ถ้าไม่เป็นไปตามที่คาดหวังแล้วจะมีผลทำให้ท้อใจและเกิดความเบื่อหน่าย

ประการที่ 2 ทฤษฎีความคาดหวังส่วนที่สอง เป็นเรื่องเกี่ยวกับการประเมินผลของงานกับระบบค่าตอบแทนโดยคาดหวังว่าหากทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีผลงานปรากฏแล้ว ย่อมได้รับผลตอบแทนเป็นรางวัล ซึ่งถ้าเป็นไปตามคาดหมายแล้วก็จะเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดแรงจูงใจในการทำงานต่อไป

ประการที่ 3 ทฤษฎีความคาดหวังส่วนที่สาม เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับคุณค่าของผลตอบแทนที่ได้รับ เนื่องจากผลตอบแทนที่ได้รับอาจจะไม่ได้เป็นที่พึงพอใจทัดเทียมกัน บางคนอาจจะคาดหมายผลตอบแทนเฉพาะอย่างยิ่งไม่ต้องการอย่างอื่น แต่ละคนจะให้คุณค่าของความพอใจตามผลที่ได้แตกต่างกัน ถ้าได้รับผลตอบแทนตามที่ต้องการก็จะให้คุณค่าเป็นบวกซ้ำกัน แต่ถ้าไม่เป็นไปตามที่ต้องการก็จะให้คุณค่าเป็นลบ

พิกุล ทองมา (2543 : 10-11) กล่าวว่า ความคาดหวังนั้นแม้จะมีลักษณะเป็นกระบวนการคิดที่ชัดเจน แต่ไม่ได้หมายความว่าไม่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ ซึ่งอารมณ์ถือเป็นผลลัพธ์ที่ตามมาของกระบวนการความคาดหวัง โดยจะออกมาในลักษณะใดนั้นขึ้นอยู่กับระดับความคาดหวังของแต่ละบุคคล บุคคลที่มีระดับความคาดหวังสูงจะมีภาวะทางอารมณ์ทางบวก มีความรู้สึกท้าทาย ส่วนบุคคลที่มีความคาดหวังต่ำ จะเกิดอารมณ์ในทางลบ และมีความรู้สึกไม่แน่ใจตามมา เมื่อบุคคลมีความคาดหวังแล้วไม่ประสบผลสำเร็จ หรือไม่ได้ผลดีตามที่คาดหวังไว้ เพราะอาจจะมีอุปสรรคบาง

ประการ ซึ่งอาจจะคิดไม่ถึง เมื่อประสบกับความไม่สำเร็จ บุคคลย่อมจะแสดงออกใน 2 ลักษณะเกิดความย่อท้อ ท้อแท้ เบื่อหน่าย ไม่กล้าทำอีก หรือหลบหนีไม่ยอมทำอีกเลย พยายามหาทางศึกษาหาข้อบกพร่อง เพื่อแก้ไขแล้วพยายามค้นหาวิธีการใหม่ๆ เพื่อทำให้งานนั้นประสบความสำเร็จให้จงได้ อีกนัยหนึ่งก็คือ ถ้าผู้ที่มีความคาดหวังต่อเรื่องต่างๆ ไว้สูงมาก และถ้าไม่สามารถทำได้ดังที่คาดหวังไว้ จะทำให้เกิดความท้อแท้ หมดกำลังใจ จากสภาวะทางอารมณ์ที่กล่าวมา มีความสัมพันธ์กับสภาวะทางอารมณ์ของบุคคลซึ่งสามารถพัฒนาไปเป็นความเครียดได้ในที่สุดจากแนวคิดดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าอิทธิพลของความคาดหวังที่มีผลต่อความเครียดในการทำงาน จะเกิดขึ้นกับบุคคลได้ในลักษณะของ ความคาดหวังว่าจะประสบความสำเร็จในการทำงานและไม่สามารถปฏิบัติให้เป็นไปตามความคาดหวังได้ หรือความคาดหวังดังกล่าวไม่ได้รับการตอบสนอง ก็จะก่อให้เกิดความเครียดได้

มัลลิกา ต้นสอน (2544 : 41) ได้ให้ความหมายของความคาดหวัง หมายถึง เป็นความเชื่อของบุคคลว่าโอกาส หรือความน่าจะเป็นของการแสดงพฤติกรรมจะก่อให้เกิดผลลัพธ์ขึ้น ซึ่งสามารถกำหนดค่าตั้งแต่ 0 ถึง 1 โดย 0 จะหมายถึง ไม่มีโอกาสที่จะเกิดผลลัพธ์ในขณะที่ 1 จะ หมายถึง ผลลัพธ์จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

จากความหมายแนวคิดดังกล่าวข้างต้นกล่าวได้โดยสรุปว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความปรารถนาที่จะได้รับสิ่งหนึ่งสิ่งใด เป็นความคิด ความรู้สึกของบุคคลที่คาดการณ์ไว้ล่วงหน้าในเรื่องความสำเร็จทางการศึกษา ผลตอบแทน การยอมรับจากสังคม ว่าควรจะมี ควรจะเป็น หรือควรจะเกิดขึ้นในอนาคต ความคาดหวังยังรวมถึงก่อนที่บุคคลจะได้รับแรงจูงใจให้กระทำสิ่งใด ต้องพิจารณาก่อนว่าความสามารถและความพยายามสามารถทำให้ได้ผลตามที่ปรารถนาหรือไม่การจูงใจให้ทำเป็นความคาดหวังที่ส่งผลต่อความสำเร็จในระดับที่ดียิ่งขึ้น

แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่ง เพราะเป็นส่วนกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ และเป็นตัวกำหนดแนวทางในการเรียนด้วย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีบทบาทสำคัญต่อการเรียนและพฤติกรรมด้านอื่น ๆ ของนักเรียน ครูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน จะพบว่า ผู้เรียนแต่ละคนมีพฤติกรรมแตกต่างกันไป มีความตั้งใจเรียนไม่เหมือนกันและก่อให้เกิดการเรียนที่แตกต่างกัน ผู้เรียนที่มีความตั้งใจในการเรียนส่วนใหญ่มักจะประสบความสำเร็จในการเรียน ผู้เรียนที่ขาดความสนใจขาดความตั้งใจ ก็มักจะประสบความล้มเหลวในการเรียนและมีทิศทางในการดำเนินชีวิตที่ไม่มีเป้าหมายแน่นอน

เมอร์เร่ (Murray,1938 : 164) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในเชิงพฤติกรรม หมายถึง ความมุ่งหวังที่จะประสบความสำเร็จ ความพยายามฝันฝ่าอุป่สรรคในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความพยายามเอาชนะคนอื่นหรือต้องการที่จะเพิ่มศักดิ์ศรีของตนเอง ความต้องการเหล่านี้เป็นแรงจูงใจให้เกิดการกระทำและนำมาซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แมคเคลแลนด์ (David c. Mcclelland, 1953 : 110-111) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีโดยพยายามแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ หรือพยายามทำดีกว่าบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องพยายามเอาชนะอุปสรรคต่างๆ มีความสบายใจเมื่อประสบผลสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อพบกับความล้มเหลว แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นองค์ประกอบที่ผลักดันให้บุคคลต้องการมีสถานะที่สูงขึ้น มีความรับผิดชอบมากขึ้น มีความต้องการความสำเร็จสูงขึ้น

วิดเล่อร์ (Darek C.Vidler, 1977 : 67-68) ได้อธิบายความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง เป็นกระบวนการวางแผน การกระทำ และความรู้สึกที่เกี่ยวเนื่องกับการพยายามต่อสู้เพื่อความสำเร็จในการบรรลุถึงมาตรฐานอันดีเลิศซึ่งบุคคลได้ตั้งเอาไว้ สิ่งเหล่านี้ตรงกันข้ามกับอำนาจหรือความเป็นเพื่อน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่จำเป็นต้องเป็นความสำเร็จซึ่งสามารถสังเกตได้เช่น การได้คะแนนสูงจากแบบทดสอบ การได้ตำแหน่งที่สังคมยอมรับ หรือการได้เงินเดือนสูงขึ้น

รำไพทิพย์ ธีรนิติ (2514 : 16) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจที่กระตุ้นให้มีความพยายามซึ่งจะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จบรรลุถึงเป้าหมาย ด้วยมาตรฐานสากลอันดีเลิศหรือให้มีความพยามยามที่จะกระทำให้ดีกว่าบุคคลอื่นๆ เอาชนะอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

จากความหมายแนวคิดดังกล่าวข้างต้นกล่าวได้โดยสรุปว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจที่กระตุ้นให้มีความพยายามที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จบรรลุถึงเป้าหมายอันสูงเด่นที่ตั้งไว้ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค หรือมีความพยายามที่จะกระทำให้ดีกว่าบุคคลอื่นๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและประสบความสำเร็จตามที่กำหนดไว้ อีกทั้งยังรวมถึงความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีโดยพยายามแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ หรือพยายามทำดีกว่าบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องพยายามเอาชนะอุปสรรคต่างๆ มีความสบายใจเมื่อประสบผลสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อพบกับความล้มเหลว แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นองค์ประกอบที่ผลักดันให้บุคคลต้องการมีสถานะที่สูงขึ้น มีความรับผิดชอบมากขึ้น มีความต้องการความสำเร็จสูงขึ้น

แนวคิดและองค์ประกอบเกี่ยวกับแรงสนับสนุนทางสังคม

แนวคิดและองค์ประกอบเกี่ยวกับแรงสนับสนุนทางสังคม

สุพัตรา ไพฑูรย์ (2545 : 5) ได้ให้ความหมายของการสนับสนุนทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลรู้สึกว่าตนเองได้รับความช่วยเหลือในด้านต่างๆ เช่น ด้านอารมณ์ ข้อมูลข่าวสาร หรือด้านอื่นๆ เมื่อตนต้องการหรือประสบปัญหาในการทำงาน ทำให้รู้สึกว่าเป็นคนที่มีคุณค่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มหรือชุมชน การวัดใช้การระบุปริมาณของบุคคลที่ให้การสนับสนุน เช่น ผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้า คู่สมรส เพื่อนร่วมงาน เพื่อนหรือญาติ กับวัดความพึงพอใจที่ได้รับการสนับสนุนนั้น โดยประเมินค่าการรับรู้ปริมาณการสนับสนุนทางสังคม ซึ่งจะขึ้นอยู่กับความแตกต่างด้านเพศ ลักษณะครอบครัว และลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลที่แตกต่างกัน

บุญเยี่ยม ตระกูลวงศ์ (2528 : 567) ได้ให้ความหมายของการสนับสนุนทางสังคม หมายถึง การใช้แรงสนับสนุนทางสังคมในการแก้ปัญหาสาธารณสุขว่า แรงสนับสนุนทางสังคม หมายถึง สิ่งที่ผู้รับแรงสนับสนุนได้รับการช่วยเหลือด้านข่าวสาร ข้อมูลวัตถุสิ่งของ หรือการสนับสนุนด้านจิตใจจากผู้ให้การสนับสนุนอาจเป็นบุคคลหรือกลุ่ม แล้วมีผลทำให้ผู้รับนำไปปฏิบัติในทิศทางที่ผู้รับต้องการ ซึ่งหมายถึงการมีสุขภาพอนามัยที่ดี

กิติพัฒน์ นนทปัทมะดุลย์ (2535 : 170) ได้สรุปความหมายของการสนับสนุนทางสังคม หรือแรงสนับสนุนทางสังคม หรือการเกื้อกูลทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลได้รับความรัก ความเอาใจใส่ เห็นคุณค่า ได้รับการยกย่อง มีความผูกพันซึ่งกันและกัน มีความรู้สึกเป็นส่วนร่วมในสังคมเดียวกัน มีการให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ เช่น การให้คำแนะนำ การให้สิ่งของ การประเมินเพื่อให้ปรับปรุงให้ดีขึ้น การให้ความช่วยเหลือโดยมาเป็นแรงงาน ให้เวลา ให้ความคิดเห็น ให้ข้อมูลข่าวสาร การสนับสนุนทางสังคมมีผลต่อภาวะจิตใจอารมณ์ มีขอบเขตครอบคลุมทั้งการให้และการรับจากครอบครัว อาทิ บิดามารดา ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง เพื่อนนักเรียน เพื่อนบ้าน เพื่อนที่ทำงาน ครูอาจารย์ คนในชุมชน บุคลากรวิชาชีพต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน

สุพัตรา ธรรมวงษ์ (2544 : 43) ให้ความหมาย การสนับสนุนทางสังคมของเพื่อนร่วมงานไว้ว่า หมายถึง การได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือทางด้านอารมณ์ ข้อมูลข่าวสารและความสะดวกสบายจากเพื่อนร่วมงาน

ลิน และคณะ (Lin et al., 1979 : 108-119) ได้กล่าวว่า การสนับสนุนทางสังคม คือ การสนับสนุนที่บุคคลได้จากการติดต่อสัมพันธ์กับคนในสังคม ทั้งที่เป็นรายบุคคลหรือกลุ่มคนหรือชุมชนขนาดใหญ่ และการติดต่อกันนี้ทำให้บุคคลแสดงออกในด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของหรือเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

พิลิซุค (Pilisuk, 1982 : 21-29) ให้ความหมายว่า การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างคน ไม่เฉพาะแต่ความช่วยเหลือด้านวัตถุ และความมั่นคงทางอารมณ์เท่านั้น ยังรวมไปถึงการแสดงออกในด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของหรือเป็นส่วนหนึ่งของสังคมด้วย

องค์ประกอบของการสนับสนุนทางสังคม

การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 2 คน ในสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งผู้ให้การสนับสนุน อาจให้ได้ใน 3 ด้าน คือ

1. การสนับสนุนทางอารมณ์ (Emotional support) คือการเป็นห่วงเป็นใยให้ความรักความอบอุ่น ความเห็นอกเห็นใจ

2. การสนับสนุนทางด้านข้อมูลข่าวสาร(Information support) คือการช่วยแก้ไขปัญหาต่างๆ การให้คำปรึกษาแนะนำเมื่อเกิดปัญหา การให้ข้อมูลย้อนกลับ

3. การสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ (Material support) คือการให้ความสะดวกในด้านเครื่องมือ เครื่องใช้ วัสดุอุปกรณ์ในการทำงาน รวมทั้งเงินและแรงงาน

ในการให้การสนับสนุนทางสังคมของบุคคลนั้น อาจจะเป็นการให้เพียงด้านใดด้านหนึ่งจาก 3 องค์ประกอบที่กล่าวมา หรือให้พร้อมกันในทุกด้านก็ได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะของบุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ในแต่ละบุคคลจะมีความต้องการการสนับสนุนในด้านที่แตกต่างกันไปชนิดของการสนับสนุนทางสังคม การแบ่งชนิดของการสนับสนุนทางสังคมนั้นอาจใช้เกณฑ์ลักษณะต่างๆ ในการแบ่งซึ่งแตกต่างกันไปเพื่อใช้ในการศึกษาเรื่องการสนับสนุนทางสังคมในลักษณะที่แตกต่างกันไป โดยต้องพิจารณาจากหลากหลายองค์ประกอบ

จากความหมายแนวคิดดังกล่าวข้างต้นกล่าวได้โดยสรุปว่า การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลใกล้ชิด ได้แก่ ครอบครัว อาจารย์ และเพื่อน เป็นการสร้างความผูกพันกัน ความเห็นใจ การยกย่อง การให้คำแนะนำ การให้เวลา การให้ความคิดเห็น การเอาใจใส่ การให้ความช่วยเหลือทั้งด้านวัตถุสิ่งของ ข่าวสาร หรือด้านจิตใจ เกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และการติดต่อสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างบุคคล ซึ่งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น การสนับสนุนทางสังคม ยังหมายถึง การที่บุคคลรู้สึกว่าตนเองได้รับความช่วยเหลือในด้านต่างๆ เช่น ด้านอารมณ์ ข้อมูลข่าวสาร หรือด้านอื่นๆ เมื่อตนต้องการหรือประสบปัญหาในการทำงาน ทำให้รู้สึกว่าเป็นคนที่มีคุณค่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มหรือชุมชน ซึ่งสอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาในการศึกษาครั้งนี้

แนวคิดเกี่ยวกับความก้าวหน้าในอาชีพ

แนวคิดเกี่ยวกับความก้าวหน้าในอาชีพ

บุคคลากรทุกคนในแต่ละองค์กรย่อมมีความต้องการให้การปฏิบัติงานของตนนำความสำเร็จมาสู่วิชาชีพและเนื้องานที่มีคุณภาพ ที่สำคัญคือ ต่างก็มีความต้องการสิ่งตอบแทนจากผลสำเร็จของงาน เช่น ความภาคภูมิใจต่อความสำเร็จของงาน ความพึงพอใจ การได้รับความก้าวหน้าทั้งทางด้านวิชาชีพและต่อตนเอง ซึ่งอยู่ในรูปของการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง และเลื่อนเงินเดือน ดังนั้น การปฏิบัติงานที่ให้ผลสำเร็จทั้งทางด้านวิชาชีพและต่อตนเอง จึงเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นโอกาสสร้างความก้าวหน้าให้กับบุคคลากรแต่ละคนในที่สุด

ความก้าวหน้า ในภาพรวมแล้วจะทำให้บุคคลากรแต่ละองค์กรได้รับการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านขั้น ตำแหน่ง และเงินเดือน ในที่นี้ได้มีผู้ให้ความหมายของความก้าวหน้าไว้แตกต่างกันดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525 : 92) ได้ให้ความหมายของความก้าวหน้า หมายถึง การเปลี่ยนแปลงของเดิมให้ดีขึ้นตามลำดับ เจริญเติบโตเร็วกว่าปกติ

ปัญญา เก้าพรพงศ์ (2537 : 8) ได้ให้ความหมายของความก้าวหน้า หมายถึง ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นของบุคคลในองค์กร การมีโอกาสได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมหรือได้รับการฝึกอบรม

นฤมล นิราทร (2534 : 2) ได้ให้ความหมายของความก้าวหน้าในอาชีพงาน หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในบทบาทการทำงาน ซึ่งจะให้ผลตอบแทนทั้งทางด้านจิตวิทยา หรือผลตอบแทนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการทำงาน การเปลี่ยนแปลงต่างๆ เหล่านี้ จึงรวมถึงการเปลี่ยนแปลงที่ก่อให้เกิดความก้าวหน้าในการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งหรือเงินเดือน ตลอดจนถึงความพึงพอใจต่อชีวิต ความรู้สึกว่าตนเองมีค่า ประสบความสำเร็จ ซึ่งออกมาในรูปของอำนาจหน้าที่ สถานภาพที่สูงขึ้น

จันทร์แรม เรือนแป้น (2533 : 63) ได้ให้ความหมายของโอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ คือ ความสามารถที่ผู้ร่วมงานอาจจะก้าวขึ้นไปดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น โดยใช้ระยะเวลาน้อยที่สุด หรือน้อยกว่าระยะเวลาตามปกติที่ใช้ในการก้าวจากตำแหน่งหนึ่งไปสู่อีกตำแหน่งหนึ่ง

จากความหมายแนวคิดดังกล่าวข้างต้นกล่าวได้โดยสรุปว่า ความก้าวหน้าในอาชีพ หมายถึง ความเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น จากการประสบความสำเร็จในการทำงานและความรับผิดชอบ ทำให้เกิดความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในตำแหน่งที่สูงขึ้น ความก้าวหน้าในอาชีพยังรวมถึงการมีโอกาสได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมหรือได้รับการฝึกอบรม

แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเรื่องที่ได้รับความสนใจอย่างมากในวงการศึกษา โดยนักการศึกษาถือว่าเป็นหน้าที่สำคัญในการค้นคว้าหาความรู้เพื่อที่จะตอบปัญหาในเรื่องความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียน เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปช่วยเหลือและป้องกันปัญหาที่มีผลต่อการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด โดยเฉพาะการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เป็นการผลิตกำลังคนในระดับสูง ซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษานี้ได้มีผู้ให้ความหมายของความพร้อมดังนี้

ชวาล แพรัตกุล (2527 : 15) ได้กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพอสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จในด้านความรู้ ทักษะ สมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของสมอง ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนควรประกอบด้วยสิ่งสำคัญอย่างน้อย 3 สิ่ง คือ ความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพทางสมองด้านต่าง ๆ

ไพศาล หวังพาณิช (2526 : 30-31) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นพฤติกรรมหรือความสามารถที่เป็นผลการเรียนการสอนเป็นคุณลักษณะของผู้เรียนที่พัฒนางอกงามขึ้นมาจากการฝึกอบรมสั่งสอนโดยตรง คือ เป็นพฤติกรรมที่เป็นผลการเรียนของเด็กนั่นเอง ซึ่งได้แก่ ความจำ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ การนำไปใช้ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากความหมายที่กล่าวสรุปมาได้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จและความสามารถของบุคคลที่พัฒนาการดีขึ้น อันเกิดจากการเรียนการสอน การฝึกอบรม ซึ่งประกอบด้วยความสามารถทางสมอง ความรู้ ทักษะ ความรู้สึก ค่านิยมต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนสิ่งที่ครูต้องการ คือ การทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่เรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้มากที่สุด ซึ่งองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษานั้นมีหลายประการ ซึ่งกล่าวโดยสรุปว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาเพียงด้านเดียว แต่จะขึ้นอยู่กับตัวแปรอื่นๆ ดังนี้

1. พฤติกรรมด้านความรู้ ความคิด หมายถึง ความสามารถทั้งหลายของผู้เรียนซึ่งประกอบด้วยความถนัด และพื้นฐานเดิมของผู้เรียน

2. คุณลักษณะด้านจิตพิสัย หมายถึง สภาพการณ์หรือแรงจูงใจที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ใหม่ ได้แก่ ความสนใจ เจตคติต่อเนื้อหาวิชาที่เรียน และระบบการเรียน ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ลักษณะบุคลิกภาพ

3. คุณภาพการสอน ซึ่งได้แก่ การรับคำแนะนำ การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมแรงจากอาจารย์ การแก้ไขข้อผิดพลาด และรู้ผลว่าตนเองกระทำได้ถูกต้องหรือไม่

จากความหมายแนวคิดดังกล่าวข้างต้นกล่าวได้โดยสรุปว่า องค์ประกอบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา คือ องค์ประกอบที่มีส่วนส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้ศึกษาสำเร็จการศึกษา โดยอาศัยความรู้ความเข้าใจ ความพร้อมของผู้เรียน ความคาดหวัง และความต้องการความก้าวหน้าในอาชีพของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิต นอกจากนี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังเกิดจากการที่นักศึกษาสามารถเข้าถึงความรู้ สามารถพัฒนาทักษะทางการเรียนได้จนประสบผลสำเร็จโดยพิจารณาจากคะแนนสอบ การฝึกอบรม หรือคะแนนที่ได้จากงานที่มอบหมายให้หรือทั้งสองอย่าง

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศรีระพร จันทโนทก (2538) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กรุงเทพมหานคร จำนวน 1,774 คน ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรด้านการเรียน ได้แก่ วิธีการสอนของอาจารย์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และนิสัยในการเรียนด้านการทบทวนบทเรียน สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ตัวแปรกิจกรรมด้านวิชาการและตัวแปรด้านการเรียน ได้แก่ วิธีการสอนของอาจารย์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ตัวแปรนิสัยในการเรียน เพศ ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงมหาวิทยาลัยและสายวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และตัวแปรนิสัยในการเรียนด้านการทำการบ้าน นิสัยในการเรียนด้านการวางแผนในการเรียน สายวิชาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และบรรยากาศในการเรียนการสอน สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ส่วนตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของบิดามารดาของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พิมพ์พิร์สุ สียางนอก (2540) ปัจจัยทางจิตและทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน : ระหว่างนักเรียนที่อาศัยในครอบครัวปกติกับนักเรียนที่อาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์

คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยใช้ตัวพยากรณ์ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิต การคบเพื่อนอย่างเหมาะสมระหว่างนักเรียนที่อาศัยอยู่ในครอบครัวปกติ กับนักเรียนที่อาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า

ค่าเฉลี่ยระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่อาศัยอยู่ในครอบครัวปกติกับนักเรียนที่อาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิต การคบเพื่อนอย่างเหมาะสม ของนักเรียนที่อาศัยอยู่ในครอบครัวปกติกับนักเรียนที่อาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พบว่าสุขภาพจิต มีความสัมพันธ์เชิงนิเสธในระดับต่ำกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พบว่าการเลือกคบเพื่อนอย่างเหมาะสม มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กฤษฎา บุญวัฒน์ (2541) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนเตรียมทหารชั้นปี 2 จำนวน 200 ราย ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่ ระดับการศึกษาก่อนเข้าเรียน ผลการเรียนก่อนเข้าเรียน ค่าใช้จ่ายของนักเรียนเตรียมทหารและนิสัยในการเรียนของนักเรียนเตรียมทหาร

คึกฤทธิ์ พิทักษ์จำนง (2542) ได้ศึกษาปัจจัยทางครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ของโรงเรียนเตรียมทหาร ประจำปี 2542 จำนวน 200 ราย ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในทิศทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของนักเรียนเตรียมทหาร ได้แก่ ค่าใช้จ่ายต่อเดือนที่ได้รับ

มณฑาทิพย์ มณีโชติรัตน์ (2542) ได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 จำนวน 60 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. ปัจจัยด้านชีวะสังคมของนักศึกษาแพทย์เกี่ยวกับ ความถนัดทางการเรียนมีความมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับชั้นพรีคลินิก คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับชั้นคลินิกและคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร

2. ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาแพทย์ มีดังนี้

2.1 ระดับชั้นพรีคลินิก ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์คะแนนเฉลี่ยสะสมตามลำดับความสำคัญ คือ ความถนัดทางการเรียน และนิสัยในการเรียน

2.2 ระดับชั้นคลินิก ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์คะแนนเฉลี่ยสะสม คือ ความถนัดทางการเรียน

2.3 ตลอดหลักสูตร ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์คะแนนเฉลี่ยสะสม คือ ความถนัดทางการเรียน นิสัยในการเรียน และการเข้าร่วมกิจกรรมในมหาวิทยาลัย โดยมีความถนัดทางการเรียนและนิสัยในการเรียน มีความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ในทางบวก ในขณะที่การเข้าร่วมกิจกรรมในมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ในทางลบ

ทิพวรรณ กมลพัฒนานันน์ (2543) การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรภาษาไทย รุ่นปีการศึกษา 2541 ทุกคณะที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 394 คน ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ส่วนใหญ่ของแต่ละคณะของแต่ละประเภทของโครงการรับเข้ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์และนักศึกษาโครงการร่วมผลิตแพทย์เพิ่มเพื่อชาวชนบท ที่นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมาก ปัจจัยทางครอบครัว พบว่า ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา ความสัมพันธ์ของบิดามารดา ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับนักศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับนักศึกษา ความคาดหวังของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา พบว่า ทัศนคติในการเรียนของนักศึกษา ด้านการยอมรับในตัวครูและด้านการยอมรับคุณค่าการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ส่วนนิสัยในการเรียนของนักศึกษา ด้านการหลีกเลี่ยงการพลัดเวลาและการจัดการเกี่ยวกับเวลา และด้านวิธีการทำงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

วัชพล สารสอน (2543) ได้ศึกษาปัจจัยทางครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตบางกอกน้อย เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร จำนวน 300 ราย ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การอาศัยอยู่กับครอบครัว ลักษณะครอบครัว สถานภาพทางเศรษฐกิจ ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา รูปแบบการ อบรมเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และความคาดหวังของบิดามารดาต่อการศึกษาบุตร

ปิยนาถ ประจงพิมพ์ (2545) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรีปีที่ 4 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 146 ราย ผลการศึกษาพบว่า นิสัยในการเรียนที่ดีและฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นิสัยในการเรียนที่ดีที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ศศิภา จันทรักษ์ (2546) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนที่เรียนกวดวิชา ศึกษากรณีโรงเรียนราชวินิตมัธยม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนราชวินิตมัธยมที่เรียนกวดวิชา จำนวน 300 ราย ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านผลการเรียน ด้านความกระตือรือร้น ด้านความเข้าใจมากขึ้น ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ได้แก่ เพศโดยพบว่าเพศหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามากกว่าเพศชาย ด้านค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา พบว่า ครอบครัวที่มีค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามากกว่าครอบครัวที่มีค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาต่ำ ด้านความคาดหวังในการในการเรียนกวดวิชาและค่านิยมของวัยรุ่น พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความในการเรียนกวดวิชาและค่านิยมของวัยรุ่นมาก จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความในการเรียนกวดวิชาและค่านิยมของวัยรุ่นน้อย

จากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ความสำเร็จของนักศึกษาเกิดจากปัจจัย ด้านความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม แรงสนับสนุนทางสังคม ความคาดหวังความก้าวหน้าในอาชีพ ผู้วิจัยจึงได้นำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิด และตั้งสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยมีรายละเอียดต่างๆ ดังนี

ประชากร

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นศิลปศาสตรมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาตลอดหลักสูตร สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา รุ่นที่ 1 และรุ่นที่ 2 (2544-2547) ทุกราย มีศิลปศาสตรมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 45 ราย (งานทะเบียน สำนักส่งเสริม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา : 2544-2547) จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี จำนวน 9 ราย และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี จำนวน 36 ราย ดังแสดงรายละเอียดตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากร

กลุ่มที่/รุ่นที่	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต		รวม
	กลุ่มที่ 1 สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี	กลุ่มที่ 2 สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี	
รุ่นที่ 1	4 (8.89%)	13 (28.89%)	17 (37.78%)
รุ่นที่ 2	5 (11.11%)	23 (51.11%)	28 (62.22%)
รวม	9 (20.00%)	36 (80.00%)	45 (100.00 %)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย กรณีศึกษาเชิงลึกจำนวน 3 ราย ในจำนวนศิลปศาสตรมหาบัณฑิต 45 ราย สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา รุ่นที่ 1 และรุ่นที่ 2

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายปิดและแบบสอบถามปลายเปิด ใช้สอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร ได้แก่ รุ่น ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพขณะศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานขณะศึกษา สถานที่พักอาศัยขณะศึกษา ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางมาศึกษา และค่าใช้จ่ายที่ได้รับขณะศึกษา จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบเกี่ยวกับปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ความคาดหวัง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนทางสังคมและความก้าวหน้าในอาชีพ ใช้มาตรวัดแบบประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท เป็นคำถามทั้งเชิงบวกและเชิงลบจำนวน 60 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนนในส่วนที่ 2 มีดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนน คำถามเชิงบวก	คำถามเชิงลบ
น้อยที่สุด	1	5
น้อย	2	4
ปานกลาง	3	3
มาก	4	2
มากที่สุด	5	1

เกณฑ์การพิจารณาขอบเขตของคะแนนเฉลี่ย เพื่อใช้ในการแปลผลข้อมูลตามความหมายของข้อมูล กำหนดไว้เป็น 3 ระดับ มีเกณฑ์การพิจารณาจากช่วงคะแนน ดังนี้

$$\text{ช่วงคะแนน} = \frac{\text{(คะแนนสูงสุด - คะแนนต่ำสุด)}}{3}$$

$$= \frac{(5 - 1)}{3}$$

$$= 1.33$$

จากเกณฑ์ดังกล่าวนำมากำหนดระดับของตัวแปรต่างๆ จากคะแนนเฉลี่ย เพื่อใช้เป็นเกณฑ์การแปลผล แบ่งคะแนนเฉลี่ยออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ล

ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)		ค่าระดับ
3.67 - 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
2.34 - 3.66	หมายถึง	ปานกลาง
1.00 - 2.33	หมายถึง	น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิด

ส่วนที่ 4 การสัมภาษณ์เชิงลึกศิลปศาสตรมหาบัณฑิตจำนวน 3 ราย จากแนวคำถามชุดเดียวกันในด้านความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ความคาดหวัง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนทางสังคม และความก้าวหน้าในอาชีพ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม ใช้วัดระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยมีรายละเอียดเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษากรอบแนวความคิดเกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่ต้องการศึกษา ตัวแปรที่ต้องการศึกษาและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. นำข้อมูลที่ศึกษามาสร้างเป็นแบบสอบถาม ให้ครอบคลุมประเด็นที่ศึกษาโดยผู้ตอบสามารถตอบข้อเท็จจริงได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้

3. นำแบบสอบถามเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบเนื้อหา และภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม แล้วนำมาแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการที่ปรึกษา

4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษา

5. นำแบบสอบถามไปหาความเชื่อมั่น โดยทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.8809

6. นำแบบสอบถามที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนนำไปใช้จริง

7. สำหรับแนวคำถามการสัมภาษณ์เชิงลึกได้ใช้คำถามชุดเดียวกันในการสัมภาษณ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตจำนวน 3 ราย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา รุ่นที่ 1 และรุ่นที่ 2 โดยแจกแบบสอบถามจำนวน 45 ฉบับ ด้วยการส่งทางไปรษณีย์และด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามกลับมาทั้งสิ้น 45 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นระยะเวลา 3 เดือน และได้เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกศิลปศาสตรมหาบัณฑิต จำนวน 3 ราย โดยผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ด้วยตนเองตามแนวคำถามชุดเดียวกัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์มาลงรหัสตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย(μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(σ) สำหรับตัวแปรลักษณะทางประชากรที่ศึกษา ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก
2. เปรียบเทียบปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ระหว่างมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปีและมากกว่า 3 ปี โดยการหา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(σ) แล้วนำค่าที่คำนวณได้ในแต่ละตัวของแต่ละกลุ่มมาเปรียบเทียบกัน
3. ข้อมูลเชิงคุณภาพ วิเคราะห์โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษา เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา” มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และเพื่อศึกษาปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ด้วยการเปรียบเทียบปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ที่สำเร็จการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ตั้งแต่รุ่นที่ 1 และรุ่นที่ 2 จำนวน 45 ราย โดยจะทำการศึกษามหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทั้ง 45 ราย แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่สำเร็จการศึกษาตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต โดยแบ่งเป็นหมวดวิชาเฉพาะด้านและวิชาพื้นฐานเสริม 36 หน่วยกิต และวิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี จำนวน 9 ราย

กลุ่มที่ 2 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่สำเร็จการศึกษาตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต โดยแบ่งเป็นหมวดวิชาเฉพาะด้านและวิชาพื้นฐานเสริม 36 หน่วยกิต และวิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี จำนวน 36 ราย

กลุ่มที่ 3 การสัมภาษณ์เชิงลึกศิลปศาสตรมหาบัณฑิตจำนวน 3 ราย จากแนวคำถามชุดเดียวกันในด้านความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ความคาดหวัง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุน ทางสังคม และความก้าวหน้าในอาชีพ

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิด มีรายละเอียดผลการศึกษานำเสนอตามลำดับดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะประชากร ได้แก่ รุ่น ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพขณะศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานขณะศึกษา สถานที่พักอาศัยขณะศึกษา ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางมาศึกษา และค่าใช้จ่ายที่ได้รับขณะศึกษา
2. ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

3. เปรียบเทียบปัจจัยภายใน ประกอบด้วย ความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย แรงสนับสนุนทางสังคม และความก้าวหน้าในอาชีพที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต จำแนกตามลักษณะประชากร

1. ข้อมูลลักษณะประชากร

ข้อมูลลักษณะประชากร จากแบบสอบถามจำนวน 45 รายในการศึกษาครั้งนี้มีรายละเอียดตาม ตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ข้อมูลลักษณะประชากร

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
รุ่น		
รุ่น 1	17	37.78
รุ่น 2	28	62.22
รวม	45	100.00
ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา		
3 ปี	9	20.00
มากกว่า 3 ปี	36	80.00
รวม	45	100.00
เพศ		
ชาย	19	42.22
หญิง	26	57.78
รวม	45	100.00
อายุขณะศึกษา		
25-35 ปี	22	48.89
36-45 ปี	15	33.33
มากกว่า 45 ปี	8	17.78
รวม	45	100.00

ตารางที่ 2 ข้อมูลลักษณะประชากร (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพการสมรสขณะศึกษา		
โสด	30	66.67
สมรส	13	28.89
หย่าร้าง	1	2.22
หม้าย	1	2.22
รวม	45	100.00
อาชีพขณะศึกษา		
รับราชการ	29	64.45
รัฐวิสาหกิจ	2	4.44
บริษัทเอกชน	9	20.00
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	5	11.11
รวม	45	100.00
ประสบการณ์ในการทำงานขณะศึกษา		
3-5 ปี	11	24.45
6 - 10 ปี	9	20.00
11- 15 ปี	10	22.22
มากกว่า 15 ปี	14	31.11
ไม่มีประสบการณ์	1	2.22
รวม	45	100.00
สถานที่พักอาศัยในขณะศึกษา		
บ้านตนเอง	38	84.45
บ้านญาติพี่น้องหรือคนรู้จัก	4	8.89
บ้านเช่า	1	2.22
หอพักหรือแฟลต	2	4.44
รวม	45	100.00

ตารางที่ 2 ข้อมูลลักษณะประชากร (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางมาศึกษา (โดยประมาณ)		
ต่ำกว่า 30 นาที	7	15.56
30 นาที - 1 ช.ม.	27	60.00
1 ช.ม. - 2 ช.ม.	9	20.00
มากกว่า 2 ช.ม.	2	4.44
รวม	**45**	**100.00**
ค่าใช้จ่ายที่ได้รับขณะศึกษา		
ท่านจ่ายเองทั้งหมด	36	80.00
จากครอบครัว	7	15.56
ผู้อุปการะหรือญาติพี่น้อง	1	2.22
การกู้ยืม	1	2.22
รวม	**45**	**100.00**

ลักษณะประชากรของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ที่ได้จากแบบสอบถามจากตารางที่ 2 สามารถนำเสนอรายละเอียดแต่ละด้านแยกตามระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษาได้ดังนี้

1.1 ลักษณะประชากรจำแนกตามรุ่นของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา รุ่นที่ 1 จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.78 รุ่นที่ 2 จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.22

1.2 ลักษณะประชากรจำแนกตามระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา พบว่า ระยะเวลาที่ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 โดยแยกเป็นศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา รุ่นที่ 1 จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.44 และรุ่นที่ 2 จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.56 และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อย

ละ 80.00 โดยแยกเป็นศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา รุ่นที่ 1 จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.11 และรุ่นที่ 2 จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.89 แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ลักษณะประชากรจำแนกตามรุ่น

รุ่นของนักศึกษา สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา	ระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษา		รวม
	ภายใน 3 ปี	มากกว่า 3 ปี	
รุ่น 1	4 (44.44%)	13 (36.11%)	17 (37.78%)
รุ่น 2	5 (55.56%)	23 (63.89%)	28 (62.22%)
รวม	9 (100.00%)	36 (100.00%)	45 (100.00%)

จากตารางที่ 3 ลักษณะประชากรที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตร มหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา จำแนกตามรุ่น พบว่า จำนวนศิลปศาสตรมหาบัณฑิต รุ่นที่ 2 (62.22%) มากกว่า รุ่นที่ 1 (37.78%) คิดเป็นร้อยละ 24.44 โดยกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี เป็นศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา รุ่นที่ 2 (55.56%) สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี มากกว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา รุ่นที่ 1 (44.44%) คิดเป็นร้อยละ 11.12

1.3 ลักษณะประชากรจำแนกตามเพศของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา เพศชาย จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.22 และเพศหญิง จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.78 โดยแยกเป็นศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี มีจำนวน 9 ราย แยกเป็นเพศชาย จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.56 และเพศหญิง จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.44 และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี จำนวน 36 ราย แยกเป็นเพศชาย จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.89 และเพศหญิง จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.11 แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ลักษณะประชากรจำแนกตามเพศ

เพศของนักศึกษา สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา	ระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษา		รวม
	ภายใน 3 ปี	มากกว่า 3 ปี	
ชาย	5 (55.56%)	14 (38.89%)	19 (42.22%)
หญิง	4 (44.44%)	22 (61.11%)	26 (57.78%)
รวม	9 (100.00%)	36 (100.00%)	45 (100.00%)

จากตารางที่ 4 ลักษณะประชากรที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา จำแนกตามเพศ พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตเพศหญิง (57.78%) มากกว่าเพศชาย (42.22%) คิดเป็นร้อยละ 15.56 สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี เป็นศิลปศาสตรมหาบัณฑิตเพศชาย จำนวน 5 ราย (55.56%) และสำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี มากกว่าเพศหญิง จำนวน 4 ราย (44.44%) คิดเป็นร้อยละ 11.12

1.4 ลักษณะประชากรจำแนกตามอายุขณะศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตมีอายุในขณะศึกษาระหว่าง 25 ปี–35 ปี จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.89 อายุระหว่าง 25 ปี–35 ปี จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 และอายุมากกว่า 45 ปี จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.78 โดยแยกเป็นกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี มีจำนวน 9 ราย มีอายุระหว่าง 25-35 ปี จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.45 รองลงมามีอายุ 36-45 ปี จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 และอายุมากกว่า 45 ปี จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.22 และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี มีอายุระหว่าง 25-35 ปี จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมามีอายุ 36-45 ปี จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 และอายุมากกว่า 45 ปี จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.67 แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ลักษณะประชากรจำแนกตามอายุขณะศึกษา

อายุขณะศึกษาของนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา	ระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษา		รวม
	ภายใน 3 ปี	มากกว่า 3 ปี	
อายุ 25-35 ปี	4 (44.45%)	18 (50.00%)	22 (48.89%)
อายุ 36-45 ปี	3 (33.33%)	12 (33.33%)	15 (33.33%)
อายุมากกว่า 45 ปี	2 (22.22%)	6 (16.67%)	8 (17.78%)
รวม	9 (100.00%)	36 (100.00%)	45 (100.00%)

จากตารางที่ 5 ลักษณะประชากรที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา จำแนกตามอายุขณะศึกษา พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี มีอายุ 25-35 ปี มากที่สุด จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.45 และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี มีอายุ 25-35 ปี มากที่สุด มีจำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.00

1.5 ลักษณะประชากรจำแนกตามสถานภาพสมรสของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มีสถานภาพสมรสโสด จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.67 สถานภาพสมรส จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.89 สถานภาพหย่าร้าง จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.22 และสถานภาพหม้าย จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.22 โดยแยกเป็นกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี มีจำนวน 9 ราย มีสถานภาพสมรสโสดจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.78 รองลงมามีสถานภาพสมรส จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.11 และสถานภาพหม้าย จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.11 และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี มีสถานภาพสมรสโสดจำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.89 รองลงมามีสถานภาพสมรส จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 และสถานภาพหย่าร้าง จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.78 แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ลักษณะประชากรจำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรสของนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา	ระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษา		รวม
	ภายใน 3 ปี	มากกว่า 3 ปี	
โสด	7 (77.78%)	23 (63.89%)	30 (66.67%)
สมรส	1 (11.11%)	12 (33.33%)	13 (28.89%)
หย่าร้าง	-	1 (2.78%)	1 (2.22%)
หม้าย	1 (11.11%)	-	1 (2.22%)
รวม	9 (100.00%)	36 (100.00%)	45 (100.00%)

จากตารางที่ 6 ลักษณะประชากรที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตร มหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่า ศิลปศาสตร มหาบัณฑิตกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี มีสถานภาพสมรส มากที่สุด จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.78 และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี มีสถานภาพสมรสโสด มากที่สุด จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.89

1.6 ลักษณะประชากรจำแนกตามอาชีพขณะศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มีอาชีพ รับราชการ จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.45 พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.44 พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 และประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.11 โดยจำแนกเป็นกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี จำนวน 9 ราย แยกเป็นศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มีอาชีพรับราชการ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.45 รองลงมาอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 และพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.22 และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี มีอาชีพรับราชการ จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.44 รองลงมาอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 6 ราย คิดเป็น ร้อยละ 16.67 และประกอบอาชีพส่วนตัว จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.89 แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ลักษณะประชากรจำแนกตามอาชีพขณะศึกษา

อาชีพขณะศึกษาของนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา	ระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษา		รวม
	ภายใน 3 ปี	มากกว่า 3 ปี	
รับราชการ	4 (44.45%)	25 (69.44%)	29 (64.45%)
รัฐวิสาหกิจ	2 (22.22%)	-	2 (4.44%)
บริษัทเอกชน	3 (33.33%)	6 (16.67%)	9 (20.00%)
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	-	5 (13.89%)	5 (11.11%)
รวม	9 (100.00%)	36 (100.00%)	45 (100.00%)

จากตารางที่ 7 ลักษณะประชากรที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา จำแนกตามอาชีพขณะศึกษา พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี ประกอบอาชีพรับราชการมากที่สุดมี จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.45 และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี ประกอบอาชีพรับราชการมากที่สุด มีจำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.44

1.7 ลักษณะประชากรจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานขณะศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มีประสบการณ์ในการทำงานขณะเริ่มศึกษาในระหว่าง 5-10 ปี จำนวน 11 ราย คิดเป็น ร้อยละ 24.45 มีประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปี จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 มีประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปี จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.22 มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.11 และไม่มีประสบการณ์ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.22 โดยแยกเป็นกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี มีจำนวน 9 ราย มีประสบการณ์การทำงานขณะศึกษา 6-10 ปี จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.45 รองลงมามีประสบการณ์การทำงานขณะศึกษา จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 และมีประสบการณ์การทำงานขณะศึกษา 11-15 ปี จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.22 และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี มีประสบการณ์การทำงานขณะศึกษา 3-5 ปี จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.56 รองลงมามีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 15 ปี จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.56 มีประสบการณ์การทำงานขณะศึกษา 11-15 ปี จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.20 และมีประสบการณ์การทำงานขณะศึกษา 6-10 ปี จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.89 และไม่มีประสบการณ์การทำงานขณะศึกษา จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.78 แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ลักษณะประชากรจำแนกตามประสบการณ์การทำงานขณะศึกษา

ประสบการณ์การทำงานขณะเริ่มศึกษาของนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา	ระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษา		รวม
	ภายใน 3 ปี	มากกว่า 3 ปี	
3-5 ปี	-	11 (30.56%)	11 (24.45%)
6-10 ปี	4 (44.45%)	5 (13.89%)	9 (20.00%)
11-15 ปี	2 (22.22%)	8 (22.22%)	10 (22.22%)
มากกว่า 15 ปี	3 (33.33%)	11 (30.56%)	14 (31.11%)
ไม่มีประสบการณ์การทำงาน	-	1 (2.78%)	1 (2.22%)
รวม	9 (100.00%)	36 (100.00%)	45 (100.00%)

จากตารางที่ 8 ลักษณะประชากรที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา จำแนกตามประสบการณ์การทำงานขณะศึกษา พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี มีประสบการณ์การทำงานขณะศึกษา 6-10 ปีมากที่สุด มีจำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.45 และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี มีประสบการณ์การทำงานขณะศึกษา 3-5 ปี มากกว่า ผู้มีประสบการณ์การทำงานขณะศึกษา 15 ปี มากที่สุด มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.56

1.8 ลักษณะประชากรจำแนกตามสถานที่พักอาศัยขณะศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มีสถานที่ที่พักอาศัยขณะศึกษา เป็นบ้านของตนเอง จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 84.45 บ้านญาติหรือคนรู้จัก จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.89 บ้านเช่า จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.22 และหอพักหรือแฟลต จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.44 โดยแยกเป็นกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี จำนวน 9 ราย มีบ้านพักของตนเองจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.78 รองลงมาเป็นบ้านญาติพี่น้อง จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.11 และหอพักหรือแฟลต จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.11 และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี มีบ้านพักของตนเอง จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.11 รองลงมาเป็นบ้านญาติพี่น้อง จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.33 บ้านเช่า จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.78 และหอพักหรือแฟลต จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.78 แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ลักษณะประชากรจำแนกตามสถานที่พักอาศัยขณะศึกษา

ที่พักอาศัยขณะศึกษาของนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา	ระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษา		รวม
	ภายใน 3 ปี	มากกว่า 3 ปี	
บ้านของตนเอง	7 (77.78%)	31 (86.11%)	38 (84.45%)
บ้านญาติพี่น้อง	1 (11.11%)	3 (8.33%)	4 (8.89%)
บ้านเช่า	-	1 (2.78%)	1 (2.22%)
หอพักหรือ แฟลต	1 (11.11%)	1 (2.78%)	2 (4.44%)
รวม	9 (100.00%)	36 (100.00%)	45 (100.00%)

จากตารางที่ 9 พบว่า ลักษณะประชากรที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา จำแนกตามสถานที่พักอาศัยขณะศึกษา พบว่า กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี มีบ้านพักของตนเองขณะศึกษามากที่สุด มีจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.78 และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี มีบ้านพักของตนเองมากที่สุด มีจำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.11

1.9 ลักษณะประชากรจำแนกตามระยะเวลาในการเดินทางมาศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ใช้ระยะเวลาในการเดินทางมาศึกษาต่ำกว่า 30 นาที จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.56 ใช้ระยะเวลาในการเดินทางมาศึกษา 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.00 ใช้ระยะเวลาในการเดินทางมาศึกษา 1-2 ชั่วโมง จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 และใช้ระยะเวลาในการเดินทางมาศึกษามากกว่า 2 ชั่วโมง จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.44 โดยแยกเป็นกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี มีจำนวน 9 ราย ใช้ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางมาศึกษา 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.89 รองลงมาใช้ระยะเวลาในการเดินทางมาศึกษา 1-2 ชั่วโมง จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.11 และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี ใช้ระยะเวลาในการเดินทางมาศึกษาน้อยกว่า 30 นาที จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.44 ใช้ระยะเวลาในการเดินทางมาศึกษา 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมงจำนวน จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.78 ใช้ระยะเวลาในการเดินทางมาศึกษา 1-2 ชั่วโมง จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.00 ใช้ระยะเวลาในการเดินทางมาศึกษามากกว่า 2 ชั่วโมง จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.78 แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ลักษณะประชากรจำแนกตามระยะเวลาที่ใช้เดินทางมาศึกษา

ระยะเวลาที่ใช้เดินทางมาศึกษาของนักศึกษา สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา	ระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษา		รวม
	ภายใน 3 ปี	มากกว่า 3 ปี	
น้อยกว่า 30 นาที	-	7 (19.44%)	7 (15.56%)
30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง	8 (88.89%)	19 (52.78%)	27(60.00%)
1-2 ชั่วโมง	-	9 (25.00%)	9 (20.00%)
มากกว่า 2 ชั่วโมง	1 (11.11%)	1 (2.78%)	2 (4.44%)
รวม	9 (100.00%)	36 (100.00%)	45 (100.00%)

จากตารางที่ 10 ลักษณะประชากรที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา จำแนกตามระยะเวลาที่ใช้เดินทางมาศึกษา พบว่า กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี ใช้ระยะเวลาเดินทางมาศึกษา 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง มากที่สุด จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.89 และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี ใช้ระยะเวลาเดินทางมาศึกษา 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง มากที่สุด จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.78 ซึ่งไม่แตกต่างกัน

1.10 ลักษณะประชากรจำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ได้รับขณะศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มีค่าใช้จ่ายที่ได้รับขณะศึกษา โดยจ่ายเองทั้งหมด จำนวน จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.00 (มี 5 รายที่ได้รับบางส่วนจากครอบครัว) ได้รับค่าใช้จ่ายจากครอบครัว จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.56 (มี 1 รายที่ได้รับบางส่วจากการกู้ยืม) ได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้อุปการะหรือญาติพี่น้อง จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.22 และได้รับค่าใช้จ่ายจากการกู้ยืม จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.22 โดยแยกเป็นกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี จำนวน 9 ราย ที่จ่ายค่าใช้จ่ายเองทั้งหมด จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.89 และได้รับค่าใช้จ่ายจากครอบครัว จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.11 และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี ที่จ่ายค่าใช้จ่ายเองทั้งหมด จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.78 รองลงมาได้รับค่าใช้จ่ายจากครอบครัว จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.67 ได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้อุปการะหรือคนรู้จัก จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.78 และได้รับค่าใช้จ่ายจากการกู้ยืม จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.78 นอกจากนี้ยังพบ

อีกว่าศิลปศาสตรมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี ที่จ่ายเองทั้งหมดจำนวน 28 ราย ได้รับค่าใช้จ่ายบางส่วนจากครอบครัว จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.86 และกลุ่มที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากครอบครัว จำนวน 6 ราย มีการกู้ยืมบางส่วน จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.67 แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ลักษณะประชากรจำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ได้รับขณะศึกษา

ค่าใช้จ่ายที่ได้รับขณะศึกษาของนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา	ระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษา		รวม
	ภายใน 3 ปี	มากกว่า 3 ปี	
จ่ายเองทั้งหมด	8 (88.89%)	28 (77.78%)	36 (80.00%)
ครอบครัว	1 (11.11%)	6 (16.67%)	7(15.56%)
ผู้อุปการะหรือคนรู้จัก	-	1 (2.78%)	1 (2.22%)
การกู้ยืม	-	1 (2.78%)	1 (2.22%)
รวม	9 (100.00%)	36 (100.00%)	45 (100.00%)

จากตารางที่ 11 ลักษณะประชากรที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ได้รับขณะศึกษา พบว่า กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี จ่ายค่าใช้จ่ายเองทั้งหมดมากที่สุด มีจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.89 และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี จ่ายค่าใช้จ่ายเองมากที่สุด มีจำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.78 ซึ่งไม่แตกต่างกัน

สรุปผลลักษณะประชากรของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนารุ่นที่ 1 จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.78 รุ่นที่ 2 จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.22

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี มีจำนวน 9 ราย แยกเป็นศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา รุ่นที่ 1 จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.44 และรุ่นที่ 2 จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.56 และศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี มีจำนวน 36 ราย แยกเป็นศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา

สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา รุ่นที่ 1 จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.11 และ และรุ่นที่ 2 จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.89

เพศ พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตเป็นเพศชาย จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.22 และเพศหญิง จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.78 กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี มีจำนวน 9 ราย แยกเป็นศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา เป็นเพศชาย จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.56 และเพศหญิง จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.44 และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี จำนวน 36 ราย แยกเป็นเพศชาย จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.89 และเพศหญิง จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.11

อายุในขณะศึกษา พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตอายุอยู่ระหว่าง 25 ปี – 35 ปี จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.89 อายุระหว่าง 25 ปี – 35 ปี จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 และอายุมากกว่า 45 ปี จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.78 กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี มีจำนวน 9 ราย แยกเป็นศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต อายุ 25-35 ปี จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.45 รองลงมามีอายุ 36-45 ปี จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 และอายุมากกว่า 45 ปี จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.22 และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี มีอายุ 25-35 ปี จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมามีอายุ 36-45 ปี จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 และอายุมากกว่า 45 ปี จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.67

สถานภาพสมรสโสด พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตจำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.67 สถานภาพสมรส จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.89 สถานภาพหย่าร้าง จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.22 และสถานภาพหม้าย จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.22 กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี มีจำนวน 9 ราย แยกเป็นศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มีสถานภาพสมรสโสดจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.78 รองลงมามีสถานภาพสมรส จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 11 11 และสถานภาพหม้าย จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.11 และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี มีสถานภาพสมรสโสด จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.89 รองลงมามีสถานภาพสมรส จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 และสถานภาพหย่าร้าง จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.78

อาชีพขณะศึกษา พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มีอาชีพรับราชการ จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.45 พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.44 พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 และประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.11 กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี มีจำนวน 9 ราย แยกเป็นศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มีอาชีพรับราชการ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.45 รองลงมาอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 3

ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 และพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.22 และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี มีอาชีพรับราชการ จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.44 รองลงมาอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.67 และประกอบอาชีพส่วนตัว จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.89

ประสบการณ์ในการทำงานขณะศึกษา พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตมีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 5-10 ปี จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.45 มีประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปี จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 มีประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปี จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.22 มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.11 และไม่มีประสบการณ์ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.22 สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี มีจำนวน 9 ราย แยกเป็นศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มีประสบการณ์การทำงานขณะศึกษาระดับมหาบัณฑิต 6-10 ปี จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.45 รองลงมาประสบการณ์การทำงานขณะศึกษา จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 และ 11-15 ปี จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.22 และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี มีประสบการณ์การทำงานขณะศึกษาระดับมหาบัณฑิต 3-5 ปี จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.56 รองลงมาประสบการณ์การทำงานมากกว่า 15 ปี จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.56 11-15 ปี จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.22 และ 6-10 ปี จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.89 และไม่มีประสบการณ์การทำงานขณะศึกษาระดับมหาบัณฑิต จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.78

สถานที่พักอาศัยขณะศึกษา พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มีที่บ้านพักของตนเอง จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 84.45 บ้านญาติหรือคนคนรู้จัก จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.89 บ้านเช่า จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.22 และหอพักหรือแฟลต จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.44 กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี มีจำนวน 9 ราย แยกเป็นศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนามีบ้านพักของตนเองจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.78 รองลงมาเป็นบ้านญาติพี่น้อง จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.11 และหอพักหรือแฟลต จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.11 และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี มีที่พักอาศัยเป็นบ้านของตนเอง จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.11 รองลงมาเป็นบ้านญาติพี่น้อง จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.33 บ้านเช่า จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.78 และหอพักหรือแฟลต จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.78

ระยะเวลาในการเดินทางมาศึกษา พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตใช้ระยะเวลาในการเดินทางมาศึกษาต่ำกว่า 30 นาที จำนวน จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.56 ใช้ระยะเวลาเดินทาง 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.00 ใช้ระยะเวลาเดินทาง 1-2 ชั่วโมง จำนวน 9 ราย คิดเป็น

ร้อยละ 20.00 และใช้ระยะเวลาเดินทางมากกว่า 2 ชั่วโมง จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.44 กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี มีจำนวน 9 ราย แยกเป็นศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนามีระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางมาศึกษา 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.89 รองลงมาใช้ระยะเวลาในการเดินทางมาศึกษา 1-2 ชั่วโมง จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.11 และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี ใช้ระยะเวลาในการเดินทางมาศึกษาน้อยกว่า 30 นาที จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.44 ใช้ระยะเวลาเดินทาง 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมงจำนวน จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.78 ใช้ระยะเวลาเดินทาง 1-2 ชั่วโมง จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.00 ใช้ระยะเวลาเดินทางมากกว่า 2 ชั่วโมง จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.78

ค่าใช้จ่ายที่ได้รับขณะศึกษา พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตมีค่าใช้จ่ายที่ได้รับขณะศึกษา เป็นการจ่ายเองทั้งหมด จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.00 (มี 5 รายที่ได้รับบางส่วนจากครอบครัว) ได้รับจากครอบครัว จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.56 (มี 1 รายที่ได้รับบางส่วจากการกู้ยืม) ได้รับจากผู้อุปการะหรือญาติพี่น้อง จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.22 และการกู้ยืม จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.22 ที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี มีจำนวน 9 ราย แยกเป็นศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ที่จ่ายค่าใช้จ่ายเองทั้งหมด จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.89 และได้รับค่าใช้จ่ายจากครอบครัว จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.11 และที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี ที่จ่ายค่าใช้จ่ายเองทั้งหมด จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.78 รองลงมาได้รับค่าใช้จ่ายจากครอบครัว จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.67 ได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้อุปการะหรือคนรู้จัก จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.78 และจากการกู้ยืม จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.78 นอกจากนี้ยังพบอีกว่าศิลปศาสตรมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี ที่จ่ายเองทั้งหมดจำนวน 28 ราย ได้รับค่าใช้จ่ายบางส่วนจากครอบครัว จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.86 และ กลุ่มที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากครอบครัว จำนวน 6 ราย มีการกู้ยืมบางส่วน จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.67

สรุปผลการวิเคราะห์ลักษณะประชากรของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต แสดงว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา 2 รุ่น จำนวนรวมทั้งสิ้น 45 ราย พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงเล็กน้อย ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25-35 ปี และมีสถานภาพสมรสเป็นโสด ประกอบอาชีพรับราชการและพนักงานบริษัทเอกชน มีประสบการณ์การทำงานขณะศึกษาระหว่าง 6-10 ปีขึ้นไป มีบ้านพักเป็นของตนเอง ใช้ระยะเวลาเดินทางไปศึกษา 30 นาทีถึง 1 ชั่วโมง และสามารถจ่ายค่าใช้จ่ายทั้งหมดด้วยตนเอง

2. ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของลักษณะทางประชากร

2.1 ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของลักษณะทางประชากรที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาจำแนกตามรุ่นที่สำเร็จการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนามีรายละเอียดดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกจำแนกตามรุ่น

ตัวแปร	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา					
	รุ่นที่ 1			รุ่นที่ 2		
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
ปัจจัยภายใน	**3.75**	**.42**	**มาก**	**3.77**	**.40**	**มาก**
-ความรู้ความเข้าใจ	4.11	.50	มาก	4.10	.44	มาก
-ความพร้อม	3.75	.51	มาก	3.72	.54	มาก
-ความคาดหวัง	3.51	.66	ปานกลาง	3.60	.58	ปานกลาง
-แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	3.64	.37	ปานกลาง	3.68	.43	มาก
ปัจจัยภายนอก	**4.16**	**.61**	**มาก**	**3.92**	**.43**	**มาก**
-การสนับสนุนทางสังคม	4.48	.57	มาก	4.15	.48	มาก
-ความก้าวหน้าในอาชีพ	3.84	.76	มาก	3.71	.56	มาก

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 12 พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา รุ่นที่ 1 ปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.75, SD.= 0.42) และค่าเฉลี่ยของปัจจัยภายนอกมีค่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=4.16, SD.= 0.61) โดยปัจจัยภายในด้านความรู้ความเข้าใจ และความพร้อมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.11 และ 3.75 ตามลำดับ, SD.= 0.50 และ 0.51 ตามลำดับ) และความคาดหวังและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.51 และ 3.64 ตามลำดับ, SD.= 0.66 และ 0.37 ตามลำดับ) ส่วนปัจจัยภายนอกด้านการสนับสนุนทางสังคมและความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.48 และ 3.84 ตามลำดับ, SD.= 0.57 และ 0.76 ตามลำดับ)

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา รุ่นที่ 2 ปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.77, SD.= 0.40) และค่าเฉลี่ยของปัจจัยภายนอกมีค่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.92,

SD.= 0.43) โดยปัจจัยภายในด้านความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.10,3.72 และ 3.68 ตามลำดับ, SD.= 0.44,0.54 และ 0.43 ตามลำดับ) และความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.60,SD.= 0.58) และปัจจัยภายนอกด้านการสนับสนุนทางสังคมและความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.15 และ 3.71 ตามลำดับ, SD.= 0.48 และ 0.56 ตามลำดับ)

2.2 ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของลักษณะทางประชากรที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาจำแนกตามระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มีรายละเอียดดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกจำแนกตามระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษา

ตัวแปร	สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี (9 คน)			สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี (36 คน)		
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
ปัจจัยภายใน	**4.22**	**.41**	**มาก**	**3.65**	**.32**	**ปานกลาง**
ความรู้ความเข้าใจ	4.53	.35	มาก	4.00	.43	มาก
ความพร้อม	4.03	.50	มาก	3.66	.51	ปานกลาง
ความคาดหวัง	4.27	.72	มาก	3.39	.43	ปานกลาง
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	4.03	.44	มาก	3.57	.34	ปานกลาง
ปัจจัยภายนอก	**4.44**	**.35**	**มาก**	**3.91**	**.49**	**มาก**
การสนับสนุนทางสังคม	4.57	.51	มาก	4.20	.53	มาก
ความก้าวหน้าในอาชีพ	4.32	.46	มาก	3.62	.60	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 13 พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี ปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=4.22, SD.= 0.41) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=4.44, SD.= 0.35) โดยปัจจัยภายในด้านความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.53, 4.03, 4.27 และ 4.03 ตามลำดับ, SD.= 0.35, 0.50, 0.72 และ 0.44 ตามลำดับ) และ และปัจจัยภายนอกด้านการ

สนับสนุนทางสังคม และความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.57 และ 4.32 ตามลำดับ, SD.= 0.51 และ 0.46 ตามลำดับ)

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี ปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=3.65, SD.= 0.32) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.91, SD.= 0.49) โดยปัจจัยภายในด้านความรู้ความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=4.00, SD.= 0.43) ด้านความพร้อม ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.66, 3.39 และ 3.57 ตามลำดับ, SD.= 0.51, 0.43 และ 0.34 ตามลำดับ) และปัจจัยภายนอกด้านการสนับสนุนทางสังคมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=4.20, SD.= 0.53) และความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=3.62, SD.= 0.60)

2.3 ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของลักษณะทางประชากรที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาจำแนกตามเพศของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มีรายละเอียดดังตาราง ที่ 14

ตารางที่ 14 ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกจำแนกตามเพศ

ตัวแปร	เพศ					
	เพศชาย (19 คน)			เพศหญิง (26 คน)		
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
ปัจจัยภายใน	3.78	.42	มาก	3.76	.40	มาก
-ความรู้ความเข้าใจ	4.18	.46	มาก	4.05	.47	มาก
-ความพร้อม	3.66	.47	ปานกลาง	3.79	.56	มาก
-ความคาดหวัง	3.64	.70	ปานกลาง	3.51	.73	ปานกลาง
-แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	3.64	.43	ปานกลาง	3.68	.39	มาก
ปัจจัยภายนอก	4.02	.56	มาก	4.02	.48	มาก
-การสนับสนุนทางสังคม	4.25	.51	มาก	4.29	.56	มาก
-ความก้าวหน้าในอาชีพ	3.78	.74	มาก	3.74	.57	มาก

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 14 พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา เพศชาย มีปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.78, SD.= 0.42) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=4.02, SD.= 0.56) โดยปัจจัยภายในด้านความรู้ความเข้าใจมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=4.18, SD.= 0.46) ความพร้อม ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.66, 3.64 และ 3.64 ตามลำดับ, SD.= 0.47, 0.70 และ 0.43 ตามลำดับ) และปัจจัยภายนอกด้านการสนับสนุนทางสังคมและความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.25 และ 3.78 ตามลำดับ, SD.= 0.51 และ 0.74 ตามลำดับ)

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา เพศหญิง มีค่าปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.76, SD.= 0.40) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=4.02, SD.= 0.48) โดยปัจจัยภายในด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความพร้อม และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.05, 3.79 และ 3.68 ตามลำดับ, SD.= 0.47, 0.56 และ 0.39 ตามลำดับ) ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.51, SD.= 0.73) และปัจจัยภายนอกด้านการสนับสนุนทางสังคมและความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=4.29 และ 3.74, SD.= 0.56 และ 0.57 ตามลำดับ)

2.4 ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของลักษณะทางประชากรที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาจำแนกตามอายุขณะศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มีรายละเอียดดังตาราง ที่ 15

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ตารางที่ 15 ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกจำแนกตามอายุขณะศึกษา

ตัวแปร	อายุขณะศึกษาในระดับมหาบัณฑิต								
	อายุ 25 – 35 ปี (22คน)			อายุ 36-45ปี (15 คน)			อายุมากกว่า 45ปีขึ้นไป (8 คน)		
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
ปัจจัยภายใน	3.69	.39	มาก	3.78	.36	มาก	3.94	.52	มาก
ความรู้ความเข้าใจ	4.00	.44	มาก	4.20	.48	มาก	4.21	.51	มาก
ความพร้อม	3.55	.39	ปานกลาง	3.80	.49	มาก	4.10	.72	มาก
ความคาดหวัง	3.60	.61	ปานกลาง	3.52	.61	ปานกลาง	3.57	.63	ปานกลาง
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	3.62	.36	ปานกลาง	3.59	.38	ปานกลาง	3.89	.51	มาก
ปัจจัยภายนอก	3.94	.59	มาก	3.98	.42	มาก	4.28	.31	มาก
การสนับสนุนทางสังคม	4.20	.56	มาก	4.18	.49	มาก	4.66	.40	มาก
ความก้าวหน้าในอาชีพ	3.69	.75	มาก	3.78	.57	มาก	3.90	.38	มาก

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 15 พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาอายุ 25-35 ปี, อายุ 36-45 ปีและอายุมากกว่า 45 ปีขึ้นไป มีปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.69, 3.78 และ 3.94, SD.= 0.39, 0.36 และ 0.52 ตามลำดับ) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=43.94, 3.98 และ 4.28, SD.= 0.59, 0.42 และ 0.31 ตามลำดับ) โดยปัจจัยภายในด้านความรู้ความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=4.00, 4.20 และ 4.21, SD.= 0.44, 0.48 และ 0.51 ตามลำดับ) และปัจจัยภายนอกด้านการสนับสนุนทางสังคมและความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.20, 4.18 และ 4.66 ตามลำดับ, SD.= 0.56, 0.49 และ 0.40 ตามลำดับ)

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาอายุ 25-35 ปี มีค่าเฉลี่ยความพร้อม ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=3.55, 3.60 และ 3.62, SD.= 0.39, 0.61 และ 0.36 ตามลำดับ)

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาอายุ 36-45 ปี และอายุมากกว่า 45 ปีขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยความพร้อมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.80 และ 4.10, SD.= 0.49 และ 0.72 ตามลำดับ) และ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=3.59, SD.= 0.38)

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาอายุ 45 ปีขึ้นไปมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.89, SD.= 0.51)

2.5 ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของลักษณะทางประชากรที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาจำแนกตามสถานภาพสมรสของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มีรายละเอียดดังตาราง ที่ 16

ตารางที่ 16 ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกจำแนกตามสถานภาพสมรส

ตัวแปร	สถานภาพสมรส											
	โสด (30 คน)			สมรส (13 คน)			หย่าร้าง (1 คน)			หม้าย (1 คน)		
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
ปัจจัยภายใน	3.70	.37	มาก	3.81	.37	มาก	3.93	.01	มาก	5.00	.01	มาก
ความรู้ความเข้าใจ	4.04	.45	มาก	4.17	.45	มาก	4.30	.01	มาก	5.00	.01	มาก
ความพร้อม	3.63	.39	ปานกลาง	3.83	.68	มาก	4.10	.01	มาก	5.00	.01	มาก
ความคาดหวัง	3.50	.62	ปานกลาง	3.55	.49	ปานกลาง	3.60	.01	ปานกลาง	5.00	.01	มาก
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	3.60	.34	ปานกลาง	3.70	.01	มาก	5.00	.01	มาก	5.00	.01	มาก
ปัจจัยภายนอก	3.96	.55	มาก	4.07	.40	มาก	4.50	.01	มาก	4.65	.01	มาก
การสนับสนุนทางสังคม	4.18	.56	มาก	4.41	.45	มาก	4.60	.01	มาก	5.00	.01	มาก
ความก้าวหน้าในอาชีพ	3.73	.68	มาก	3.73	.54	มาก	4.40	.01	มาก	4.30	.01	มาก

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 16 พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาอายุ ที่มีสถานภาพสมรสโสด สมรส หย่าร้าง และหม้ายมีปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.70, 3.81, 3.93 และ 5.00, SD.= 0.37, 0.37, 0.01 และ 0.01 ตามลำดับ) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.96, 4.07, 4.50 และ 4.65, SD.= 0.55, 0.40, 0.01 และ 0.01 ตามลำดับ)

ผู้มีสถานภาพสมรสโสดมีปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.70, SD.= 0.37) ด้านความรู้ความเข้าใจมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=4.04, SD.= 0.45) และความพร้อม ความคาดหวังและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง($\bar{X}$=3.63, 3.50 และ 3.60, SD.= 0.39, 0.62 และ 0.34 ตามลำดับ) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.96, SD.= 0.55) ด้านการสนับสนุนทางสังคมและความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.18 และ 3.73 ตามลำดับ, SD.= 0.56 และ 0.68 ตามลำดับ)

ผู้มีสถานภาพสมรส สมรส ปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.81, SD.= 0.37) ด้านความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=4.17, 3.83 และ 3.70, SD.= 0.45, 0.68 และ 0.01 ตามลำดับ) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=4.07, SD.= 0.40) ด้านการสนับสนุนทางสังคมและความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.41 และ 3.73 ตามลำดับ, SD.= 0.45 และ 0.54 ตามลำดับ)

ผู้มีสถานภาพสมรสหย่าร้าง ปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X}$=3.93, SD.= 0.01) ด้านความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=4.30, 4.10 และ 5.00 SD.= 0.01, 0.01 และ 0.01 ตามลำดับ) และด้านความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=3.60, SD.= 0.01) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X}$=4.50, SD.= 0.01) ด้าน ด้านการสนับสนุนทางสังคมและความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.60 และ 4.40 ตามลำดับ, SD.= 0.01 และ 0.01 ตามลำดับ)

ผู้มีสถานภาพสมรสหม้าย มีปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X}$=5.00, SD.= 0.01) ด้านความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ความคาดหวัง และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=5.00, 5.00, 5.00 และ 5.00 SD.= 0.01, 0.01, 0.01 และ 0.01 ตามลำดับ) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X}$=4.65, SD.= 0.01) ด้านการสนับสนุนทางสังคมและความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 5.00 และ 4.30 ตามลำดับ, SD.= 0.01 และ 0.01 ตามลำดับ)

2.6 ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของลักษณะทางประชากรที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาจำแนกตามอาชีพขณะศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มีรายละเอียดดังตาราง ที่ 17

ตารางที่ 17 ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกจำแนกตามอาชีพขณะศึกษา

ตัวแปร	การประกอบอาชีพขณะศึกษา											
	รับราชการ (29 คน)			รัฐวิสาหกิจ (2 คน)			บริษัทเอกชน (9 คน)			ธุรกิจส่วนตัว (5 คน)		
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
ปัจจัยภายใน	**3.71**	**.32**	**มาก**	**4.42**	**.14**	**มาก**	**3.86**	**.57**	**มาก**	**3.63**	**.35**	**ปานกลาง**
ความรู้ความเข้าใจ	4.08	.41	มาก	4.60	.14	มาก	4.03	.62	มาก	4.18	.48	มาก
ความพร้อม	3.67	.50	มาก	4.15	.21	มาก	3.88	.58	มาก	3.64	.63	ปานกลาง
ความคาดหวัง	3.49	.45	ปานกลาง	4.75	.35	มาก	3.73	.84	มาก	3.24	.41	ปานกลาง
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	3.61	.34	ปานกลาง	4.20	.14	มาก	3.81	.56	มาก	3.46	.27	ปานกลาง
ปัจจัยภายนอก	**4.00**	**.53**	**มาก**	**4.85**	**.21**	**มาก**	**4.01**	**.47**	**มาก**	**3.80**	**.21**	**มาก**
การสนับสนุนทางสังคม	4.28	.54	มาก	4.95	.07	มาก	4.25	.56	มาก	4.02	.40	มาก
ความก้าวหน้าในอาชีพ	3.72	.67	มาก	4.75	.35	มาก	3.75	.59	มาก	3.58	.22	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 17 พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่มีอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัทเอกชน มีปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.71, 4.42 และ3.86 SD.= 0.37, 0.37 และ 0.01 ตามลำดับ) ประกอบธุรกิจส่วนตัวมีปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง($\bar{X}$=3.63,SD.=0.35) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=4.00, 4.85, 4.01 และ 3.80, SD.= 0.53, 0.07, 0.56 และ 0.40 ตามลำดับ)

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ที่มีอาชีพรับราชการ มีปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.71, SD. = 0.32) ด้านความรู้ความเข้าใจ และความพร้อมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.08 และ 3.67, SD. = 0.41 และ 0.50) ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=3.49 และ 3.61, SD. = 0.45, และ 0.34 ตามลำดับ) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.00, SD. = 0.53) ด้านการสนับสนุนทางสังคมและความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.28 และ 3.72 ตามลำดับ, SD.= 0.54 และ 0.67 ตามลำดับ)

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.42, SD. = 0.14) ด้านความรู้ความเข้าใจ ความพร้อมความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=4.60, 4.15, 4.75 และ 4.20 ตามลำดับ, SD.= 0.14, 0.21, 0.35 และ 0.14 ตามลำดับ) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.85, SD. = 0.21) ด้านการสนับสนุนทางสังคมและความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.95 และ 4.75 ตามลำดับ, SD. = 0.07 และ 0.35 ตามลำดับ)

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.86, SD. = 0.57) ด้านความรู้ความเข้าใจ ความพร้อมความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$= 4.03, 3.88, 3.73 และ 3.81 ตามลำดับ, SD.= 0.62, 0.58, 0.84 และ 0.56 ตามลำดับ) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.01, SD. = 0.47) ด้านการสนับสนุนทางสังคมและความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.25 และ 3.75 ตามลำดับ, SD. = 0.56 และ 0.59 ตามลำดับ)

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวหรือเจ้าของกิจการ มีปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.63, SD. = 0.35) ด้านความรู้ความเข้าใจมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.18, SD. = 0.48) ความพร้อม ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$= 3.64, 3.24 และ 3.46 ตามลำดับ, SD.= 0.63, 0.41 และ 0.27 ตามลำดับ) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.80, SD. = 0.21) ด้านการสนับสนุนทางสังคมและความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.02 และ 3.58 ตามลำดับ, SD. = 0.40 และ 0.22 ตามลำดับ)

2.7 ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของลักษณะทางประชากรที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาจำแนกตามประสบการณ์การทำงานขณะศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มีรายละเอียดดังตาราง ที่ 18

ตารางที่ 18 ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกจำแนกตามประสบการณ์การทำงานขณะศึกษา

ตัวแปร	ประสบการณ์การทำงานขณะเริ่มศึกษา														
	ประสบการณ์การทำงาน 3-5 ปี (11 คน)			ประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี (9 คน)			ประสบการณ์การทำงาน 11-15 ปี (10 คน)			ประสบการณ์การทำงาน มากกว่า 15 ปี(14 คน)			ไม่มีประสบการณ์ (1 คน)		
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
ปัจจัยภายใน	**3.64**	**.30**	**ปานกลาง**	**3.86**	**.51**	**มาก**	**3.70**	**.32**	**มาก**	**3.84**	**.47**	**มาก**	**3.87**	**.01**	**มาก**
ความรู้ความเข้าใจ	3.91	.37	มาก	4.17	.55	มาก	3.98	.42	มาก	4.30	.46	มาก	4.40	.01	มาก
ความพร้อม	3.49	.35	มาก	3.72	.44	มาก	3.69	.43	มาก	3.93	.70	มาก	4.00	.01	มาก
ความคาดหวัง	3.55	.41	ปานกลาง	3.81	.78	มาก	3.55	.58	ปานกลาง	3.45	.66	ปานกลาง	3.40	.01	ปานกลาง
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	3.64	.38	ปานกลาง	3.72	.39	มาก	3.59	.29	ปานกลาง	3.69	.52	มาก	3.70	.01	มาก
ปัจจัยภายนอก	**3.99**	**.61**	**มาก**	**4.09**	**.57**	**มาก**	**3.95**	**.54**	**มาก**	**4.04**	**.43**	**มาก**	**4.10**	**.01**	**มาก**
การสนับสนุนทางสังคม	4.27	.56	มาก	4.29	.62	มาก	4.13	.48	มาก	4.35	.56	มาก	4.50	.01	มาก
ความก้าวหน้าในอาชีพ	3.71	.77	มาก	3.89	.66	มาก	3.76	.68	มาก	3.72	.56	มาก	3.70	.01	มาก

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 18 มีรายละเอียดดังนี้

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 3-5 ปี พบว่า ปัจจัยภายใน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.64, SD. = 0.30) ด้านความรู้ความเข้าใจ และความพร้อมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.91 และ 3.49, SD. = 0.37 และ 0.35) ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=3.55 และ 3.64, SD. = 0.41, และ 0.38 ตามลำดับ) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.99, SD. = 0.61) ด้านการสนับสนุนทางสังคมและความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.27 และ 3.71 ตามลำดับ, SD.= 0.56 และ 0.77 ตามลำดับ)

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 6-10ปี พบว่า ปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.70, SD. = 0.32) ด้านความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.98, 3.69, 3.55 และ 3.59 ตามลำดับ, SD.= 0.42, 0.43, 0.58 และ 0.29 ตามลำดับ) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.95, SD. = 0.54) ด้านการสนับสนุนทางสังคมและความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.13 และ 3.76 ตามลำดับ, SD. = 0.48 และ 0.68 ตามลำดับ)

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปี พบว่า ปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.84, SD. = 0.47) ด้านความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$= 4.30, 3.93, 3.45 และ 3.69 ตามลำดับ, SD.= 0.46, 0.70, 0.66 และ 0.52 ตามลำดับ) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.04, SD. = 0.43) ด้านการสนับสนุนทางสังคมและความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.35 และ 3.72 ตามลำดับ, SD. = 0.56 และ 0.56 ตามลำดับ)

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปีขึ้นไป พบว่า ปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.84, SD. = 0.47) ด้านความรู้ความเข้าใจและความพร้อม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.30 , 3.93 และ 3.69 ตามลำดับ, SD. = 0.46, 0.70 และ 0.52 ตามลำดับ) ด้านความคาดหวัง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$= 3.45 , SD.= 0.66) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.04, SD. = 0.43) ด้านการสนับสนุนทางสังคมและความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.35 และ 3.72 ตามลำดับ, SD. = 0.56 และ 0.56 ตามลำดับ)

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.87, SD. = 0.01) ด้านความรู้ความเข้าใจ ความพร้อมและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40, 4.00 และ 3.70 ตามลำดับ SD. = 0.01, 0.01 และ 0.01 ตามลำดับ) ความคาดหวัง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$= 3.40, SD.= 0.01) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.10, SD. = 0.01) ด้านการสนับสนุนทางสังคมและความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.50 และ 3.70 ตามลำดับ, SD. = 0.01 และ 0.01 ตามลำดับ)

2.8 ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของลักษณะทางประชากรที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาจำแนกตามสถานที่พักอาศัยขณะศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มีรายละเอียดดังตาราง ที่ 19

ตารางที่ 19 ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกจำแนกตามสถานที่พักอาศัยขณะศึกษา

ตัวแปร	สถานที่พักอาศัยขณะศึกษา											
	บ้านของตนเอง (38 คน)			บ้านญาติพี่น้อง (4 คน)			บ้านเช่า (1 คน)			หอพักหรือแฟลต (2 คน)		
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
ปัจจัยภายใน	3.76	.39	มาก	4.02	.51	มาก	3.27	.01	ปานกลาง	3.60	.32	ปานกลาง
ความรู้ความเข้าใจ	4.09	.45	มาก	4.45	.45	มาก	3.70	.01	มาก	3.90	.71	มาก
ความพร้อม	3.76	.53	มาก	3.75	.62	มาก	3.20	.01	ปานกลาง	3.45	.07	ปานกลาง
ความคาดหวัง	3.54	.58	ปานกลาง	4.00	.91	มาก	3.00	.01	ปานกลาง	3.45	.21	ปานกลาง
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	3.66	.39	ปานกลาง	3.87	.53	มาก	3.20	.01	ปานกลาง	3.60	.28	ปานกลาง
ปัจจัยภายนอก	4.02	.48	มาก	4.25	.67	มาก	3.40	.01	ปานกลาง	3.62	.67	ปานกลาง
การสนับสนุนทางสังคม	4.27	.55	มาก	4.40	.49	มาก	4.00	.01	มาก	4.05	.64	มาก
ความก้าวหน้าในอาชีพ	3.78	.59	มาก	4.10	.93	มาก	2.80	.01	ปานกลาง	3.20	.71	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 19 มีรายละเอียดดังนี้

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ที่มีบ้านของตนเอง พบว่า ปัจจัยภายใน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.76, SD. = 0.39) ด้านความรู้ความเข้าใจ และความพร้อมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.09 และ 3.76, SD. = 0.45 และ 0.53) ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$=3.54 และ 3.66, SD. = 0.58 และ 0.39 ตามลำดับ) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.02, SD. = 0.48) ด้านการสนับสนุนทางสังคมและความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.27 และ 3.78 ตามลำดับ, SD.= 0.55 และ 0.59 ตามลำดับ)

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่พักอาศัยอยู่กับญาติพี่น้องขณะศึกษา พบว่า ปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.02, SD. = 0.51) ด้านความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$=4.45, 3.75, 4.00 และ 3.87ตามลำดับ, SD.= 0.45, 0.62, 0.91 และ 0.53 ตามลำดับ) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.25, SD. = 0.67) ด้านการสนับสนุนทางสังคมและความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.40 และ 4.10 ตามลำดับ, SD. = 0.49 และ 0.93 ตามลำดับ)

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่พักอาศัยอยู่บ้านเช่าขณะศึกษา พบว่า ปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.27, SD. = 0.01) ด้านความรู้ความเข้าใจมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.70, SD. = 0.01) ด้านความพร้อม ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$= 3.20, 3.00 และ 3.20 ตามลำดับ, SD.= 0.01, 0.01 และ 0.01 ตามลำดับ) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.40, SD. = 0.01) ด้านการสนับสนุนทางสังคมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.00, SD. = 0.01) และความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 2.80, SD. = 0.01)

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่มีที่พักอาศัยเป็นหอพักหรือแฟลตขณะศึกษา พบว่า ปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.60, SD. = 0.32) ด้านความรู้ความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.90, SD. = 0.71) ด้านความพร้อม ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$= 3.45, 3.45 และ 3.60 ตามลำดับ, SD.= 0.07, 0.21 และ 0.28 ตามลำดับ) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.62, SD. = 0.67)

ด้านการสนับสนุนทางสังคมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.05, SD. = 0.64) และความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.20, SD. = 0.71)

2.9 ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของลักษณะทางประชากรที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาจำแนกตามระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางมาศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มีรายละเอียดดังตาราง ที่ 20

ตารางที่ 20 ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกจำแนกตามระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางมาศึกษา

ตัวแปร	ระยะเวลาที่ใช้เดินทางไปศึกษา											
	ระยะเวลาที่ใช้เดินทาง น้อยกว่า 30 นาที (7 คน)			ระยะเวลาที่ใช้เดินทาง 30 นาที - 1 ชม. (27 คน)			ระยะเวลาที่ใช้เดินทาง 1 – 2 ชม. (9 คน)			ระยะเวลาที่ใช้เดินทาง มากกว่า 2 ชม. (2 คน)		
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
ปัจจัยภายใน	**3.66**	**.25**	**ปานกลาง**	**3.80**	**.43**	**มาก**	**3.63**	**.35**	**ปานกลาง**	**4.35**	**.03**	**มาก**
ความรู้ความเข้าใจ	4.06	.38	มาก	4.15	.50	มาก	3.89	.32	มาก	4.65	.21	มาก
ความพร้อม	3.48	.43	ปานกลาง	3.82	.58	มาก	3.62	.42	ปานกลาง	3.85	.21	มาก
ความคาดหวัง	3.52	.20	ปานกลาง	3.56	.68	ปานกลาง	3.41	.48	ปานกลาง	4.50	.00	มาก
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	3.56	.21	ปานกลาง	3.65	.41	ปานกลาง	3.59	.37	ปานกลาง	4.40	.14	มาก
ปัจจัยภายนอก	**4.09**	**.39**	**มาก**	**4.02**	**.52**	**มาก**	**3.81**	**.53**	**มาก**	**4.65**	**.07**	**มาก**
การสนับสนุนทางสังคม	4.31	.51	มาก	4.32	.50	มาก	4.01	.66	มาก	4.65	.35	มาก
ความก้าวหน้าในอาชีพ	3.87	.46	มาก	3.71	.68	มาก	3.61	.55	ปานกลาง	4.65	.21	มาก

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 20 มีรายละเอียดดังนี้

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ที่มีระยะเวลาเดินทางไปศึกษาน้อยกว่า 30 นาที พบว่า ปัจจัยภายใน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.66, SD. = 0.25) ด้านความรู้ความเข้าใจมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.06, SD. = 0.38) ด้านความพร้อม ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=3.48, 3.52 และ 3.56, SD. = 0.43 0.20, และ 0.21 ตามลำดับ) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.09, SD. = 0.39) ด้านการสนับสนุนทางสังคมและความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.31 และ 3.87 ตามลำดับ, SD.= 0.51 และ 0.46 ตามลำดับ)

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่มีระยะเวลาเดินทางไปศึกษา 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง พบว่า ปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.80, SD. = 0.43) ด้านความรู้ความเข้าใจ ความพร้อมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=4.15 และ 3.82 ตามลำดับ, SD.= 0.50 และ 0.58 ตามลำดับ) ด้านความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=3.56 และ 3.65 ตามลำดับ, SD.= 0.68 และ 0.41 ตามลำดับ) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.02, SD. = 0.52) ด้านการสนับสนุนทางสังคมและความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.32 และ 3.71 ตามลำดับ, SD. = 0.50 และ 0.68 ตามลำดับ)

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่มีระยะเวลาเดินทางไปศึกษา 1-2 ชั่วโมง พบว่า ปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.63, SD. = 0.35) ด้านความรู้ความเข้าใจมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.89, SD. = 0.32) ด้านความพร้อม ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$= 3.62, 3.41 และ 3.59 ตามลำดับ, SD.= 0.42, 0.48 และ 0.37 ตามลำดับ) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.81, SD. = 0.53) ด้านการสนับสนุนทางสังคมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.01 SD. = 0.66) และความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.61, SD. = 0.55)

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่มีระยะเวลาเดินทางไปศึกษามากกว่า 2 ชั่วโมง พบว่า ปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.35, SD. = 0.03) ด้านความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$= 4.65, 3.85, 4.50 และ 4.40 ตามลำดับ, SD.= 0.21, 0.21, 0.00 และ 0.14 ตามลำดับ) และปัจจัยภายนอกมี

ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.65, SD. = 0.07) ด้านการสนับสนุนทางสังคมและความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.65 และ 4.65 ตามลำดับ, SD. = 0.35 และ 0.21 ตามลำดับ)

2.10 ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของลักษณะทางประชากรที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาจำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ได้รับขณะศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มีรายละเอียดดังตาราง ที่ 21

ตารางที่ 21 ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกจำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ได้รับในขณะศึกษา

ตัวแปร	ค่าใช้จ่ายที่ได้รับในขณะศึกษา											
	จ่ายเองทั้งหมด (36 คน)			ครอบครัว (7 คน)			ญาติพี่น้อง (1 คน)			การกู้ยืม (1 คน)		
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
ปัจจัยภายใน	**3.78**	**.43**	**มาก**	**3.70**	**.28**	**มาก**	**3.37**	**.01**	**ปานกลาง**	**4.00**	**.01**	**มาก**
ความรู้ความเข้าใจ	4.11	.47	มาก	4.11	.42	มาก	3.40	.01	ปานกลาง	4.60	.01	มาก
ความพร้อม	3.72	.52	มาก	3.68	.50	มาก	3.40	.01	ปานกลาง	4.60	.01	มาก
ความคาดหวัง	3.60	.65	ปานกลาง	3.47	.35	ปานกลาง	3.30	.01	ปานกลาง	3.00	.01	ปานกลาง
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	3.69	.44	ปานกลาง	3.52	.16	ปานกลาง	3.40	.01	ปานกลาง	3.80	.01	มาก
ปัจจัยภายนอก	**4.04**	**.52**	**มาก**	**3.94**	**.40**	**มาก**	**3.15**	**.01**	**ปานกลาง**	**4.60**	**.01**	**มาก**
การสนับสนุนทางสังคม	4.27	.55	มาก	4.29	.41	มาก	3.60	.01	ปานกลาง	5.00	.01	มาก
ความก้าวหน้าในอาชีพ	3.81	.64	มาก	3.58	.56	ปานกลาง	2.70	.01	ปานกลาง	4.22	.01	มาก

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 21 มีรายละเอียดดังนี้

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ที่จ่ายค่าใช้จ่ายเองทั้งหมดพบว่า ปัจจัยภายใน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.78, SD. = 0.43) ด้านความรู้ความเข้าใจ และความพร้อมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.11 และ 3.72, SD. = 0.47 และ 0.52) ด้านความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$=3.60 และ 3.69, SD. = 0.65, และ 0.44 ตามลำดับ) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.04, SD. = 0.52) ด้านการสนับสนุนทางสังคมและความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.27 และ 3.81 ตามลำดับ, SD.= 0.55 และ 0.64 ตามลำดับ)

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ที่ได้รับจ่ายค่าใช้จ่ายจากครอบครัว พบว่า ปัจจัยภายใน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.70, SD. = 0.28) ด้านความรู้ความเข้าใจ และความพร้อมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.11 และ 3.68, SD. = 0.42 และ 0.50) ด้านความคาดหวังและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$=3.47 และ 3.52, SD. = 0.35, และ 0.16 ตามลำดับ) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.94, SD. = 0.40) ด้านการสนับสนุนทางสังคมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.29, SD.= 0.41) ความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง($\overline{X}$ = 3.58, SD.= 0.56)

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากญาติพี่น้อง พบว่า ปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.37, SD. = 0.01) ด้านความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$= 3.40, 3.40, 3.30 และ 3.40 ตามลำดับ, SD.= 0.01, 0.01, 0.01 และ 0.01 ตามลำดับ) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.15, SD. = 0.01) ด้านการสนับสนุนทางสังคมและความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.60 และ 2.70 ตามลำดับ, SD. = 0.01 และ 0.01 ตามลำดับ)

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากการกู้ยืม พบว่า ปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.00, SD. = 0.01) ด้านความรู้ความเข้าใจ ความพร้อมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.60 , 4.60 และ 3.80 ตามลำดับ, SD. = 0.01, 0.01 และ 0.01) ด้านความคาดหวัง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.00 , SD.= 0.01) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.60, SD. = 0.01) ด้านการสนับสนุนทางสังคมและ

ความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 5.00 และ 4.22 ตามลำดับ, SD. = 0.01 และ 0.01 ตามลำดับ)

3. เปรียบเทียบปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา

ปัจจัยภายในประกอบด้วย ความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และปัจจัยภายนอกประกอบด้วย การสนับสนุนทางสังคม และความก้าวหน้าในอาชีพที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของมหาบัณฑิต พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนารุ่นที่ 1 มีจำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.78 และรุ่นที่ 2 จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.22 กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.00 เมื่อนำค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกแต่ละด้านมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ พบประเด็นสำคัญมีรายละเอียดนำเสนอได้ดังต่อไปนี้

3.1 การเปรียบเทียบปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต พบประเด็นสำคัญมีรายละเอียดดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกระหว่างกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี

ตัวแปร	สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี (9 คน)			สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี (36 คน)		
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
ปัจจัยภายใน	**4.22**	**.41**	**มาก**	**3.65**	**.32**	**ปานกลาง**
-ความรู้ความเข้าใจ	4.53	.35	มาก	4.00	.43	มาก
-ความพร้อม	4.03	.50	มาก	3.66	.51	ปานกลาง
-ความคาดหวัง	4.27	.72	มาก	3.39	.43	ปานกลาง
-แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	4.03	.44	มาก	3.57	.34	ปานกลาง
ปัจจัยภายนอก	**4.44**	**.35**	**มาก**	**3.91**	**.49**	**มาก**
-การสนับสนุนทางสังคม	4.57	.51	มาก	4.20	.53	มาก
-ความก้าวหน้าในอาชีพ	4.32	.46	มาก	3.62	.60	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 22 พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี ปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=4.22, SD.= 0.41) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=4.44, SD.= 0.35) โดยปัจจัยภายในด้านความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.53, 4.03, 4.27 และ 4.03 ตามลำดับ, SD.= 0.35, 0.50, 0.72 และ 0.44 ตามลำดับ) และปัจจัยภายนอกด้านการสนับสนุนทางสังคม และความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.57 และ 4.32 ตามลำดับ, SD.= 0.51 และ 0.46 ตามลำดับ)

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี ปัจจัยภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=3.65,SD.=0.32) และปัจจัยภายนอกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.91, SD.=0.49) โดยปัจจัยภายด้านความรู้ความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=4.00, SD.= 0.43) ด้านความพร้อม ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.66, 3.39 และ 3.57 ตามลำดับ, SD.= 0.51, 0.43 และ 0.34 ตามลำดับ) และปัจจัยภายนอกด้านการสนับสนุนทางสังคมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=4.20, SD.= 0.53) และความก้าวหน้าในอาชีพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=3.62, SD.= 0.60)

จากตารางที่ 22 พบว่า ผู้ที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี มีระดับปัจจัยภายในในระดับมาก ส่วนผู้ที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี มีในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของปัจจัยภายในพบว่า ผู้ที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี มีความพร้อม ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับมาก ส่วนผู้ที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี มีในระดับปานกลาง ในด้านความรู้ความเข้าใจทั้ง 2 กลุ่มมีในระดับมาก สำหรับปัจจัยภายนอกทั้ง 2 กลุ่มมีในระดับมาก โดยผู้ที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี ยอมรับเกี่ยวกับความก้าวหน้าในอาชีพในระดับมาก ส่วนผู้ที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี มีในระดับปานกลาง ในด้านการให้การสนับสนุนทางสังคมทั้ง 2 กลุ่มมีในระดับมาก

ผลการศึกษา แสดงว่า ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ได้แก่ ความพร้อม ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ส่วนปัจจัยภายนอก ได้แก่ การยอมรับเกี่ยวกับความก้าวหน้าในอาชีพ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ มีรายละเอียดสรุปได้

1. ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตรการศึกษา คุณลักษณะของผู้ศึกษา การคัดเลือกนักศึกษา รายละเอียดของสาขาที่เปิดสอนควรมีการให้ข้อมูลที่ชัดเจนเพียงพอที่ผู้ประสงค์จะศึกษาสามารถทำความเข้าใจ และนำไปประกอบการพิจารณาตัดสินใจได้ตรงกับความต้องการของตนหรือไม่

2. ด้านเนื้อหาวิชาและการบริหารจัดการกระบวนการเรียนการสอน จัดรายวิชาที่เรียนและอาจารย์ผู้สอนให้มีความเหมาะสมและสามารถปรับให้การเรียนการสอนควบคู่กับการจัดทำโครงร่างวิทยานิพนธ์ มีกรรมการที่ปรึกษา มีประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แยกแต่ละหลักสูตร สื่อการสอนที่ทันสมัย ห้องเรียนมีความเหมาะสม มีหนังสือตำราภาษาไทยและต่างประเทศ มีความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยทั้งในและต่างประเทศ และส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสศึกษาดูงานต่างประเทศเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์

3. ด้านนักศึกษา คำนึงถึงคุณลักษณะของผู้ศึกษาให้มีความเหมาะสมกับสาขาที่เปิดสอนในแต่ละหลักสูตร ความพร้อมของผู้เรียน ด้านการเงิน เวลา ร่างกายและจิตใจ วินัยและนิสัยในการเรียนการตรงต่อเวลา ความตั้งใจเรียน ความสามัคคี และความขยันหมั่นเพียรในการใฝ่หาความรู้ด้วยตนเองทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนอยู่เสมอ

บทที่ 5
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาลักษณะประชากรด้านปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำแนกตามลักษณะประชากร ได้แก่ รุ่น ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพขณะศึกษา ประสบการณ์การทำงานขณะศึกษา สถานที่พักอาศัยขณะศึกษา ระยะเวลาในการเดินทางมาศึกษา และค่าใช้จ่ายที่ได้รับขณะศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่สำเร็จการศึกษา ตั้งแต่รุ่นที่ 1 และรุ่นที่ 2 จำนวน 45 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.8809 และเพื่อให้การตอบโจทก์มีความชัดเจนขึ้นจึงได้เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกศิลปศาสตรมหาบัณฑิตจำนวน 3 ราย ในแนวคำถามชุดเดียวกัน

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25-35 ปี และมีสถานภาพสมรสเป็นโสด ประกอบอาชีพรับราชการและพนักงานบริษัทเอกชน มีประสบการณ์การทำงานขณะศึกษาระหว่าง 6-10 ปีขึ้นไป มีบ้านพักเป็นของตนเอง ใช้ระยะเวลาเดินทางมาศึกษา 30 นาทีถึง 1 ชั่วโมง และสามารถจ่ายค่าใช้จ่ายทั้งหมดด้วยตนเอง

2. ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต พบว่า

2.1 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนากลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี มีปัจจัยด้านความพร้อม ความคาดหวัง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความก้าวหน้าในอาชีพมากกว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนากลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี

2.2 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านความพร้อม และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มากกว่า เพศชาย

2.3 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา อายุ 36 ปีขึ้นไปมีความพร้อม และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มากกว่า ผู้ที่มีอายุน้อยกว่า 36 ปี

2.4 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่มีสถานภาพสมรสโสดมีปัจจัยภายในด้านความพร้อม ความคาดหวังและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ผู้ที่มีสถานภาพสมรสและหย่าร้าง มีค่าเฉลี่ยความคาดหวัง อยู่ในระดับปานกลาง

2.5 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่มีอาชีพรับราชการมีความคาดหวังและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับปานกลาง และผู้ที่ประกอบอาชีพส่วนตัวหรือเป็นเจ้าของกิจการมีค่าเฉลี่ยความพร้อม ความคาดหวัง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความก้าวหน้าในอาชีพในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชนมีค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจความพร้อม ความคาดหวัง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การได้รับการสนับสนุนทางสังคมและความก้าวหน้าในอาชีพอยู่ในระดับมาก

2.6 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5 ปีมีค่าอยู่ในระดับมากและประสบการณ์ในการทำงาน 3-5 ปีมีปัจจัยภายในในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัยภายนอกมีค่าอยู่ในระดับมากทุกกลุ่ม

2.7 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ที่มีบ้านพักของตนเอง และผู้ที่พักอยู่บ้านญาติพี่น้องมีปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้ที่เช่าบ้าน อยู่หอพักหรือแฟลตมีค่าอยู่ในระดับปานกลาง

2.8 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่ใช้ระยะเวลาเดินทาง 30 นาทีถึง 2 ชั่วโมง มีค่าปัจจัยภายในอยู่ในระดับมากส่วน ผู้ที่ใช้ระยะเวลาเดินทาง น้อยกว่าหรือมากกว่า 2 ชั่วโมงมีค่าอยู่ในระดับปานกลาง

2.9 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่ได้รับค่าใช้จ่ายในขณะศึกษา ผู้ที่จ่ายค่าใช้จ่ายเองทั้งหมด ผู้ที่ได้รับจากครอบครัว และผู้ที่การกู้ยืมมีค่าปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้ที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากญาติพี่น้องมีค่าอยู่ในระดับปานกลาง

3. ผลเปรียบเทียบปัจจัยภายใน ประกอบด้วย ความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย แรงสนับสนุนทางสังคม และความก้าวหน้าในอาชีพที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต จำแนกตามลักษณะประชากร พบว่า ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกพบว่า ปัจจัยภายใน ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ความคาดหวัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และปัจจัยภายนอก ได้แก่ แรงสนับสนุนทางสังคม และความก้าวหน้าในอาชีพ ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปีแตกต่างกัน

การอภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาในครั้งนี้จะนำเสนอประเด็นสำคัญที่พบในการวิจัยดังต่อไปนี้

ผลการศึกษาลักษณะประชากร พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 เป็นเพศชาย มากกว่า เพศหญิง ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25-35 ปี และมีสถานภาพสมรสเป็นโสด ประกอบอาชีพรับราชการและพนักงานบริษัทเอกชน มีประสบการณ์การทำงานขณะศึกษาระหว่าง 6-10 ปีขึ้นไป มีบ้านพักเป็นของตนเอง ใช้ระยะเวลาเดินทางมาศึกษา 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง และสามารถจ่ายค่าใช้จ่ายทั้งหมดด้วยตนเอง

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า การศึกษาในระดับมหาบัณฑิต นักศึกษาต้องมีความพร้อมที่จะศึกษา ในสังคมไทยปัจจุบัน เพศหญิง ทำหน้าที่เป็นแม่บ้านและยังต้องประกอบอาชีพนอกบ้านอีกด้วย เพื่อหารายได้มาเลี้ยงดูครอบครัว เมื่อมาศึกษาในระดับมหาบัณฑิต ที่ต้องมีเวลาในการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ จึงมีภาระมากกว่าเพศชาย ผลการศึกษาครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าศิลปศาสตรมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี เพศชาย สำเร็จการศึกษามากกว่าเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศรีระพร จันทโนทก (2538 : 13-19) ที่ชี้ให้เห็นว่า เพศเป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านอายุ พบว่า อายุขณะศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิตมีผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาแตกต่างกัน ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตมีอายุระหว่าง 25-35 ปี สำเร็จทางการศึกษาโดยใช้ระยะเวลาศึกษา 3 ปี มากที่สุด ทั้งนี้เพราะ บุคคลที่มีอายุระหว่าง 25 – 35ปี เป็นวัยทำงาน และเพิ่งจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ดังนั้น จึงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน

เพื่อให้จบการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ส่วนใหญ่ยังโสด จึงไม่มีภาระครอบครัว และมีเวลาที่จะศึกษาได้เต็มที่ ร่างกาย สมองดี พร้อมที่จะรับความรู้ ได้ง่ายกว่าผู้ที่มีอายุมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชวาล แพรัตกุล (2527 : 15) ที่ชี้ให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มาจากสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของสมอง มีสิ่งสำคัญอย่างน้อย 3 สิ่ง คือ ความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพทางสมองด้านต่างๆ ด้านสถานภาพสมรสขณะศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิตพบว่าศิลปศาสตรมหาบัณฑิตที่เป็นโสด กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปีมากที่สุด ทั้งนี้เพราะผู้ที่เป็นโสด ไม่มีภาระเลี้ยงดูครอบครัว มีเวลามากกว่าผู้ที่มีครอบครัว จึงมีความพร้อมในด้านเวลา สติปัญญา อารมณ์ และ สิ่งแวดล้อม พร้อมที่จะทำการศึกษามากกว่าผู้ที่มีสถานภาพสมรสอื่น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จิตรา วสุวานิช (2528 : 25-31) ที่ชี้ให้เห็นว่าความพร้อมที่เกิดขึ้นจะต้องขึ้นอยู่กับความตื่นตัวทางจิตใจ ร่างกาย อารมณ์ สังคม และความพร้อมด้านวุฒิภาวะเพื่อตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งทางด้านร่างกาย ทางด้านจิตใจ ด้านอาชีพ พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตที่รับราชการที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี มากที่สุด แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่ประกอบอาชีพอื่นโดยเฉพาะพนักงานบริษัทเอกชน ต้องทำงานล่วงเวลาตามนโยบายการบริหารงานที่หวังกำไร ทำให้มีเวลาที่จะศึกษาหาความรู้น้อย และมีความเครียด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2528 : 220) ที่ชี้ให้เห็นว่า สภาพความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งทางด้านร่างกาย ทางด้านจิตใจ ได้แก่ ความพอใจที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า หรือพอใจที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ดังนั้นอาชีพขณะศึกษาระดับมหาบัณฑิตจึงมีผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ด้านประสบการณ์ในการทำงานขณะศึกษาระดับมหาบัณฑิตพบว่าส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปี สามารถสำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปีมากที่สุด แสดงให้เห็นว่า ศิลปศาตรมหาบัณฑิตที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีเป็นต้นไป เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบในหน้าที่การงานที่สูง โดยเฉพาะข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ที่ต้องปฏิบัติเป็นตัวอย่างที่ดี และทำให้ไม่มีเวลาที่เพียงพอที่จะศึกษา ความเหนื่อยล้า ก่อให้เกิดความเครียดและไม่สมาธิที่จะศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อารี พันธ์มณี และสุพีร์ ลิ่มไทย (2541 : 121-123) ที่ชี้ให้เห็นว่า ความคาดหวังที่พัฒนามาจากการที่ได้รับแรงจูงใจให้กระทำสิ่งใด จากความสามารถและความพยายามให้ได้ผลตามที่ปรารถนา การจูงใจให้ทำงานเป็นความคาดหวังที่ยึดถือของแต่ละบุคคล โดยคาดหวังให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้นและพัฒนาขึ้นกว่าเดิม การพัฒนาความสามารถ ความคิด ความรู้สึกของบุคคลที่คาดการณ์ไว้ล่วงหน้าในเรื่องความสำเร็จทางการศึกษา ผลตอบแทน การยอมรับจากสังคม ดังนั้นประสบการณ์ในการทำงานขณะศึกษาในระดับมหาบัณฑิตจึงมีผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ด้านสถานที่พักอาศัย พบว่า สถานที่พักอาศัยในขณะศึกษาระดับมหาบัณฑิตมีผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาแตกต่างกัน ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตที่มีบ้านของตนเองสามารถสำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปีมากที่สุด แสดงให้เห็น

ว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตที่อาศัยบ้านญาติพี่น้อง แฟลตหรือหอพักนั้น ไม่ได้มีความเป็นส่วนตัว เทียบเท่ากับบ้านของตนเอง สภาพแวดล้อมที่แออัด ความเกรงใจ โดยเฉพาะแฟลตที่ไม่สามารถหาความเป็นส่วนตัวได้มากนัก ก่อให้เกิดความเครียดและส่งผลกระทบในด้านอารมณ์และสติปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2524 : 220) ที่ชี้ให้เห็นว่า ความพร้อมเป็นสภาพความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นระดับวุฒิภาวะของบุคคลที่พร้อมจะทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง จากความ สามารถในการรับรู้ การคิด การฝึกฝน การเตรียมตัว การตัดสินใจ เพื่อสนองความต้องการทั้งทางด้านร่างกายและด้านจิตใจ ดังนั้น สถานที่พักอาศัยขณะศึกษาในระดับมหาบัณฑิตจึงมีผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ด้านระยะทางที่ใช้ในการเดินขณะศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต พบว่า ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางในขณะศึกษาระดับมหาบัณฑิตมีผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาแตกต่างกัน ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตที่ใช้ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทาง 30 นาที-1 ชั่วโมง สามารถสำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปีมากที่สุด แสดงให้เห็นว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตที่ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินมากว่า 1 ชั่วโมง จึงมีความพร้อมที่จะศึกษาน้อย เพราะการเดินทางที่ใช้ระยะเวลานานๆ ก่อให้เกิดความเหนื่อยและเมื่อยล้า รถติด ควันพิษ อาจก่อให้เกิดความเบื่อหน่ายและความเครียดทางสมอง จึงส่งผลต่อการขัดขวางการรับรู้ และไม่อยากรับรู้ในการเรียนและเรื่องราวต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2528 : 220) และ รำไพทิพย์ ธีรนิติ (2514 : 16) ที่ชี้ให้เห็นว่า สภาพความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งทางด้านร่างกาย ทางด้านจิตใจ ได้แก่ ความพอใจที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า หรือพอใจที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ โดยมีแรงจูงใจเป็นแรงกระตุ้นให้มีความพยายามที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จบรรลุถึงเป้าหมาย โดยผลักดันให้บุคคลไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความปรารถนา มีความรับผิดชอบ และมีความพยายามที่จะประสบความสำเร็จตามที่คาดหวัง ดังนั้นระยะเวลาที่ใช้ในการเดินขณะศึกษาในระดับมหาบัณฑิตจึงมีผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต และด้านค่าใช้จ่ายขณะศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิตส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาแตกต่างกัน เห็นได้จากการที่ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตที่เสียค่าใช้จ่ายเองทั้งหมดสามารถสำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปีมากที่สุด ส่วนศิลปศาสตรมหาบัณฑิตที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากครอบครัวจากญาติพี่น้อง และการกู้ยืม ส่งผลกระทบตามหน้าที่การงาน รายได้ที่มีไม่เพียงพอค่าใช้จ่าย หรือ ไม่มีรายได้และยังมีรายจ่ายเพิ่มขึ้นอีก การจ่ายค่าใช้จ่ายเองทั้งหมดสำเร็จการศึกษามากกว่าจากญาติพี่น้องและการกู้ยืม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อาทร เยาวปราณี (2520 : 49) ได้ให้ความหมายของความพร้อมว่า เป็นสภาวะหรือสภาพที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลแล้วเป็นผลให้กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า หรือพอใจที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ จนประสบผลสำเร็จ

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษา ของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต พบว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี มีปัจจัยด้านความพร้อม ความคาดหวัง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความก้าวหน้าในอาชีพ มากกว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี

ผลการศึกษาที่ได้เกิดจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิตกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี มากกว่ากลุ่มที่สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี ทั้งนี้เพราะ **ความรู้ความเข้าใจ** เป็นความสามารถในทางพุทธิปัญญา ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ความสามารถ และทักษะต่างๆ ซึ่งบุคคลสามารถนำความรู้ ความจำไปดัดแปลงปรับปรุงเพื่อให้สามารถจับใจความได้ อธิบายหรือเปรียบเทียบ ย่นย่อเรื่องราว ความคิดข้อเท็จจริงต่างๆ ได้ และพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ ความสามารถ และทักษะต่างๆ จากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมและสามารถนำความรู้ความจำไปทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินผล ดังนั้นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา จึงประสบผลสำเร็จทางการศึกษาได้มากกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอนันต์ ศรีโสภา (2525 : 14-15) ที่ชี้ให้เห็นว่า ความรู้เป็นสิ่งจำในสิ่งที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน และเป็นความสามารถในทางพุทธิปัญญา ประกอบด้วย ความรู้ ความสามารถ และทักษะต่างๆ ทางสมอง ซึ่งเรียงจากพฤติกรรมที่ง่ายไปหาพฤติกรรมที่ยาก **ความพร้อม** เป็นสภาพความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ เพื่อตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้านร่างกาย และด้านจิตใจ ความตื่นตัวทางจิตใจ ความพร้อมด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านวุฒิภาวะ อีกทั้งยังเป็นรากฐานและแนวโน้มของบุคคลที่จะเรียนหรือทำงานให้ประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลว ย่อมขึ้นอยู่กับความพร้อมและความไม่พร้อม บุคคลที่มีความพร้อมอย่างดีจะทำด้วยความราบรื่น และประสบความสำเร็จอย่างน่าพอใจ ดังนั้นผู้ที่มีความพร้อมด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์และสิ่งแวดล้อมจึงจะประสบผลสำเร็จทางการศึกษาได้มากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2524 : 220) ชี้ให้เห็นว่า ความพร้อมเป็น สภาพความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งทางด้านร่างกาย ทางด้านจิตใจ ให้ประสบผลสำเร็จได้ **ความคาดหวัง** เป็นความปรารถนาที่จะได้รับสิ่งหนึ่งสิ่งใด เป็นความคิดความรู้สึกของบุคคลที่คาดการณ์ไว้ล่วงหน้าในเรื่องความสำเร็จทางการศึกษา ผลตอบแทน และการยอมรับจากสังคม จากความสามารถและความพยายามให้ได้ผลตามเป้าหมาย โดยคาดหวังว่าหากทำได้และมีผลงานก็ย่อมได้รับผลตอบแทน ดังนั้นผู้ที่มีความคาดหวังในความสำเร็จทางการศึกษา ผลตอบแทนและการยอมรับจากสังคม จึงจะประสบผลสำเร็จทางการศึกษาได้มากกว่าผู้ที่ไม่มีความคาดหวังในเรื่องความสำเร็จทางการศึกษา ผลตอบแทน การยอมรับจากสังคม หรือการคาดหวังที่อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อารี พันธ์มณี และสุพีร์ ลิ่มไทย (2541 : 121-123)

ชี้ให้เห็นว่า ความคาดหวังที่พัฒนามาจากสมมติฐานที่ว่า ก่อนที่บุคคลจะได้รับแรงจูงใจให้กระทำสิ่งใด เขาต้องพิจารณาก่อนว่า ความสามารถและความพยายามของเขาจะทำให้ได้ผลตามที่ปรารถนาหรือไม่ การจูงใจให้ทำ ซึ่งเป็นความคาดหวังที่ยึดถือของแต่ละบุคคล **แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์** เป็นความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วง โดยมีแรงจูงใจที่กระตุ้นให้มีความพยายามซึ่งจะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จบรรลุถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งความพยามยามที่จะกระทำ หรือเอาชนะอุปสรรคต่างๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค ความพยายามที่จะกระทำให้บรรลุเป้าหมายและประสบความสำเร็จได้ มีความรับผิดชอบมากขึ้น มีความต้องการความสำเร็จสูงขึ้น ดังนั้นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในความมานะพยายาม ความอดทนจึงจะประสบความสำเร็จทางการศึกษาได้มากกว่า ผู้ที่ไม่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในด้านความมานะพยายาม ความอดทน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ รำไพทิพย์ ธีรนิติ (2514 : 16) ชี้ให้เห็นว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ แรงกระตุ้นให้มีความพยายามซึ่งจะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จบรรลุถึงเป้าหมาย เอาชนะอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้และเป็นองค์ประกอบที่ผลักดันให้บุคคลต้องการมีสถานะที่สูงขึ้น มีความรับผิดชอบมากขึ้น มีความต้องการความสำเร็จสูงขึ้น **แรงสนับสนุนทางสังคม** คือการเกื้อกูลทางสังคม การที่บุคคลได้รับความรัก ความเอาใจใส่ เห็นคุณค่า ได้รับการยกย่อง มีความผูกพันซึ่งกันและกัน มีความรู้สึกเป็นส่วนร่วมในสังคมเดียวกัน มีการให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ เช่น การให้คำแนะนำ การให้สิ่งของ การประเมินเพื่อให้ปรับปรุงให้ดีขึ้น การให้ความช่วยเหลือ การให้เวลา การให้ความคิดเห็น การให้ข้อมูลข่าวสาร การสนับสนุนทางสังคมมีผลต่อภาวะจิตใจอารมณ์ และเกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีขอบเขตทั้งการให้และการรับจากครอบครัว บิดามารดา อาจารย์ เพื่อน และญาติพี่น้อง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น ดังนั้นผู้ที่มีแรงสนับสนุนทางสังคม ในด้านการให้คำแนะนำ การให้ความช่วยเหลือ การให้เวลา การให้ความคิดเห็น การให้ข้อมูลข่าวสาร จากครอบครัว บิดามารดา อาจารย์ เพื่อน และญาติพี่น้อง จึงจะประสบความสำเร็จทางการศึกษาได้มากกว่า ผู้ที่ไม่มีแรงสนับสนุนทางสังคม จากครอบครัว อาจารย์ เพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสุพัตรา ไพฑูรย์(2545 : 5) ชี้ให้เห็นว่า แรงสนับสนุนทางสังคม คือ การที่บุคคลรู้สึกว่าตนเองได้รับความช่วยเหลือในด้านต่างๆ เช่น ด้านอารมณ์ ข้อมูลข่าวสาร หรือด้านอื่นๆ เมื่อตนต้องการหรือประสบปัญหาในการทำงาน ทำให้รู้สึกว่าเป็นคนที่มีคุณค่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มหรือชุมชนที่ให้การสนับสนุน เช่น ครอบครัว ผู้บังคับบัญชา อาจารย์ และเพื่อน **และความก้าวหน้าในอาชีพ** เป็นความเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น จากการประสบความสำเร็จในการทำงานและความรับผิดชอบ ทำให้เกิดความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ความสามารถที่จะก้าวขึ้นไปดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น หรือก้าวจากตำแหน่งหนึ่งไปสู่อีกตำแหน่งหนึ่งด้วยความภาคภูมิใจต่อความสำเร็จของงาน ความพึงพอใจ การได้รับความก้าวหน้าทั้งทางด้านวิชาชีพและต่อตนเอง การเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง เลื่อนเงินเดือน และอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในตำแหน่งที่สูงขึ้น จึงเป็นอีกส่วนหนึ่งที่เป็นโอกาสในการสร้าง

ความก้าวหน้าได้ ดังนั้นผู้ที่มีความก้าวหน้าในอาชีพในด้านความรับผิดชอบ ทำให้เกิดความก้าวหน้าในหน้าที่การ จึงจะประสบความสำเร็จทางการศึกษาได้มากกว่า ผู้ที่ไม่มีความก้าวหน้าในอาชีพ และไม่รู้จักขนขวายหาความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ปัญญา เก้าพรพงศ์ (2537 : 8) ชี้ให้เห็นว่า ความก้าวหน้าในอาชีพ คือการได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นของบุคคลในองค์กร การมีโอกาสได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมหรือได้รับการฝึกอบรม

จากการสัมภาษณ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต 3 ราย เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ดังต่อไปนี้

นายโวหาร ยะสารวรรณ

นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา รุ่นที่ 1 สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี เป็นเพศชาย มีอายุ 26 ปี สถานภาพโสด มีอาชีพรับราชการ มีประสบการณ์ในการทำงาน 3-5 ปี สถานที่พักอาศัยเป็นบ้านญาติพี่น้อง ใช้เวลาในการเดินทางมาศึกษามากกว่า 2 ชั่วโมง และสามารถจ่ายค่าใช้จ่ายในการศึกษาทั้งหมดด้วยตนเอง **ด้านความรู้ความเข้าใจ** ผู้ศึกษามีความรู้ความเข้าใจที่ได้จากการได้เรียนรู้เชิงเนื้อหาควบคู่กับการทำงานอย่างเป็นระบบ การเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน การวิเคราะห์ สังเคราะห์ จากองค์ความรู้ต่างๆ ตามแนวความคิดทฤษฎีที่อ้างอิงสามารถอธิบายปัญหาหรือแนวทางแก้ไขปัญหา และยังสามารถประยุกต์ ใช้ในหน้าที่การงานได้เป็นอย่างดี **ด้านความพร้อม** สำหรับความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย อาจารย์ผู้สอน และวิทยากรจากภายนอกมีความพร้อมมากที่จะอำนวยความสะดวกให้กับนักศึกษาในด้านความรู้ ทักษะการเรียนการสอน ห้องเรียนมีความสะดวกสบายและมีอุปกรณ์ครบครันที่สามารถทำให้นักศึกษาเรียนตั้งใจเรียนได้เป็นอย่างดี แต่ความพร้อมของผู้ศึกษายังขาดอุปกรณ์การเรียน เช่น คอมพิวเตอร์ ทำให้เป็นอุปสรรคในการทำรายงาน และทำวิทยานิพนธ์ผู้ศึกษา อีกทั้งผู้ศึกษาต้องทำงานประจำควบคู่ไปกับการเรียนทำให้ไม่มีเวลาพักผ่อนอย่างเพียงพอ เงินเดือนน้อย หน้าที่การงานที่รับผิดชอบสูงจึงต้องแบ่งเวลาในการทำงานให้มากขึ้นทำให้ขาดเรียน รายงานไม่เสร็จตามกำหนด การใช้ระยะเวลาเดินทางที่ยาวนาน ปัญหารถติด ควันพิษ และยังเป็นนักศึกษารุ่นแรกที่อาจารย์คาดหวังนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาต้องมีคุณภาพเทียบเท่าหรือมากกว่าสถาบันอื่นๆ ซึ่งล้วนแต่ก่อให้เกิดความเครียดที่ส่งผลต่อสุขภาพทั้งสิ้น **ด้านความคาดหวัง** ผู้ศึกษาให้ความสำคัญกับการศึกษาที่จะได้รับความรู้อย่างเต็มที่และต้องการทำวิทยานิพนธ์ให้ออกมาดีมีคุณภาพและจบตามกำหนดเวลาของหลักสูตร ขณะเดียวกันไม่ได้ให้ระยะเวลาที่จะสำเร็จการศึกษามากดดันในเรื่องของการทำวิทยานิพนธ์แต่ต้องออกมาดีและมี

คุณภาพ อีกทั้งความสำเร็จการศึกษาจะสามารถทำให้ได้รับการยอมรับจากผู้บังคับบัญชา เพื่อน และสังคม ความมีเกียรติมีศักดิ์ศรี เงินเดือนที่สูงขึ้น สร้างความเชื่อมั่นและก้าวหน้าในหน้าที่การงานมากยิ่งขึ้น **ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์** ผู้ศึกษาตั้งความหวังเกี่ยวกับความสำเร็จทางการศึกษาที่สูง เพราะทั้งความรู้และใบปริญญามีความสำคัญเท่าๆ กัน ถ้ามีเพียงอย่างใดอย่างหนึ่งก็ไม่สามารถทำอะไรได้ แต่ถ้ามีความรู้ที่ควบคู่กับใบปริญญามารองรับจะส่งผลต่อหน้าที่การงานในระดับที่สูงขึ้นเป็นอย่างมาก ซึ่งผู้ศึกษายังมีความมั่นใจว่าจะสามารถสำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิต เนื่องจากผู้ศึกษาชอบอ่านหนังสือและชอบแสวงหาความรู้ใหม่ๆอยู่เสมอ มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ อดทน ที่จะประสบผลสำเร็จตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ และถ้ามีโอกาสตั้งใจที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น **ด้านแรงสนับสนุนทางสังคม** ผู้ศึกษาได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากสมาชิกในครอบครัว อาจารย์ผู้สอน เพื่อนร่วมชั้นและหน่วยงานหรือองค์กรได้ให้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน คอยเป็นกำลังใจ ให้การส่งเสริม ให้คำชี้แนะ ให้การติดตาม ให้คำปรึกษา และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการเรียนเป็นอย่างดี **ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ** ผู้ศึกษาสามารถนำความรู้ที่เรียนมาใช้ในการทำงานอย่างเต็มที่ในหน่วยงาน สร้างความก้าวหน้าในหน้าที่การงานได้ ทำให้เกิดการเลื่อนตำแหน่ง เลื่อนเงินเดือน อีกทั้งสังคมไทยยังมีค่านิยมและให้เกียรติบุคคลที่มีการศึกษาในระดับสูง แต่ในทางกลับกันช่วงเวลาของการศึกษาส่งผลให้ไม่สามารถทำได้เต็มที่ทั้งเรื่องเรียนและหน้าที่การงาน **ด้านข้อเสนอแนะ** ผู้ศึกษาขอเสนอว่า ด้านสำนักวิทยบริการควรจัดหาหนังสือตำราภาษาไทยและต่างประเทศให้มากขึ้น จัดหาคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการค้นคว้าและบริการแก่นักศึกษาให้มีความเหมาะสม ควรมีการศึกษาดูงานต่างประเทศเพื่อเปิดโลกทัศน์และสร้างความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์มากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยในหลายๆ ด้านซึ่งสามารถชี้ให้เห็นว่าผู้ศึกษามีปัจจัยครบทุกด้านแต่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี เนื่องมาจาก ผู้ศึกษาต้องทำงานประจำควบคู่ไปกับการเรียนทำให้ไม่มีเวลาพักผ่อนอย่างเพียงพอ เงินเดือนน้อย หน้าที่การงานที่รับผิดชอบสูงจึงต้องแบ่งเวลาในการทำงานให้มากขึ้นทำให้ขาดเรียนบางครั้ง รายงานไม่เสร็จตามกำหนด ใช้ระยะเวลาเดินทางมาศึกษายาวนานเนื่องจากปัญหารถติด ควันพิษ และยังเป็นนักศึกษารุ่นแรกที่อาจารย์คาดหวังนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาต้องมีคุณภาพเทียบเท่าหรือมากกว่าสถาบันอื่นๆ ซึ่งล้วนแต่ก่อให้เกิดความเครียดที่ส่งผลต่อสุขภาพทั้งสิ้น อีกประเด็นหนึ่งก็คือ นักศึกษาไม่ได้สนใจเรื่องระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษา แต่สนใจที่จะทำวิทยานิพนธ์ให้มีคุณภาพ และมีความรู้ที่จะนำไปใช้ประโยชน์ได้มากกว่าการเรียนให้สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี

นายวิรัช หวังปิติพาณิชย์

นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา รุ่นที่ 1 สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี เป็นเพศชาย มีอายุ 25 ปี สถานภาพโสด เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปี พักอาศัยบ้านญาติพี่น้อง ใช้เวลาในการเดินทางมาศึกษามากกว่า 30 นาที - 1 ชั่วโมง และสามารถจ่ายค่าใช้จ่ายในการศึกษาทั้งหมดด้วยตนเอง **ด้านความรู้ความเข้าใจ** ผู้ศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของหลักสูตรเป็นเรื่องเกี่ยวกับสังคมศาสตร์ทำให้แต่ละวิชาสอดคล้องกันช่วยให้เข้าใจสังคมศาสตร์มากยิ่งขึ้น จากหลักสูตรที่สามารถจัดเนื้อหาวิชาให้มีความหลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน การได้รับการศึกษาจากอาจารย์ทั้งภายนอกและภายในสถาบัน และวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาให้ความรู้ซึ่งเป็นประโยชน์แก่ผู้ศึกษาทำมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาและเพียงพอในการทำวิทยานิพนธ์ และสามารถประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาได้ในชีวิตประจำวัน **ด้านความพร้อม** ผู้ศึกษามีความพร้อมเป็นอย่างมาก เนื่องจากผู้ศึกษามีสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรง มีสุขภาพจิตที่ดี การพักผ่อนที่เพียงพอ ทานอาหารดี การเตรียมตัวเรื่องค่าใช้จ่ายล่วงหน้า ครอบครัวและเพื่อนเป็นกำลังใจที่ดี ซึ่งจะมีความแตกต่างในเรื่องความรู้พื้นฐานกับสาขาสังคมศาสตร์บ้าง แต่โดยส่วนใหญ่ก็สอดคล้องกัน สำหรับความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย อาจารย์ผู้สอน วิทยากรและสิ่งแวดล้อมมีพร้อมเหมาะสม เช่น อาจารย์ผู้สอนมีความรู้และเชี่ยวชาญในแต่ละด้าน ห้องเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอน **ด้านความคาดหวัง** ผู้ศึกษามีความตั้งใจศึกษาหาความรู้และจะสามารถทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี จากความอุตสาหะ มานะพยายามเพื่อให้เป็นที่ยอมรับจากผู้บังคับบัญชา เพื่อนๆ และสังคม นำไปสู่ผลตอบแทนและอนาคตหลังจากสำเร็จการศึกษา **ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์** ผู้ศึกษาให้ความสำคัญกับความสามารถและนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้และจะศึกษาจนสำเร็จการศึกษาภายในเวลาที่กำหนด และสามารถศึกษาต่อในระดับอื่น หรือระดับที่สูงกว่าได้ **ด้านแรงสนับสนุนทางสังคม** ผู้ศึกษาได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากสมาชิกในครอบครัว อาจารย์ผู้สอน เพื่อนร่วมชั้น และหน่วยงานหรือองค์กรได้ให้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ครอบครัวให้กำลังใจความเอาใจใส่ และให้ความช่วยเหลือในการศึกษา เพื่อนๆ ช่วยเหลือกันทำงานและไม่นิ่งดูดายกัน อาจารย์ให้ความสนใจและช่วยเหลือ ชี้แนะนักศึกษาในการศึกษาหน่วยงานให้โอกาสในทางการศึกษาและสามารถหยุดอ่านหนังสือได้ **ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ** ผู้ศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้ในการศึกษาไปใช้ในการทำงาน สร้างโอกาสในหน้าที่การงาน การเลื่อนตำแหน่ง หน้าที่ความรับผิดชอบที่สูงขึ้น รายได้มากยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพและสามารถปรับสายงานให้ตรงกับความรับผิดชอบได้ **ด้านข้อเสนอแนะ** ผู้ศึกษาขอเสนอว่ามหาวิทยาลัยควรดำเนินการหลักสูตรนี้ต่อไป โดยมีนักศึกษาเป็นที่ตั้ง คือ อย่าคาดหวังกับค่าใช้จ่ายของนักศึกษา เพราะนักศึกษาบางคนอาจจะมีทุนสนับสนุนในการศึกษาในระดับนี้น้อย

จากปัจจัยในหลายๆ ด้านซึ่งสามารถชี้ให้เห็นว่าผู้ศึกษามีปัจจัยครบทุกด้านและสามารถสำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี

นางสาวอมรรัตน์ รุ้งพิบูลย์

นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา รุ่นที่ 2 สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี เป็นเพศหญิง มีอายุ 28 ปี สถานภาพโสด มีอาชีพรับราชการ มีประสบการณ์ในการทำงาน 3-5 ปี สถานที่พักอาศัยเป็นบ้านเช่า ใช้เวลาในการเดินทางมาศึกษามากกว่า 30 นาที - 1 ชั่วโมง และค่าใช้จ่ายในการศึกษาได้รับจากครอบครัวและการกู้ยืม **ด้านความรู้ความเข้าใจ** ผู้ศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่มีความหลากหลายทำให้มีมุมมองที่หลากหลายและกว้างขวางขึ้น สามารถเห็นปัญหาได้ทะลุปรุโปร่งและชัดเจนขึ้น สามารถนำความรู้ความเข้าใจที่ได้จากการศึกษาไปแก้ไขปัญหาได้ และสามารถประยุกต์ความรู้ความเข้าใจที่ได้และใช้งานได้จริงในชีวิตประจำวัน แต่เนื่องจากผู้ศึกษาต้องทำงานด้วยทำให้การค้นคว้าได้น้อย ประกอบกับไม่เคยทำวิทยานิพนธ์มาก่อน การสังเคราะห์อาจก่อให้เกิดปัญหาบ้างบางครั้ง **ด้านความพร้อม** ผู้ศึกษามีความพร้อมด้านสุขภาพกาย และสุขภาพจิตแข็งแรง ครอบครัวให้การสนับสนุนในด้านทุนการศึกษาจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการสำเร็จการศึกษา เพียงแต่บางครั้งมีความรู้สึกเครียดและไม่มั่นใจว่าจะสามารถสำเร็จการศึกษาได้เพราะสาขาสังคมศาสตร์ไม่ตรงกับสาขาที่เคยศึกษามาก่อนและมีเวลาในการค้นคว้าน้อยอีกทั้งยังต้องทำงานด้วย สำหรับความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย อาจารย์ผู้สอน วิทยากรและสิ่งแวดล้อมมีพร้อมเหมาะสม เช่น อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องเรียน **ด้านความคาดหวัง** ผู้ศึกษาไม่คาดหวังว่าจะสำเร็จการศึกษาได้ภายใน 3 ปีเพราะใช้เวลาในการทำวิทยานิพนธ์มาก แต่มีความอุตสาหะ มานะพยายามเพียงพอที่จะสำเร็จการศึกษาได้เพราะตั้งเป้าหมายไว้ว่าจะนำวุฒิไปใช้ในการสมัครงาน แต่ศึกษานี้ไม่ตรงกับสายงานหน้าที่ความรับผิดชอบและมิได้คาดหวังว่าจะได้รับการยอมรับจากเพื่อนสังคม หรือผลตอบแทนที่ได้รับสูงขึ้น เพียงเพื่อสามารถพัฒนาระดับการศึกษาของผู้เรียนให้สูงขึ้น **ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์** ผู้ศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านความรู้ที่ได้รับและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงมากกว่า ทั้งนี้การศึกษาค้นคว้าในห้องเรียนและนอกห้องเรียนมีเวลาในการศึกษาน้อยเนื่องจากต้องทำงาน แต่เมื่อได้รับโอกาสให้ศึกษาซึ่งจะต้องสำเร็จการศึกษาให้ได้ตามตั้งเป้าหมายไว้ ถึงแม้สายงานหน้าที่ความรับผิดชอบจะจำกัดที่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิตซึ่งผู้ศึกษาก็สามารถนำวุฒิที่ได้เปลี่ยนงานใหม่ได้ **ด้านแรงสนับสนุนทางสังคม** ผู้ศึกษาได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากสมาชิกในครอบครัว อาจารย์ผู้สอน เพื่อนร่วมชั้น และหน่วยงานหรือองค์กรได้ให้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การศึกษาร่วมกันและได้รับประโยชน์ในการทำกิจกรรม การให้ความช่วยเหลือและช่วยชี้แนะ ให้คำปรึกษาเพื่อให้ได้รับประโยชน์จากการศึกษา อีกทั้งหน่วยงาน

ยังเปิดกว้างให้นำความรู้ที่ได้รับมาปรับใช้พัฒนาในงานได้ **ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ** ผู้ศึกษาไม่สามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ให้ตรงกับสายงานหน้าที่และความรับผิดชอบได้ แต่สามารถนำความรู้ที่ได้รับมาใช้พัฒนางานได้ แต่ขณะเดียวกันสังคมไม่ได้คาดหวังในด้านการศึกษาจากผู้เรียนว่าประสิทธิภาพการทำงานที่ดีขึ้น หน้าที่ความรับผิดชอบที่สูงขึ้น ตำแหน่งที่สูงขึ้น หรือผลตอบแทนที่สูงขึ้น **ด้านข้อเสนอแนะ** ผู้ศึกษาขอเสนอว่า ควรมีการจำกัดนักศึกษาที่อยู่ในความดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อให้อาจารย์มีเวลาเพียงพอและเต็มที่ในการให้คำปรึกษา

จากปัจจัยในหลายๆ ด้านซึ่งสามารถชี้ให้เห็นว่าผู้ศึกษามีปัจจัยครบทุกด้านแต่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี เนื่องมาจาก ผู้ศึกษาไม่คาดหวังว่าจะสำเร็จการศึกษาได้ภายใน 3 ปีเพราะใช้เวลาในการทำวิทยานิพนธ์มาก แต่มีความอุตสาหะ มานะพยายามเพียงพอที่จะสำเร็จการศึกษาได้เพราะตั้งเป้าหมายไว้ว่าจะนำวุฒิไปใช้ในการสมัครงาน แต่ศึกษานี้ไม่ตรงกับสายงานหน้าที่ความรับผิดชอบและมิได้คาดหวังว่าจะได้รับการยอมรับจากเพื่อน สังคม หรือผลตอบแทนที่ได้รับสูงขึ้นเพียงเพื่อสามารถพัฒนาระดับการศึกษาของผู้เรียนให้สูงขึ้นเท่านั้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยที่สามารถนำมาปรับใช้และก่อให้เกิดคุณภาพทางการศึกษาต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาโดยทั่วไป

1.1 ด้านวิชาการ การประชาสัมพันธ์และการให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของหลักสูตรที่เปิดสอน คำแนะนำรายละเอียดต่างๆ ให้แก่นักศึกษาอย่างชัดเจน

1.2 ด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษามีน้อยและดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่งในเวลาเดียวกันทำให้ต้องมีความรับผิดชอบสูง ควรเพิ่มบุคคลากรที่มีความรู้ความสามารถให้เพียงพอกับนักศึกษา

1.3 ด้านนักศึกษายังขาดการมีส่วนร่วม ความพร้อมและนิสัยในการเรียน อีกทั้งยังยึดติดกับทัศนคติด้านการเรียนการสอนแบบรับรู้มิใช่การใฝ่หาความรู้ด้วยตนเอง ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการเรียนและทำวิทยานิพนธ์อันเนื่องมาจากขาดความรู้ความเข้าใจ และไม่ใส่ใจใฝ่หาความรู้ด้วยตนเองทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

1.4 ด้านสภาพแวดล้อม อาทิเช่น สื่อการสอนไม่ทันสมัยและไม่เพียงพอต่อความต้องการ สถานที่จอดรถไม่เพียงพอ บรรยากาศในการเรียนมีเสียงดังรบกวนสมาธิอันเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ที่มีผลต่อความสำเร็จทางการศึกษา ของศิลปศาตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการของมหาบัณฑิตสาขาอื่นๆ เพื่อนำผลการศึกษามาวิเคราะห์เปรียบเทียบกัน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์พระมงกุฎเกล้าวิทยาลัย, 2524.

กฤษฎา บุญวัฒน์. **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนเตรียมทหาร**. ภาคนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2541.

กานดา ณ ถลาง และคนอื่นๆ. **"การอภิปรายเรื่อง บัณฑิตศึกษาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้"**. วารสารรามคำแหง 6 (กรกฎาคม 2522), 2522.

กิติพัฒน์ นนทปัทมะดุลย์. **การวัดแรงสนับสนุนทางสังคม**. วารสารสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ 7 (มกราคม-ธันวาคม), 2535.

กีรติ บุญเจือ. **วิธีการศึกษาทั่วไปแบบบูรณาการสมบูรณ์ เริ่มต้นมนุษย์รู้จักอย่างไร**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนพาณิช, 2525.

ดึกฤทธิ์ พิทักษ์จำนง. **ปัจจัยทางครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน: ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนเตรียมทหาร**. ภาคนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2542.

คู่มือการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2548.

งานทะเบียน สำนักส่งเสริมวิชาการ. **การอนุมัติการประเมินผลการศึกษา**. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2544-2547.

จิตรา วสุวานิช. **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2528.

จันทร์แรม เรือนแป้น. **โอกาสก้าวหน้าในอาชีพสตรีในสายงานเฉพาะชาย**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.

ชวาล แพรัตกุล. **เทคนิคการเขียนข้อสอบ**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2527.

ทิตยา สุวรรณะชฎ. **"วิทยาศาสตร์คืออะไร"**. วิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2517.

ทิพวรรณ กมลพัฒนานันน์. **การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.

ทวี ท่อแก้ว และอบรม สินภิบาล. **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2517.

นฤมล นิราทร. **การวางแผนอาชีพและการพัฒนาความก้าวหน้าในสายอาชีพ**. กรุงเทพมหานคร: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.

บุญเยี่ยม ตระกูลวงศ์. **จิตวิทยาสังคมกับสาธารณสุข ในสังคมวิทยาการแพทย์**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2528.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. **ทัศนคติ การวัด การเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนพานิช, 2529.

ประเทือง สูงสุวรรณ. **การศึกษาการรับรู้แลความคาดหวังของครูต่อสภาพแวดล้อมโรงเรียนของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย มหิดล, 2534.

ปัญญา เก้าพรพงศ์. **การศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ในศูนย์เยาวชนในสังกัดกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.

ปิยนาถ ประจงพิมพ์. **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรีปีที่4 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล**. ภาคนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2545.

พจนานุกรม. **ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ฉบับ พ.ศ.2525**. กรุงเทพมหานคร: มปท, 2525.

พรรณี ช. เจนจิต. **จิตวิทยาการเรียนการสอน (จิตวิทยาสำหรับครูในชั้นเรียน)**. พิมพ์ครั้งที่ 3 (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพมหานคร: อัมรินทร์การพิมพ์, 2528.

พรรณี ชูชัย. **จิตวิทยาการเรียนการสอน (จิตวิทยาการศึกษาสำหรับครูในโรงเรียน)**. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์การพิมพ์, 2522.

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547. **ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา**. สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2547.

พิกุล ทองมา. **ความคาดหวังและความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อการให้บริการของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาย่อยอุโมงค์ จังหวัดลำพูน**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2543.

พิมพ์พิร์สุ สียางนอก. **ปัจจัยทางจิตและทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน : ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่อาศัยอยู่ในครอบครัวปกติกับนักเรียนที่อาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2540.

ไพศาล หวังพาณิช. **การวัดผลการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สุโขทัยธรรมาธิราช, 2526.

มณฑาทิพย์ มณีโชติรัตน์. **ปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2542.

มัลลิกา ต้นสอน. **พฤติกรรมองค์กร**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ธีระฟิล์ม และไซเทกซ์ จำกัด, 2544.

รำไพทิพย์ ธีรนิติ. **ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514.

วิจิตร ศรีสะอ้าน. **ลักษณะทั่วไปแนวคิดและโครงสร้างในการจัดบัณฑิตศึกษา**. วารสารรามคำแหง 6 (15-30 ธันวาคม 2522), 2522.

วัชพล สารสอน. **ปัจจัยทางครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตบางกรวย-บางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร**. ภาคนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2543.

ศศิภา จันทรักษ์. **ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนที่เรียนกวดวิชา ศึกษากรณีโรงเรียนราชวินิตมัธยม**. ภาคนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2546.

ศรีระพร จันทโนทก. **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2538.

สอ เสถบุตร. **New Modern English-Thai Dictionary**. สำนักพิมพ์ไทยวัฒนพาณิช, 2526.

สุชา จันทร์เอม และสุรางค์ จันทร์เอม. **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แพร่พิทยา, 2520.

สุนันท์ ศลโกสุม. **การวัดพฤติกรรมด้านความรู้ และความคิด**. เอกสารวิชาการโรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย, 2524.

สุนันท์ อังเกิดโชค. **ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบ ส.ส.**. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

สุนีย์ ธีดากร. **จิตวิทยาการศึกษา**. นนทบุรี: โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด, 2524.

สุพัตรา ธรรมวงศ์. **ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเคารพสิทธิมนุษยชนในงานพยาบาลผู้ป่วยใน**. ภาคนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2544.

สุพัตรา ไพฑูรย์. **รายงานการศึกษา ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลแห่งตน.** สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2545.

สุภาพรรณ ลุวีระ. **ความคาดหวังของนักศึกษาต่อการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน**. รายงานการวิจัยคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.

สุวรรณี รอดบำเรอ. **ความพร้อมและปัจจัยที่สัมพันธ์กับความพร้อมในการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดราชบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาประชากรศึกษา มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์, 2534.

อาทร เยาวปราณี. **คู่มือการเรียนจิตวิทยาศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์บำรุงนุกูลกิจ, 2520.

อารี พันธ์มณี และสุพีร์ ลิ่มไทย. **พฤติกรรมองค์กร**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ธีระฟิล์ม และไซเทกซ์ จำกัด, 2541.

อนันต์ ศรีโสภา. **การวัดผลการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนพานิช, 2525.

อุทุมพร ทองอุไทย. **สารบบจำแนกจุดมุ่งหมายของการศึกษา**. คู่มือเล่ม 1 พุทธปริเขต. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

เอนกกุล กรีแสง. **จิตวิทยาทั่วไป**. พิษณุโลก: แผนกเอกสารและการพิมพ์โครงการตำราวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ, 2519.

Henry A. Murray, **Explorations in Porsonality**. New York: Oxford University Press, 1938.

Linn, N. et al. **Stressful Life Event and Illness : A Model and Empiricl Test**. Journal of Health and Social Behavior 20 (June), 1979

Mcclelland, D.C. **The Achievement Motive**. New York: Appleton Century – Crofts, 1953.

Pilisuk. **Delivery of Social Support: The Social Inoculation**. American Journal Orthopsychiatry 52(1), 1982

Vidler C. Darek , **"Achievement Motivation," In Motivation in Education ed. Samuel Ball**. New York: Academic Press, 1977

Vroom. Victor. **Work and Motivation**. New York: John Wiley &Sons. Inc, 1964

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

ที่ ศธ.0564.11/547

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

21 เมษายน 2549

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผศ.ดร.วิโรจน์ วัฒนานิมิตกูล

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. เค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด
2. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นางสาวกชพร แซ่เตียว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผศ.ดร.จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์ ประธานกรรมการ
2. ดร.วรรณรา ชื่นวัฒนา กรรมการ
3. ผศ.สุภรณ์ ลิ้มบริบูรณ์ กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร)
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายงานบัณฑิตศึกษา

งานประสานงานบัณฑิตศึกษา
โทร. 0-2473-7000 ต่อ 1810

ที่ ศธ.0564.11/548

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

21 เมษายน 2549

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.ธีระวัฒน์ มิ่งขวัญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. เค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด
2. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นางสาวกชพร แซ่เตียว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผศ.ดร.จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์ ประธานกรรมการ
2. ดร.วรรณรา ชื่นวัฒนา กรรมการ
3. ผศ.สุภรณ์ ลิ้มบริบูรณ์ กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร)
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายงานบัณฑิตศึกษา

งานประสานงานบัณฑิตศึกษา
โทร. 0-2473-7000 ต่อ 1810

ที่ ศธ.0564.11/549

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

21 เมษายน 2549

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.บังอร เสรีรัตน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. เค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด
2. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นางสาวกชพร แซ่เตียว นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผศ.ดร.จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์ ประธานกรรมการ
2. ดร.วรรณรา ชื่นวัฒนา กรรมการ
3. ผศ.สุภรณ์ ลิ้มบริบูรณ์ กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร)
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายงานบัณฑิตศึกษา

งานประสานงานบัณฑิตศึกษา
โทร. 0-2473-7000 ต่อ 1810

ภาคผนวก ข.

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยแบบสอบถามชุดนี้ **ใช้สอบถามย้อนอดีตของศิลปศาสตรมหาบัณฑิตขณะที่ท่านกำลังศึกษาสาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ขอให้ท่านตอบคำถามทุกข้อตามความเป็นจริง คำตอบของท่านเมื่อวิเคราะห์ทางสถิติแล้วจะเป็นประโยชน์ในการใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานักศึกษาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ให้สำเร็จการศึกษาและมีประสิทธิภาพต่อไป**

2. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร เป็นแบบสอบถามเลือกตอบ จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต เป็นแบบมาตรประมาณค่า จาก 6 กลุ่ม จำนวน 60 ข้อ ดังนี้

ตอนที่ 1.	คำถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ	จำนวน 10 ข้อ
ตอนที่ 2.	คำถามเกี่ยวกับความพร้อม	จำนวน 10 ข้อ
ตอนที่ 3.	คำถามเกี่ยวกับความคาดหวัง	จำนวน 10 ข้อ
ตอนที่ 4.	คำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	จำนวน 10 ข้อ
ตอนที่ 5.	คำถามเกี่ยวกับแรงสนับสนุนทางสังคม	จำนวน 10 ข้อ
ตอนที่ 6.	คำถามเกี่ยวกับความก้าวหน้าในอาชีพ	จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 3. แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะขณะศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต โดยใช้ข้อคำถามปลายเปิด

3. ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ จะรักษาไว้เป็นความลับไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่ประการใด ผู้วิจัยจะนำเสนอในภาพรวมและกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อ เพราะทุกคำตอบของท่านมีความสำคัญยิ่งสำหรับการวิจัยครั้งนี้

ด้วยความขอบคุณเป็นอย่างสูง

กชพร แซ่เตียว (ผู้วิจัย)
นักศึกษาปริญญาโท สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

<u>ส่วนที่ 1</u> **แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร**

คำชี้แจง **โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ☐ ซึ่งเป็นคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน**

1. ท่านเป็นนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา

☐ รุ่นที่ 1 ☐ รุ่นที่ 2

2. ระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษา

☐ 3 ปี ☐ มากกว่า 3 ปี

3. เพศ

☐ ชาย ☐ หญิง

4. อายุขณะศึกษาระดับมหาบัณฑิต

☐ ต่ำกว่า 25 ปี ☐ 25-35 ปี

☐ 36-45 ปี ☐ มากกว่า 45 ปี

5. สถานภาพการสมรสขณะศึกษาระดับมหาบัณฑิต

☐ โสด ☐ สมรส

☐ หย่าร้าง ☐ หม้าย

6. อาชีพขณะศึกษาระดับมหาบัณฑิต

☐ รับราชการ ☐ รัฐวิสาหกิจ

☐ บริษัทเอกชน ☐ ประกอบธุรกิจส่วนตัว

☐ ไม่ได้ทำงาน

7. ประสบการณ์ในการทำงานขณะเริ่มศึกษาระดับมหาบัณฑิต

☐ 3-5 ปี ☐ 6 - 10 ปี

☐ 11- 15 ปี ☐ มากกว่า 15 ปี

☐ ไม่มีประสบการณ์

8. สถานที่พักอาศัยของท่านในขณะศึกษาระดับมหาบัณฑิต ที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้

☐ บ้านตนเอง
☐ บ้านเช่า
☐ หอพักหรือแฟลต
☐ บ้านญาติพี่น้องหรือคนรู้จัก
☐ บ้านเพื่อน

9. ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางมาศึกษาโดยประมาณ

☐ ต่ำกว่า 30 นาที
☐ 1 ช.ม. - 2 ช.ม.
☐ 30 นาที - 1 ช.ม.
☐ มากกว่า 2 ช.ม.

10. ค่าใช้จ่ายที่ท่านได้รับขณะศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ท่านจ่ายเองทั้งหมด
☐ ผู้อุปการะหรือญาติพี่น้อง
☐ จากครอบครัว
☐ การกู้ยืม

ส่วนที่ 2. **แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ความคาดหวัง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงสนับสนุนทางสังคม และความก้าวหน้าในอาชีพ**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย √ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

ตอนที่ 1. คำถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความรู้ความเข้าใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ท่านมีความรู้ความเข้าใจเพียงพอในการทำวิทยานิพนธ์					
2.	ท่านไม่สามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาหาแนวทางแก้ไขปัญหาได้					
3.	เนื้อหาวิชามีความหลากหลายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน					
4.	การเรียนรู้นอกห้องเรียนไม่ช่วยให้ท่านพัฒนาความรู้ได้					
5.	ท่านสามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์ปัญหาต่างๆ ได้					
6.	ท่านไม่สามารถประเมินผลความรู้ความเข้าใจที่ได้จากการศึกษา					
7.	ท่านสามารถนำความรู้ความเข้าใจที่ได้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในหน้าที่การงานได้					
8.	การสังเคราะห์ก่อให้เกิดปัญหาสำหรับท่านเสมอ					
9.	เนื้อหาวิชาทำให้ท่านได้รับความรู้ความเข้าใจในด้านสังคมศาสตร์เพิ่มมากขึ้น					
10.	การค้นคว้าด้วยตนเองทำให้ท่านสับสนและยุ่งยาก					

ตอนที่ 2. คำถามเกี่ยวกับความพร้อม

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความพร้อม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ท่านมีสุขภาพแข็งแรงเพียงพอที่จะศึกษาจนสำเร็จการศึกษา					
2.	ท่านมีปัญหาสุขภาพที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการสำเร็จการศึกษา					
3.	ท่านมีสุขภาพจิตที่ดีเพียงพอจะศึกษาได้จนสำเร็จ					
4.	ท่านมีความเครียดในขณะที่ทำการศึกษา					
5.	ท่านมีความรู้พื้นฐานสอดคล้องกับสาขาสังคมศาสตร์ที่ศึกษาเป็นอย่างดี					
6.	ท่านมีความพร้อมในด้านอุปกรณ์การเรียน					
7.	ท่านรู้สึกมีความสุขทุกครั้งที่ได้เข้าเรียน					
8.	ปัญหาการเงินอาจเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาของท่านได้					
9.	ห้องเรียนมีความเหมาะสำหรับการศึกษา					
10.	ภาระหน้าที่การงานทำให้ท่านศึกษาได้ไม่เต็มที่					

ตอนที่ 3. คำถามเกี่ยวกับความคาดหวัง

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความคาดหวัง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ท่านคาดหวังว่าท่านจะสามารถสำเร็จการศึกษาได้ภายใน 3 ปี					
2.	ท่านไม่คาดหวังว่าการทำวิทยานิพนธ์จะทำให้ท่านสำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี					
3.	ท่านมีความอุตสาหะ มานะพยายามเพียงพอที่จะสำเร็จการศึกษาได้					
4.	ผลการเรียนของท่านไม่เป็นไปตามที่ท่านคาดหวัง					
5.	ท่านคาดหวังว่าการศึกษาจะทำให้ได้รับการยอมรับจากผู้บังคับบัญชา					
6.	ท่านมิได้คาดหวังว่าการศึกษาจะทำให้ได้รับการยอมรับจากเพื่อน					
7.	ท่านคาดหวังว่าการศึกษาที่สูงขึ้นจะทำให้ท่านได้รับการยอมรับจากสังคม					
8.	ท่านไม่คาดหวังว่าการศึกษาที่สูงขึ้นจะได้รับผลตอบแทนสูงขึ้น					
9.	ท่านคาดหวังว่าความสำเร็จทางการศึกษาจะสามารถทำให้ท่านได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้น					
10.	ท่านคาดหวังว่าอนาคตของท่านไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสำเร็จการศึกษา					

ตอนที่ 4. คำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ลำดับ	ข้อความ	ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ท่านมีความพยายามศึกษาค้นคว้าทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเพื่อที่จะทำคะแนนให้ได้ดีที่สุด					
2.	การสำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิตนี้เป็นเรื่องที่เกินความสามารถของท่าน					
3.	ท่านตั้งความหวังไว้ว่าความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั้น					
4.	แม้จะพยายามมากเพียงใด ท่านก็คงไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้					
5.	การสำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิตหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับตัวท่านเอง					
6.	การสำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิตได้เป็นเรื่องที่เพียงพอแล้ว					
7.	ท่านตั้งความหวังในการเรียนไว้ที่ความสำเร็จทางการศึกษา					
8.	ท่านไม่เคยตั้งความหวังเกี่ยวกับความสำเร็จทางการศึกษา					
9.	ท่านให้ความสำคัญกับใบปริญญามากกว่าความรู้ที่ท่านจะได้รับจากการศึกษา					
10.	ท่านให้ความสำคัญกับความรู้ที่ท่านจะได้รับจากการศึกษามากกว่าใบปริญญา					

ตอนที่ 5. คำถามเกี่ยวกับแรงสนับสนุนทางสังคม

ลำดับ	ข้อความ	ระดับแรงสนับสนุนทางสังคม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	สมาชิกในครอบครัวส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาของท่านเป็นอย่างดี					
2.	สมาชิกในครอบครัวไม่พอใจที่ท่านต้องละทิ้งหน้าที่การงาน					
3.	ท่านได้รับความร่วมมือจากเพื่อนร่วมชั้นในการทำกิจกรรมต่างๆ เป็นอย่างดี					
4.	เพื่อนร่วมชั้นไม่ค่อยให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน					
5.	สมาชิกในครอบครัวให้กำลังใจในการศึกษาของท่านเป็นอย่างดี					
6.	สมาชิกในครอบครัวไม่ให้ความช่วยเหลือในการศึกษาของท่าน					
7.	อาจารย์ให้ความช่วยเหลือและช่วยชี้แนะ เมื่อมีปัญหาในการเรียน					
8.	ท่านรู้สึกว่าอาจารย์ให้การเอาใจใส่นักศึกษาน้อยเกินไป					
9.	หน่วยงานให้โอกาสท่านได้ศึกษาในระดับที่สูงขึ้น					
10.	ผู้บังคับบัญชาไม่สนับสนุนให้ท่านศึกษาในระดับที่สูงขึ้น					

ตอนที่ 6. คำถามเกี่ยวกับความก้าวหน้าในอาชีพ

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความก้าวหน้าในอาชีพ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ท่านสามารถนำความรู้ไปใช้กับงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
2.	ท่านคิดว่าการศึกษาทำให้เสียโอกาสในตำแหน่งงาน					
3.	ท่านคิดว่าการสำเร็จการศึกษาสามารถนำไปเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น					
4.	การศึกษาที่สูงขึ้นไม่ช่วยให้ท่านมีหน้าที่ความรับผิดชอบที่สูงขึ้น					
5.	ท่านคิดว่าได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น					
6.	การศึกษาที่สูงขึ้นไม่ช่วยให้ท่านได้รับเงินเดือนสูงขึ้น					
7.	ท่านคิดว่าสามารถนำความรู้จากการศึกษาไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น					
8.	ท่านเชื่อว่าการศึกษาในสาขานี้ไม่ได้ช่วยให้ท่านก้าวหน้าในอาชีพ					
9.	ความสำเร็จทางการศึกษาทำให้ท่านได้รับการยอมรับจากสังคมมากขึ้น					
10.	การศึกษาไม่สามารถปรับให้ตรงสายงานหน้าที่และความรับผิดชอบได้					

<u>ส่วนที่ 3.</u> แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะ ขณะศึกษาระดับมหาบัณฑิต

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตารางที่ 23 สรุปลักษณะประชากรของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา จำแนกตามรุ่น

ตัวแปร	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา						
	รุ่นที่ 1 (37.78%)			รุ่นที่ 2 (62.22%)			รวม
	3 ปี	มากกว่า 3 ปี	รวม	3 ปี	มากกว่า 3ปี	รวม	
	4 (8.88%)	13 (28.89%)	17 (37.78%)	5(11.11%)	23 (51.11%)	28(62.22%)	45 (100.00%)
1. เพศ							
ชาย	**2 (4.44%)**	5 (11.11%)	7 (15.56%)	**3 (6.67%)**	9 (20.00%)	12 (26.66%)	19 (42.22%)
หญิง	**2 (4.44%)**	8 (17.78%)	10 (22.22%)	2 (4.44%)	14 (31.11%)	16 (35.56%)	26 (57.78%)
2. อายุ							
น้อยกว่า 25 ปี	-	-	-	-	-	-	-
25-35 ปี	**2 (4.44%)**	8 (17.78%)	10 (22.22%)	**2 (4.44%)**	10 (22.22%)	12 (26.67%)	22 (48.89%)
36-45 ปี	1 (2.22%)	3 (6.67%)	4 (8.89%)	**2 (4.44%)**	9 (20.00%)	11 (24.44%)	15 (33.33%)
มากกว่า 45 ปี	1 (2.22%)	2 (4.44%)	3 (6.67%)	1 (2.22%)	4 (8.89%)	5 (11.11%)	8 (17.78%)
3. สถานภาพสมรส							
โสด	**4 (8.88%)**	10 (22.22%)	14 (31.11%)	**3 (6.67%)**	13 (28.89%)	16 (35.56%)	30 (66.67%)
สมรส	-	3 (6.67%)	3 (6.67%)	1 (2.22%)	9 (20.00%)	10 (22.22%)	13 (28.89%)
หย่าร้าง	-	-	-	-	1 (2.22%)	1 (2.22%)	1 (2.22%)
หม้าย	-		-	1 (2.22%)	-	1 (2.22%)	1 (2.22%)
4.อาชีพ							
รับราชการ	**2 (4.44%)**	10 (22.22%)	12 (26.67%)	**2 (4.44%)**	15 (33.33%)	17 (37.78%)	29 (64.45%)
รัฐวิสาหกิจ	1 (2.22%)	-	1 (2.22%)	1 (2.22%)	-	1 (2.22%)	2 (4.44%)
บริษัทเอกชน	1 (2.22%)	3 (6.67%)	4 (8.89%)	**2 (4.44%)**	3 (6.67%)	5 (11.11%)	9 (20.00%)
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	-	-	-	-	5 (11.11%)	5 (11.11%)	5 (11.11%)
ไม่ได้ทำงาน	-	-	-	-	-	-	-
5.ประสบการณ์ในการทำงาน							
3-5 ปี	-	5 (11.11%)	5 (11.11%)	-	6 (13.33%)	6 (13.33%)	11 (24.45%)
6 - 10 ปี	**2 (4.44%)**	2 (4.44%)	4 (8.89%)	2 (4.44%)	3 (6.67%)	5 (11.11%)	9 (20.00%)
11- 15 ปี	1 (2.22%)	2 (4.44%)	3 (6.67%)	1 (2.22%)	6 (13.33%)	7 (15.56%)	10 (22.22%)
มากกว่า 15 ปี	1 (2.22%)	4 (8.89%)	5 (11.11%)	2 (4.44%)	7 (15.56%)	9 (20.00%)	14 (31.11%)
ไม่มีประสบการณ์	-	-	-	-	1 (2.22%)	1 (2.22%)	1 (2.22%)

จำนวนคน (% ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด)

ตารางที่ 23 (ต่อ) สรุปลักษณะประชากรของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา จำแนกตามรุ่น

ตัวแปร	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา						
	รุ่นที่ 1 (37.78%)			รุ่นที่ 2 (62.22%)			รวม
	3 ปี	มากกว่า 3 ปี	รวม	3 ปี	มากกว่า 3ปี	รวม	
	4 (8.88%)	13 (28.89%)	17(37.78%)	5(11.11%)	23 (51.11%)	28(62.22%)	45 (100.00%)
6. สถานที่พักอาศัย							
บ้านตนเอง	**3 (6.66%)**	11 (24.44%)	14 (31.11%)	**4 (8.89%)**	20 (44.44%)	24 (53.33%)	38 (84.45%)
บ้านญาติพี่น้องฯ	1 (2.22%)	2 (4.44%)	3 (6.67%)	-	1 (2.22%)	1 (2.22%)	4 (8.89%)
บ้านเช่า	-	-	-	-	1 (2.22%)	1 (2.22%)	1 (2.22%)
บ้านเพื่อน	-	-	-	-	-	-	-
หอพักหรือแฟลต	-	-	-	1 (2.22%)	1 (2.22%)	2 (4.44%)	2 (4.44%)
7.ระยะเวลาในการเดินทาง							
ต่ำกว่า 30 นาที	-	3 (6.67%)	3 (6.67%)	-	4 (8.89%)	4 (8.89%)	7 (15.56%)
30 นาที - 1 ช.ม.	**4 (8.89%)**	5 (11.11%)	9 (20.00%)	**4 (8.88%)**	14 (31.11%)	18 (40.00%)	27 (60.00%)
1 ช.ม. - 2 ช.ม.	-	4 (8.89%)	4 (8.89%)	-	5 (11.11%)	5 (11.11%)	9 (20.00%)
มากกว่า 2 ช.ม.	-	1 (2.22%)	1 (2.22%)	1 (2.22%)	-	1 (2.22%)	2 (4.44%)
8. ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ							
จ่ายเองทั้งหมด	**3 (6.67%)**	11 (24.44%)	14 (31.11%)	**5 (11.11%)**	17 (37.78%)	22 (48.89%)	36 (80.00%)
- ครอบครัวบางส่วน	-	1 (2.22%)		-	4 (8.88%)		
จากครอบครัว	1 (2.22%)	1 (2.22%)	2 (4.44%)	-	5 (11.11%)	5 (11.11%)	7 (15.56%)
-กู้ยืมบางส่วน	-	-	-	-	1 (2.22%)		
ผู้อุปการะฯ	-	-	-	-	1 (2.22%)	1 (2.22%)	1 (2.22%)
การกู้ยืม	-	1 (2.22%)	1 (2.22%)	-	-	-	1 (2.22%)

จำนวนคน (% ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด)

ตารางที่ 24 สรุปปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษา

ตัวแปร	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา					
	ระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษา ภายใน 3 ปี จำนวน 9 ราย (20.00%)			ระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษา มากกว่า 3 ปี จำนวน 36 ราย (80.00%)		
	ระดับความคิดเห็น			ระดับความคิดเห็น		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
ปัจจัยภายใน	**8 (17.78%)**	**1 (2.22%)**	-	**17 (37.78%)**	**19 (42.22%)**	-
รุ่นที่ 1	3 (6.67%)	1 (2.22%)	-	6(13.33%)	7(15.56%)	-
รุ่นที่ 2	5 (11.11%)	-	-	11 (24.44%)	12 (26.67%)	-
-ความรู้ความเข้าใจ	**9 (20.00%)**	-	-	**29 (64.40%)**	**7 (15.56%)**	-
รุ่นที่ 1	4 (8.89%)	-	-	11(24.44%)	2 (4.44%)	-
รุ่นที่ 2	5 (11.11%)	-	-	18 (40.00%)	5 (11.11%)	-
-ความพร้อม	**6 (13.33%)**	3 (6.67%)	-	**18 (40.00%)**	**18 (40.00%)**	-
รุ่นที่ 1	4 (8.89%)	-	-	8 (17.77%)	5 (11.11%)	-
รุ่นที่ 2	2(4.44%)	3 (6.67%)	-	10 (22.22%)	13 (28.89%)	-
-ความคาดหวัง	6 (13.33%)	**3 (6.67%)**	-	**10 (22.22%)**	**26 (57.78%)**	-
รุ่นที่ 1	2 (4.44%)	2 (4.44%)	-	4 (8.89%)	9 (20.00%)	-
รุ่นที่ 2	4 (8.89%)	1 (2.22%)	-	6 (13.33%)	17**(37.78%)**	-
-แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	**7 (15.56%)**	**2 (4.44%)**	-	**13** (28.89%)	**23 (51.11%)**	-
รุ่นที่ 1	2 (4.44%)	2 (4.44%)	-	4 (8.89%)	9 (20.00%)	-
รุ่นที่ 2	5 (11.11 %)	-	-	9 (20.00%)	14 (31.11%)	-
ปัจจัยภายนอก	**9 (20.00%)**	-	-	**25 (55.56%)**	11 (24.44%)	-
รุ่นที่ 1	4 (8.89%)	-	-	10 (22.22%)	3 (6.67%)	-
รุ่นที่ 2	5 (11.11%)	-	-	15 (33.33%)	8 (17.78%)	-
-การสนับสนุนทางสังคม	**8 (17.78%)**	**1 (2.22%)**	-	**29 (64.44%)**	**7 (15.56%)**	-
รุ่นที่ 1	4 (8.89%)	-	-	11 (24.44%)	2(4.44%)	-
รุ่นที่ 2	4 (8.89%)	1 (2.22%)	-	18 **(40.00%)**	5 (11.11%)	-
-ความก้าวหน้าในอาชีพ	**8 (17.78%)**	**1 (2.22%)**	-	**17(37.78%)**	**17 (37.78%)**	**2 (4.44%)**
รุ่นที่ 1	3 (6.67%)	1 (2.22%)	-	5 (11.11%)	7 (15.56%)	1 (2.22%)
รุ่นที่ 2	5 (11.11%)	-	-	12 (26.67%)	10 (22.22%)	1 (2.22%)

จำนวนคน (% ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด)

ตารางที่ 25 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายในด้านความรู้ความเข้าใจ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น (จำนวนคน) ร้อยละ					$\overline{X}$	SD	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเพียงพอในการทำวิทยานิพนธ์	(7) 15.56	(25) 55.56	(10) 22.22	(2) 4.44	(1) 2.22	3.78	.85	มาก
2. ท่านไม่สามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาหาแนวทางแก้ไขปัญหาได้	(2) 4.44	-	(9) 20.00	(19) 42.22	(15) 33.34	4.00	.98	มาก
3. เนื้อหาวิชามีความหลากหลายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	(9) 20.00	(29) 64.45	(6) 13.33	(1) 2.22	-	4.02	.66	มาก
4. การเรียนรู้นอกห้องเรียนไม่ช่วยให้ท่านพัฒนาความรู้ได้	-	-	(5) 11.11	(16) 35.56	(24) 53.33	4.42	.69	มาก
5. ท่านสามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์ปัญหาต่างๆ ได้	(17) 37.78	(24) 53.33	(4) 8.89	-	-	4.29	.63	มาก
6. ท่านไม่สามารถประเมินผลความรู้ความเข้าใจที่ได้จากการศึกษา	-	-	(8) 17.78	(21) 46.67	(16) 35.56	4.18	.72	มาก
7. ท่านสามารถนำความรู้ความเข้าใจที่ได้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในหน้าที่การงานได้	(15) 33.34	(23) 51.11	(6) 13.33	(1) 2.22	-	4.16	.74	มาก
8. การสังเคราะห์ก่อให้เกิดปัญหาสำหรับท่านเสมอ	(1) 2.22	(1) 2.22	(15) 33.33	(17) 37.78	(11) 24.44	3.80	.92	มาก
9. เนื้อหาวิชาทำให้ท่านได้รับความรู้ความเข้าใจในด้านสังคมศาสตร์เพิ่มมากขึ้น	(21) 46.67	(24) 53.33	-	-	-	4.47	.50	มาก
10. การค้นคว้าด้วยตนเองทำให้ท่านสับสนและยุ่งยาก	-	(2) 4.44	(14) 31.11	(13) 28.89	(16) 35.56	.396	.93	มาก
รวม						4.11	.46	มาก

ตารางที่ 26 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน ด้านความพร้อม

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					$\bar{X}$	SD.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1.ท่านมีสุขภาพแข็งแรงเพียงพอที่จะศึกษาจนสำเร็จการศึกษา	(18) 40.00	(25) 55.56	(2) 4.44	-	-	4.36	.57	มาก
2.ท่านมีปัญหาสุขภาพที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการสำเร็จการศึกษา	-	(1) 2.22	(3) 6.67	(18) 40.00	(23) 51.10	4.40	.72	มาก
3.ท่านมีสุขภาพจิตที่ดีเพียงพอจะศึกษาได้จนสำเร็จ	(16) 35.56	(27) 60.00	(2) 4.44	-	-	4.31	.56	มาก
4.ท่านมีความเครียดในขณะที่ทำการศึกษา	(1) 2.22	(11) 24.44	(21) 46.67	(9) 20.00	(3) 6.67	3.04	.90	ปานกลาง
5.ท่านมีความรู้พื้นฐานสอดคล้องกับสาขาสังคมศาสตร์ที่ศึกษาเป็นอย่างดี	(4) 8.89	(16) 35.56	(22) 48.89	(2) 4.44	(1) 2,22	3.44	.81	ปานกลาง
6.ท่านมีความพร้อมในด้านอุปกรณ์การเรียน	(10) 22.22	(19) 42.22	(15) 33.34	(1) 2.22	-	3.84	.80	มาก
7.ท่านรู้สึกมีความสุขทุกครั้งที่ได้เข้าเรียน	(8) 17.78	(17) 37.78	(17) 37.78	(3) 6.67	-	3.67	.85	มาก
8.ปัญหาการเงินอาจเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาของท่านได้	(2) 4.44	(3) 6.67	(13) 28.89	(15) 33.34	(12) 26.67	3.71	1.08	มาก
9.ห้องเรียนมีความเหมาะสำหรับการศึกษา	(7) 15.56	(21) 46.67	(14) 31.11	(3) 6.67	-	3.71	.82	มาก
10.ภาระหน้าที่การงานทำให้ท่านศึกษาได้ไม่เต็มที่	(7) 15.56	(10) 22.22	(16) 35.56	(8) 17.78	(4) 8.89	2.82	1.17	มาก
รวม						3.73	.52	มาก

ตารางที่ 27 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน ด้านความคาดหวัง

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					$\bar{X}$	SD.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1.ท่านคาดหวังว่าท่านจะสามารถสำเร็จการศึกษาได้ภายใน 3 ปี	(6) 13.33	(20) 44.44	(15) 33.34	(3) 6.67	(1) 2.22	3.60	.89	ปานกลาง
2.ท่านไม่คาดหวังว่าการทำวิทยานิพนธ์จะทำให้ท่านสำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี	-	(7) 15.56	(18) 40.00	(11) 24.44	(9) 20.00	3.49	.99	ปานกลาง
3.ท่านมีความอุตสาหะ มานะพยายามเพียงพอที่จะสำเร็จการศึกษาได้	(11) 24.44	(22) 48.90	(11) 24.44	-	(1) 2.22	3.93	.84	มาก
4.ผลการเรียนของท่านไม่เป็นไปตามที่ท่านคาดหวัง	(2) 4.44	(3) 6.67	(16) 35.56	(13) 28.89	(11) 24.44	3.62	1.07	ปานกลาง
5.ท่านคาดหวังว่าการศึกษาจะทำให้ได้รับการยอมรับจากผู้บังคับบัญชา	(11) 24.44	(12) 26.67	(13) 28.89	(7) 15.56	(2) 4.44	3.51	1.16	ปานกลาง
6.ท่านมิได้คาดหวังว่าการศึกษาจะทำให้ได้รับการยอมรับจากเพื่อน	(1) 2.22	(6) 13.33	(16) 35.56	(10) 22.22	(12) 26.67	3.58	1.10	ปานกลาง
7.ท่านคาดหวังว่าการศึกษาที่สูงขึ้นจะทำให้ท่านได้รับการยอมรับจากสังคม	(12) 26.67	(10) 22.22	(19) 42.22	(3) 6.67	(1) 2.22	3.64	1.03	ปานกลาง
8.ท่านไม่คาดหวังว่าการศึกษาที่สูงขึ้นจะได้รับผลตอบแทนสูงขึ้น	(1) 2.22	(6) 13.33	(14) 31.11	(15) 33.34	(9) 20.00	3.56	1.03	ปานกลาง
9.ท่านคาดหวังว่าความสำเร็จทางการศึกษาจะสามารถทำให้ท่านได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้น	(7) 15.56	(9) 20.00	(12) 26.67	(15) 33.33	(2) 4.44	3.09	1.16	ปานกลาง
10.ท่านคาดหวังว่าอนาคตของท่านไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสำเร็จการศึกษา	(1) 2.22	(8) 17.78	(7) 15.56	(19) 42.22	(10) 2.22	3.64	1.09	ปานกลาง
รวม						3.57	.60	ปานกลาง

ตารางที่ 28 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายในด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					$\bar{X}$	SD.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1.ท่านมีความพยายามศึกษาค้นคว้าทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเพื่อที่จะทำคะแนนให้ได้ดีที่สุด	(11) 24.45	(23) 51.11	(10) 22.22	(1) 2.22	-	3.98	.75	มาก
2.การสำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิตนี้เป็นเรื่องที่เกินความสามารถของท่าน	-	-	(7) 15.56	(20) 44.44	(18) 40.00	4.24	.71	มาก
3.ท่านตั้งความหวังไว้ว่าความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั้น	(17) 37.78	(24) 53.33	(4) 8.89	-	-	4.29	.63	มาก
4.แม้จะพยายามมากเพียงใด ท่านก็คงไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้	-	-	-	(18) 40.00	(27) 60.00	4.60	.50	มาก
5.การสำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิตหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับตัวท่านเอง	(26) 57.78	(12) 26.67	(1) 2.22	(5) 11.11	(1) 2.22	4.27	1.10	มาก
6.การสำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิตได้เป็นเรื่องที่เพียงพอแล้ว	(3) 6.67	(8) 17.78	(15) 33.33	(11) 24.44	(8) 17.78	3.29	1.16	ปานกลาง
7.ท่านตั้งความหวังในการเรียนไว้ที่ความสำเร็จทางการศึกษา	(11) 24.44	(24) 53.33	(4) 8.89	(3) 6.67	(3) 6.67	3.82	1.09	มาก
8.ท่านไม่เคยตั้งความหวังเกี่ยวกับความสำเร็จทางการศึกษา	-	(1) 2.22	(7) 15.56	(13) 28.89	(24) 53.33	4.33	.83	มาก
9.ท่านให้ความสำคัญกับใบปริญญามากกว่าความรู้ที่ท่านจะได้รับจากการศึกษา	(15) 33.33	(20) 44.45	(8) 17.78	(1) 2.22	(1) 2.22	1.96	.90	น้อย
10.ท่านให้ความสำคัญกับความรู้ที่ท่านจะได้รับจากการศึกษามากกว่าใบปริญญา	(22) 48.89	(15) 33.33	(4) 8.89	(1) 2.22	(3) 6.67	1.84	1.13	น้อย
รวม						3.67	.40	มาก

ตารางที่ 29 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก ด้านแรงสนับสนุนทางสังคม

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					$\bar{X}$	SD.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1.สมาชิกในครอบครัวส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาของท่านเป็นอย่างดี	(23) 51.11	(14) 31.11	(6) 13.34	(2) 4.44	-	4.29	.87	มาก
2.สมาชิกในครอบครัวไม่พอใจที่ท่านต้องละทิ้งหน้าที่การงาน	-	(1) 2.22	(1) 2.22	(15) 33.34	(28) 62.22	4.56	.66	มาก
3.ท่านได้รับความร่วมมือจากเพื่อนร่วมชั้นในการทำกิจกรรมต่างๆ เป็นอย่างดี	(21) 46.67	(19) 42.22	(5) 11.11	-	-	4.36	.68	มาก
4.เพื่อนร่วมชั้นไม่ค่อยให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	-	(1) 2.22	(9) 20.00	(16) 35.56	(19) 42.22	4.18	.83	มาก
5.สมาชิกในครอบครัวให้กำลังใจในการศึกษาของท่านเป็นอย่างดี	(25) 55.56	(13) 28.89	(6) 13.33	-	(1) 2.22	4.36	.88	มาก
6.สมาชิกในครอบครัวไม่ให้ความช่วยเหลือในการศึกษาของท่าน	(1) 2.22	-	(3) 6.67	(15) 33.33	(26) 57.78	4.44	.81	มาก
7.อาจารย์ให้ความช่วยเหลือและช่วยชี้แนะ เมื่อมีปัญหาในการเรียน	(24) 53.33	(15) 33.34	(4) 8.89	(1) 2.22	(1) 2.22	4.33	.90	มาก
8.ท่านรู้สึกว่าอาจารย์ให้การเอาใจใส่นักศึกษาน้อยเกินไป	-	(1) 2.22	(6) 13.33	(20) 44.45	(18) 40.00	4.22	.77	มาก
9.หน่วยงานให้โอกาสท่านได้ศึกษาในระดับที่สูงขึ้น	(13) 18.89	(20) 44.45	(9) 20.00	(1) 2.22	(2) 4.44	3.91	1.00	มาก
10.ผู้บังคับบัญชาไม่สนับสนุนให้ท่านศึกษาในระดับที่สูงขึ้น	(1) 2.22	(2) 4.44	(7) 15.56	(17) 37.78	(18) 40.00	4.09	.97	มาก
รวม						4.27	.53	มาก

ตารางที่ 30 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอกด้านความก้าวหน้าในอาชีพ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					$\bar{X}$	SD.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1.ท่านสามารถนำความรู้ไปใช้กับงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	(13) 28.89	(21) 46.67	(11) 24.44	-	-	4.04	.74	มาก
2.ท่านคิดว่าการศึกษาทำให้เสียโอกาสในตำแหน่งงาน	-	-	(4) 8.89	(22) 48.89	(19) 42.22	4.33	.64	มาก
3.ท่านคิดว่าการสำเร็จการศึกษาสามารถนำไปเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น	(9) 20.00	(12) 26.67	(14) 31.11	(6) 13.33	(4) 8.89	3.36	1.21	ปานกลาง
4.การศึกษาที่สูงขึ้นไม่ช่วยให้ท่านมีหน้าที่ความรับผิดชอบที่สูงขึ้น	(1) 2.22	(8) 17.78	(13) 28.89	(13) 28.89	(10) 22.22	3.51	1.10	ปานกลาง
5.ท่านคิดว่าได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น	(12) 26.67	(19) 42.22	(12) 26.67	(2) 4.44	-	3.91	.85	มาก
6.การศึกษาที่สูงขึ้นไม่ช่วยให้ท่านได้รับเงินเดือนสูงขึ้น	(5) 11.11	(2) 4.44	(17) 37.78	(12) 26.67	(9) 20.00	3.40	1.19	ปานกลาง
7.ท่านคิดว่าสามารถนำความรู้จากการศึกษาไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	(13) 28.89	(20) 44.45	(9) 20.00	(1) 2.22	(2) 4.44	3.91	1.00	มาก
8.ท่านเชื่อว่าการศึกษาในสาขานี้ไม่ได้ช่วยให้ท่านก้าวหน้าในอาชีพ	(1) 2.22	(4) 8.89	(7) 15.56	(20) 44.45	(13) 28.89	3.89	1.01	มาก
9.ความสำเร็จทางการศึกษาทำให้ท่านได้รับการยอมรับจากสังคมมากขึ้น	(13) 28.89	(18) 40.00	(11) 24.44	(3) 6.67	-	3.91	.90	มาก
10. การศึกษาไม่สามารถปรับให้ตรงสายงานหน้าที่และความรับผิดชอบได้	(4) 8.89	(5) 11.11	(16) 35.56	(12) 26.67	(8) 17.78	3.33	1.17	ปานกลาง
รวม						3.76	.64	มาก

กรณีศึกษาเชิงลึก

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ลำดับที่ 1. นายโวหาร ยะสารวรรณ

นายโวหาร ยะสารวรรณ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา รุ่นที่ 1 สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี เป็นเพศชาย มีอายุ 26 ปี สถานภาพโสด มีอาชีพรับราชการ มีประสบการณ์ในการทำงาน 3-5 ปี พักอาศัยบ้านญาติพี่น้อง ใช้เวลาในการเดินทางมาศึกษามากกว่า 2 ชั่วโมง และสามารถจ่ายค่าใช้จ่ายในการศึกษาทั้งหมดด้วยตนเอง

ส่วนที่ 2. แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ความคาดหวัง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงสนับสนุนทางสังคม และความก้าวหน้าในอาชีพ

ด้านความรู้ความเข้าใจ

1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเพียงพอในการทำวิทยานิพนธ์

ตอบ มากที่สุด เพราะ 1) อาจารย์ผู้สอนวิชาระเบียบวิธีวิจัยและสถิติเพื่อการวิจัยสอนได้ดี มีการ assign งานให้นักศึกษาได้ทำ ทำให้นักศึกษามีเข้าใจมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังให้ทำงานวิจัยเล็กๆ เพื่อฝึกหัดทำวิจัย 2) บัณฑิตวิทยาลัยได้ให้นักศึกษาเรียนวิชาเสริมพื้นฐานโดยไม่นับหน่วยกิตและรายวิชาต่างๆ อย่างเป็นระบบ ทำให้เมื่อนักศึกษาเรียน course work จบ ทำให้มีความรู้อย่างเพียงพอในการทำวิทยานิพนธ์

2. ท่านไม่สามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาหาแนวทางแก้ไขปัญหาได้

ตอบ น้อย เพราะ ส่วนใหญ่แล้วจะสามารถนำแนวความคิด ทฤษฎีที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในการทำงานได้ดี มีส่วนน้อยเท่านั้นที่บางทฤษฎีไม่สามารถนำมาปรับใช้กับบริบทของสังคมไทยได้

3. เนื้อหาวิชามีความหลากหลายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

ตอบ มากที่สุด เพราะเป็นปริญญาทางด้านสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ทำให้เนื้อหาวิชามีความกว้างขวางและครอบคลุมหลายสาขาวิชา สังคมวิทยา รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การบริหาร การพัฒนาชุมชน เป็นต้น

4. การเรียนรู้นอกห้องเรียนไม่ช่วยให้ท่านพัฒนาความรู้ได้

ตอบ น้อยที่สุด การเรียนรู้นอกห้องเรียนเปรียบเสมือนห้องเรียนที่มีชีวิตและเราสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิตและไม่จบสิ้น องค์ความรู้ต่างๆ ในโลกนี้มีอยู่เป็นจำนวนมาก ดังนั้น การเรียนรู้จึงมิได้จำเป็นที่ต้องเรียนในห้องเรียนเท่านั้น ยิ่งปัจจุบันนี้ เทคโนโลยี ได้มีการพัฒนาไปมากเราสามารถเรียนรู้ได้ทั้งที่บ้าน ที่ทำงาน หรือที่ต่างๆ ได้

5. ท่านสามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์ปัญหาต่างๆ ได้

ตอบ มากที่สุด อาจารย์ได้ assign งานให้นักศึกษาฝึกคิดวิเคราะห์ อยู่เสมอ ทำให้นักศึกษามีทักษะในการวิเคราะห์และสามารถนำทฤษฎีมาจับในการวิเคราะห์และอธิบายปัญหาต่างๆ และสามารถหาแนวทางแก้ไขได้

6. ท่านไม่สามารถประเมินผลความรู้ความเข้าใจที่ได้จากการศึกษา

ตอบ น้อย เพราะ ส่วนใหญ่แล้วจะมีการประเมินความรู้ความเข้าใจโดยการสอบและการทำรายงานและนำเสนอรายงานหน้าชั้น ทำให้สามารถประเมินผลความรู้ความเข้าใจของตนเองได้ดี

7. ท่านสามารถนำความรู้ความเข้าใจที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในหน้าที่การงานได้

ตอบ มากที่สุด เพราะ เมื่อจบการศึกษา ข้าพเจ้าได้รับราชการในตำแหน่ง นักพัฒนาชุมชน สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้เป็นอย่างดี เพราะเนื้อหาการเรียนการสอนหลักสูตรสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาครอบคลุมวิชาที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง ปัจจุบันนี้ ข้าพเจ้า ดำรงตำแหน่ง เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ก็สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและแผนพัฒนาสามปี

8. การสังเคราะห์ก่อให้เกิดปัญหาสำหรับท่านเสมอ

ตอบ น้อยที่สุด เพราะ การสังเคราะห์ทำให้เราได้รับองค์ความรู้ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาได้ ซึ่งเป็นการช่วยแก้ไขปัญหามากกว่าการก่อให้เกิดปัญหา

9. เนื้อหาวิชาทำให้ท่านได้รับความรู้ความเข้าใจในด้านสังคมศาสตร์เพิ่มมากขึ้น

ตอบ มากที่สุด เพราะเนื้อหาวิชามีความหลากหลาย ครอบคลุมศาสตร์ทุกศาสตร์ทางสังคมศาสตร์

10. การค้นคว้าด้วยตนเองทำให้ท่านสับสนและยุ่งยาก

ตอบ น้อยที่สุด เพราะ ข้าพเจ้าสามารถค้นคว้าทาง อินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังมีความสะดวกที่จะไปค้นคว้ายังหอสมุดของมหาวิทยาลัยต่างๆ เช่น จุฬา ธรรมศาสตร์ เป็นต้น

ด้านความพร้อม

1. ท่านมีสุขภาพแข็งแรงเหมาะสมที่จะศึกษาจนสำเร็จการศึกษา

ตอบ น้อยที่สุด เพราะ ต้องทำงานประจำควบคู่ไปกับการเรียน ทำให้ไม่มีเวลาผักผ่อนอย่างเพียงพอและไม่ได้ออกกำลังกาย กอรปกับต้องเดินทางไปเรียนต้องเจอกับปัญหารถติดทำให้เกิดความเครียดบ้าง

2. ท่านมีปัญหาสุขภาพที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการสำเร็จการศึกษา

ตอบ น้อยที่สุด เพราะในช่วงที่ศึกษาไม่ค่อยเป็นอะไร จะเป็นหวัดบ้างบางครั้ง

3. ท่านมีสุขภาพจิตที่ดีพร้อมจะศึกษาได้จนสำเร็จ

ตอบ น้อยที่สุด เพราะ เครียดกับการเรียนมาก อาจารย์มีความคาดหวังกับนักศึกษา รุ่น 1 ค่อนข้างมาก เนื่องจากเป็นรุ่นแรกต้องการให้นักศึกษาที่จบมามีคุณภาพเทียบเท่าหรือมากกว่าสถาบันอื่นๆ

4. ท่านมีความเครียดในขณะที่ทำการศึกษา

ตอบ ปานกลาง เพราะ ต้องเดินทางไปศึกษาเจอกับปัญหารถติดแถวฝั่งธนบุรี และเครียดกับการที่จะต้องสำเร็จการศึกษาให้ทันตามระยะเวลาของหลักสูตร

5. ท่านมีความรู้พื้นฐานสอดคล้องกับสาขาสังคมศาสตร์ที่ศึกษาเป็นอย่างดี

ตอบ ปานกลาง เพราะจบปริญญาตรี สาขา สื่อสารมวลชน แม้จะเป็นสาขาทางสังคมศาสตร์แต่ก็ไม่ได้เรียนวิชาพื้นฐานอื่นๆ อย่างเพียงพอ เช่น สังคมวิทยา รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ เป็นต้น

6. ท่านมีความพร้อมในด้านอุปกรณ์การเรียน

ตอบ ปานกลาง เพราะว่า ช่วงที่ศึกษาจะมีการใช้คอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์การเรียนอื่นๆ ซึ่งในระยะแรกข้าพเจ้ายังไม่มีคอมพิวเตอร์เป็นของตนเองต้องใช้คอมพิวเตอร์ที่ทำงาน ทำให้มีอุปสรรคบ้างในการทำรายงานส่งอาจารย์ แต่ก็แก้ไขปัญหาได้โดยการซื้อคอมพิวเตอร์มาใช้เอง

7. ท่านรู้สึกมีความสุขทุกครั้งที่ได้เข้าเรียน

ตอบ มาก เพราะ บัณฑิตวิทยาลัยหาอาจารย์ผู้สอนที่มีคุณภาพ สอนดีน่าสนใจ และจะมีการเชิญวิทยากรจากภายนอกมาสอนอยู่เสมอทำให้ไม่น่าเบื่อ มีความน่าสนใจ

8. ปัญหาการเงินอาจเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาของท่านได้

ตอบ ปานกลาง เพราะถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะมีงานทำ แต่ก็เงินเดือนน้อย บางครั้งไม่พอที่จะลงทะเบียนต้องยืมจากญาติพี่น้องบ้างเป็นครั้งคราว แต่ก็ไม่มากนัก

9. ห้องเรียนมีความเหมาะสำหรับการศึกษา

ตอบ มาก เพราะ ห้องเรียนมีความสะดวกสบาย อุปกรณ์ครบครัน ทำให้ไม่มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมทำให้นักศึกษาเรียนตั้งใจเรียนได้เป็นอย่างดี

10. ภาระหน้าที่การงานทำให้ท่านศึกษาได้ไม่เต็มที่

ตอบ มาก เพราะบางครั้งมีงานที่สำคัญทำให้ต้องขาดเรียนบ้างเป็นครั้งคราว เพื่อที่จะไปทำงานให้สำเร็จก่อน

ด้านความคาดหวัง

1. ท่านคาดหวังว่าท่านจะสามารถสำเร็จการศึกษาได้ภายใน 3 ปี

ตอบ ปานกลาง เพราะ ไม่ได้ให้ความสำคัญกับเวลามากนัก ต้องการศึกษาให้ได้รับความรู้อย่างเต็มที่และต้องการทำวิทยานิพนธ์ให้ออกมาดี มีคุณภาพ แต่ก็ต้องจบตามกำหนดเวลาของหลักสูตร

2. ท่านไม่คาดหวังว่าการทำวิทยานิพนธ์จะทำให้ท่านสำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี

ตอบ ปานกลาง เพราะ ต้องการทำวิทยานิพนธ์ให้ออกมาดี มีคุณภาพ ไม่อยากให้เวลามาเป็นตัวกดดันที่จะต้องเร่งให้จบภายใน 3 ปี

3. ท่านมีความอุตสาหะ มานะพยายามเพียงพอที่จะสำเร็จการศึกษาได้

ตอบ มาก เพราะต้องทำงานควบคู่กับการเรียน ทำให้ต้องใช้ความอุตสาหะ มานะพยายามมากเป็นพิเศษ

4. ผลการเรียนของท่านไม่เป็นไปตามที่ท่านคาดหวัง

ตอบ น้อยที่สุด เพราะว่าพอใจกับผลการเรียนที่ได้รับ

5. ท่านคาดหวังว่าการศึกษาจะทำให้ได้รับการยอมรับจากผู้บังคับบัญชา

ตอบ มากที่สุด เพราะการศึกษาที่สูงจะทำให้เราได้รับการยอมรับจากผู้บังคับบัญชา เนื่องจากผู้บังคับบัญชาจะมีความเชื่อมั่นในตัวเรามากขึ้นและมอบหมายงานที่สำคัญให้เราทำ

6. ท่านมิได้คาดหวังว่าการศึกษาจะทำให้ได้รับการยอมรับจากเพื่อน

ตอบ น้อยที่สุด เพราะว่าการศึกษาที่สูงขึ้นจะทำให้เราได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน ทำให้เราสามารถทำงานกับเพื่อนได้ดี

7. ท่านคาดหวังว่าการศึกษาที่สูงขึ้นจะทำให้ท่านได้รับการยอมรับจากสังคม

ตอบ มากที่สุด เพราะปัจจุบันนี้สังคมมีค่านิยมที่จะยอมรับคนที่มีการศึกษาสูง การที่เราจบการศึกษาสูงจะทำให้สังคมยอมรับเรา ให้เกียรติเรามากกว่าคนที่จบการศึกษาไม่สูง และมีโอกาสในด้านต่างๆ มากกว่าคนที่จบการศึกษาไม่สูงด้วย

8. ท่านไม่คาดหวังว่าการศึกษาที่สูงขึ้นจะได้รับผลตอบแทนสูงขึ้น

ตอบ น้อยที่สุด เพราะ การศึกษาที่สูงขึ้นทำให้ได้รับเงินเดือนที่สูงขึ้นและมีโอกาสที่จะหางานพิเศษทำ ทำให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น

9. ท่านคาดหวังว่าความสำเร็จทางการศึกษาจะสามารถทำให้ท่านได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้น

ตอบ มากที่สุด เพราะข้าพเจ้าสามารถนำวุฒิที่ได้รับมาปรับเงินเดือนให้สูงขึ้นได้และมีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานมากขึ้นด้วย

10. ท่านคาดหวังว่าอนาคตของท่านไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสำเร็จการศึกษา

ตอบ น้อยที่สุด เพราะว่าอนาคตของข้าพเจ้าขึ้นอยู่กับความสำเร็จของการศึกษาเพราะข้าพเจ้าสามารถก้าวหน้าในหน้าที่การงานและได้ทำงานที่สำคัญๆ มากกว่าคนที่ไม่ได้จบการศึกษาเหมือนข้าพเจ้า

<u>ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์</u>

1. ท่านมีความพยายามศึกษาค้นคว้าทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเพื่อที่จะทำคะแนนให้ได้ดีที่สุด

<u>ตอบ</u> มากที่สุด เพราะข้าพเจ้าเป็นคนชอบอ่านหนังสือและชอบแสวงหาความรู้ใหม่ๆอยู่เสมอ

2. การสำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิตนี้เป็นเรื่องที่เกินความสามารถของท่าน

<u>ตอบ</u> น้อยที่สุด เพราะข้าพเจ้ามีความมั่นใจว่าตัวเองจะสามารถสำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิต เนื่องจากข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือ และมีความมุ่งมั่น ตั้งใจ อดทน

3. ท่านตั้งความหวังไว้ว่าความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั้น

<u>ตอบ</u> มากที่สุด เพราะถ้าเรามีความมุ่งมั่นจะทำสิ่งใด ก็ไม่เกินความสามารถของเราที่จะทำให้บรรลุผลสำเร็จได้

4. แม้จะพยายามมากเพียงใด ท่านก็คงไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้

<u>ตอบ</u> น้อยที่สุด เพราะ นั่นหมายถึงเรายังพยายามไม่เต็มที่ ต้องมีความพยายามให้มากกว่านี้ เราก็จะประสบผลสำเร็จตามที่ตั้งไว้

5. การสำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิตหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับตัวท่านเอง

<u>ตอบ</u> มากที่สุด เพราะ เราต้องเรียนด้วยตัวของเรา ด้วยความพยายาม มุ่งมั่นด้วยตัวของเรา คนอื่นไม่สามารถที่จะช่วยเราได้นอกจากตัวขอเราเอง

6. การสำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิตได้เป็นเรื่องที่เพียงพอแล้ว

<u>ตอบ</u> น้อยที่สุด เพราะข้าพเจ้าตั้งใจที่จะเรียนต่อระดับดุษฎีบัณฑิต

7. ท่านตั้งความหวังในการเรียนไว้ที่ความสำเร็จทางการศึกษา

<u>ตอบ</u> มาก เพราะ ถ้าไม่สำเร็จการศึกษาก็จะทำให้เราเสียทั้งเวลา เงินทอง ความตั้งใจที่ได้ทำลงไป เพราะฉะนั้นเราจะต้องเรียนให้สำเร็จการศึกษาเพื่อไม่ให้เป็นการลงทุนที่เสียไป

8. ท่านไม่เคยตั้งความหวังเกี่ยวกับความสำเร็จทางการศึกษา

<u>ตอบ</u> น้อยที่สุด เพราะข้าพเจ้าตั้งความหวังเกี่ยวกับความสำเร็จทางการศึกษาที่สูงมาก เนื่องจากมีผลต่อหน้าที่การงานของข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก

9. ท่านให้ความสำคัญกับใบปริญญามากกว่าความรู้ที่ท่านจะได้รับจากการศึกษา

ตอบ ปานกลาง เพราะข้าพเจ้าให้ความสำคัญของทั้งสองสิ่งเท่าๆกัน เนื่องจากถ้ามีแต่ความรู้แต่ไม่มีใบปริญญามารับรองความรู้ข้าพเจ้าก็ไม่สามารถที่จะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อข้าพเจ้าได้ ในทางกลับกันถ้ามีแต่ใบปริญญาแต่ไม่มีความรู้ข้าพเจ้าก็ไม่สามารถทำอะไรได้

10. ท่านให้ความสำคัญกับความรู้ที่ท่านได้รับจากการศึกษามากกว่าใบปริญญา

ตอบ ปานกลาง เพราะข้าพเจ้าให้ความสำคัญของทั้งสองสิ่งเท่าๆกัน เนื่องจากถ้ามีแต่ความรู้แต่ไม่มีใบปริญญามารับรองความรู้ข้าพเจ้าก็ไม่สามารถที่จะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อข้าพเจ้าได้ ในทางกลับกันถ้ามีแต่ใบปริญญาแต่ไม่มีความรู้ข้าพเจ้าก็ไม่สามารถทำอะไรได้

ด้านแรงสนับสนุนทางสังคม

1. สมาชิกในครอบครัวส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาของท่านเป็นอย่างดี

ตอบ มากที่สุด เพราะเมื่อข้าพเจ้าขาดเหลือสิ่งใดในการศึกษาก็จะได้รับการช่วยเหลือจากสมาชิกในครอบครัวเป็นอย่างดี

2. สมาชิกในครอบครัวไม่พอใจที่ท่านต้องละทิ้งหน้าที่การงาน

ตอบ น้อยที่สุด เพราะสมาชิกในครอบครัวมีความเข้าใจและคอยให้กำลังใจข้าพเจ้าในเรื่องการเรียนอยู่เสมอ

3. ท่านได้รับความร่วมมือจากเพื่อนร่วมชั้นในการทำกิจกรรมต่างๆ เป็นอย่างดี

ตอบ มาก เพราะเพื่อนร่วมชั้นคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน คอยเป็นกำลังใจให้กันอยู่เสมอ

4. เพื่อนร่วมชั้นไม่ค่อยให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ตอบ น้อย เพราะเพื่อนร่วมชั้นคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน คอยเป็นกำลังใจให้กันอยู่เสมอ

5. สมาชิกในครอบครัวให้กำลังใจในการศึกษาของท่านเป็นอย่างดี

ตอบ มาก เพราะสมาชิกในครอบครัวมีความเข้าใจและคอยให้กำลังใจข้าพเจ้าในเรื่องการเรียนอยู่เสมอ

6. สมาชิกในครอบครัวไม่ให้ความช่วยเหลือในการศึกษาของท่าน

ตอบ น้อย เพราะเมื่อข้าพเจ้าขาดเหลือสิ่งใดในการศึกษาก็จะได้รับการช่วยเหลือจากสมาชิกในครอบครัวเป็นอย่างดี

7. อาจารย์ให้ความช่วยเหลือและช่วยชี้แนะเมื่อมีปัญหาในการเรียน

ตอบ มาก อาจารย์จะคอยช่วยเหลือและชี้แนะเมื่อมีปัญหาสามารถปรึกษาได้ทางโทรศัพท์ทำให้มีความสะดวกและสามารแก้ไขปัญหาได้ดี

8. ท่านรู้สึกว่าอาจารย์ให้การเอาใจใส่นักศึกษาน้อยเกินไป

ตอบ น้อยที่สุด เพราะอาจารย์จะคอหมั่นถามนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการเรียนของนักศึกษาอยู่เสมอและจะคอยช่วยเหลือนักศึกษา

9. หน่วยงานเปิดกว้างด้านการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

ตอบ มาก เพราะหน่วยงานให้ความสำคัญที่จะส่งเสริมให้บุคลากรทุกคนได้รับการศึกษาที่สูงขึ้นโดยได้ตั้งงบประมาณไว้เป็นทุนการศึกษาทุกปี

10. ผู้บังคับบัญชาไม่สนับสนุนให้ท่านศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

ตอบ น้อยที่สุด เพราะผู้บังคับบัญชาจะส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ใต้บังคับบัญชาศึกษาเพิ่มเติมอยู่เสมอ

ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ

1. ท่านสามารถนำนำความรู้ไปใช้กับงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตอบ มากที่สุด เพราะข้าพเจ้าได้รับคำชมเชยจากหน่วยงานอื่นในเรื่องการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาสามปีขององค์กร โดยข้าพเจ้าได้ใช้วิชาความรู้ที่เรียนมามาใช้ในการทำงานอย่างเต็มที่

2. ท่านคิดว่าการศึกษาทำให้เสียโอกาสในตำแหน่งงาน

ตอบ ปานกลาง เพราะว่าข้าพเจ้าไม่สามารถทำงานได้เต็มที่บางครั้งต้องเอาเวลางานมาทำรายงานส่งอาจารย์ อาจทำให้ผู้บังคับบัญชาไม่พอใจและไม่พิจารณาให้ข้าพเจ้าดำรงตำแหน่งที่สำคัญ

3. ท่านคิดว่าการสำเร็จการศึกษาสามารถนำไปเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น

ตอบ มากที่สุด เพราะข้าพเจ้าสามารถนำคุณวุฒิมาลดระยะเวลาในการเลื่อนระดับได้โดยใช้เวลาเพียง 1 ปี จากระดับ 4 เลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่ง ระดับ 5 ถ้าไม่มีคุณวุฒิจะใช้เวลา 2 ปี

4. การศึกษาที่สูงขึ้นไม่ช่วยให้ท่านมีหน้าที่ความรับผิดชอบที่สูงขึ้น

ตอบ น้อยที่สุด เพราะว่าข้าพเจ้าสามารถก้าวหน้าในหน้าที่การงานและได้ทำงานที่สำคัญๆ มากกว่าคนที่ไม่ได้จบการศึกษาเหมือนข้าพเจ้า

5. ท่านคิดว่าได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น

ตอบ มากที่สุด เพราะปัจจุบันนี้สังคมมีค่านิยมที่จะยอมรับคนที่มีการศึกษาสูง การที่ข้าพเจ้าจบการศึกษาสูงทำให้สังคมยอมรับและให้เกียรติข้าพเจ้ามากขึ้น

6. การศึกษาที่สูงขึ้นไม่ช่วยให้ท่านได้รับเงินเดือนสูงขึ้น

ตอบ น้อยที่สุด เพราะ การศึกษาที่สูงขึ้นทำให้ข้าพเจ้าสามารถนำมาปรับให้ได้รับเงินเดือนที่สูงขึ้นตามคุณวุฒิได้

7. ท่านคิดว่าสามารถนำความรู้จากการศึกษาไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

ตอบ มากที่สุด เพราะข้าพเจ้าตั้งใจที่จะเรียนต่อระดับดุษฎีบัณฑิต

8. ท่านเชื่อว่าการศึกษาในสาขานี้ไม่ได้ช่วยให้ท่านก้าวหน้าในอาชีพ

ตอบ น้อยที่สุด เพราะข้าพเจ้าสามารถนำคุณวุฒิมาลดระยะเวลาในการเลื่อนระดับได้โดยใช้เวลาเพียง 1 ปี จากระดับ 4 เลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่ง ระดับ 5 ถ้าไม่มีคุณวุฒิจะใช้เวลา 2 ปี

9. ความสำเร็จทางการศึกษาทำให้ท่านได้รับการยอมรับจากสังคมมากขึ้น

ตอบ มากที่สุด เพราะปัจจุบันนี้สังคมมีค่านิยมที่จะยอมรับคนที่มีการศึกษาสูง การที่เราจบการศึกษาสูงจะทำให้สังคมยอมรับเรา ให้เกียรติเรามากกว่าคนที่จบการศึกษาไม่สูง และมีโอกาสในด้านต่างๆ มากกว่าคนที่จบการศึกษาไม่สูงด้วย

10. การศึกษาไม่สามารถปรับให้ตรงสายงานหน้าที่และความรับผิดชอบได้

ตอบ น้อยที่สุด เพราะว่าเมื่อจบการศึกษาข้าพเจ้าได้ทำงานในตำแหน่งนักพัฒนาชุมชน สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล สามารถทำงานตรงสายงานหน้าที่และความรับผิดชอบ

<u>ส่วนที่ 3.</u> แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะ ขณะศึกษาระดับมหาบัณฑิต

1. สำนักวิทยบริการควรจัดหาหนังสือตำราภาษาไทยและต่างประเทศให้มากขึ้นกว่านี้
2. คอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการค้นคว้าและบริการนักศึกษายังไม่เพียงพอ
3. ควรมีการศึกษาดูงานต่างประเทศเพื่อเปิดโลกทัศน์
4. ควรมีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์

กรณีศึกษาเชิงลึก

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ลำดับที่ 2. นายวิรัช หวังปิติพาณิชย์

นายวิรัช หวังปิติพาณิชย์ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา รุ่นที่ 1 สำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี เป็นเพศชาย มีอายุ 25 ปี สถานภาพโสด เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปี พักอาศัยบ้านญาติพี่น้อง ใช้เวลาในการเดินทางมาศึกษามากกว่า 30 นาที - 1 ชั่วโมง และสามารถจ่ายค่าใช้จ่ายในการศึกษาทั้งหมดด้วยตนเอง

<u>ส่วนที่ 2.</u> แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ความคาดหวัง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงสนับสนุนทางสังคม และความก้าวหน้าในอาชีพ

<u>ด้านความรู้ความเข้าใจ</u>

1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเพียงพอในการทำวิทยานิพนธ์

<u>ตอบ</u> มาก เพราะว่าได้รับการศึกษาอบรมจากอาจารย์ทั้งภายนอกและภายในสถาบัน รวมถึงมีความสนใจด้านการวิจัยอยู่แล้ว และที่รู้ว่าตนเองมีความเข้าใจเพียงพอก็เพราะว่า หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถช่วยแนะนำเพื่อนที่อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ และเพื่อนต่างสถาบันอื่นที่อาจารย์ที่ปรึกษาที่มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์แนะนำให้มาปรึกษาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ของเขา

2. ท่านไม่สามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาหาแนวทางแก้ไขปัญหาได้

<u>ตอบ</u> น้อยที่สุด เพราะว่าในการศึกษาในช่วงเวลานั้น ส่วนใหญ่เราจะเรียนทฤษฎีของต่างประเทศ แต่เมื่อมาทำงานจริงๆ ปรากฏว่า สภาวะแวดล้อมต่างๆ ในการแก้ไขปัญหาไม่เหมือนของต่างประเทศ ทฤษฎีบางอย่างก็ใช้ไม่ได้ จึงสามารถกล่าวได้ว่า ทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาอาจจะต้องมีการเปลี่ยนแปลง

3. เนื้อหาวิชามีความหลากหลายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

ตอบ มาก เพราะว่าในขณะนั้น เรามีเพื่อนๆ ในชั้นเรียนจำนวน 30 ท่าน อาชีพของแต่ละคนก็แตกต่างกัน สาขาวิชาก็แตกต่างกัน แต่ผู้บริหารหลักสูตรก็สามารถจัดเนื้อหาวิชาให้มีความหลากหลายเหมาะสมกับเพื่อนๆ ในชั้นเรียน เช่น เชิญวิทยาการที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาจำนวนหลายท่าน ก็จะได้รับประโยชน์สำหรับเพื่อนๆ ที่เรียนทุกคน

4. การเรียนรู้นอกห้องเรียนไม่ช่วยให้ท่านพัฒนาความรู้ได้

ตอบ น้อยที่สุด เพราะว่าขณะนั้น เวลาส่วนใหญ่ต้องทำงาน ไม่ค่อยมีเวลาที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง จำเป็นต้องอาศัยการเรียนรู้ในชั้นเรียน จึงเห็นว่า ถ้าใช้การเรียนรู้นอกห้องเรียน อาจจะไม่บรรลุความต้องการในการพัฒนาความรู้ได้

5. ท่านสามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์ปัญหาต่างๆ ได้

ตอบ มาก เพราะว่าความรู้ที่ได้ อย่างเช่น การทำวิทยานิพนธ์เป็นกระบวนการวิจัย ที่เราสามารถประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาได้ เช่น กรณีเกิดปัญหาต่างๆ เราควรมาหาปัญหาว่ามันเกิดจากอะไร มีวิธีอะไรบ้างที่เขาแก้ปัญหามาแล้ว เลือกวิธีการแก้ปัญหา แล้วลงก็ลงมือปฏิบัติ แล้วเราก็ประเมินผลการปฏิบัติ ต่อจากนั้นเราก็มาสรุปปัญหาหลังจากปฏิบัติแล้ว มีข้อแก้ไขใดบ้าง เราจึงได้วิธีการวิเคราะห์ปัญหา หรือแก้ปัญหาต่างๆ โดยใช้วิธีการศึกษาที่ผ่านมาเป็นเครื่องมือ

6. ท่านไม่สามารถประเมินผลความรู้ความเข้าใจที่ได้จากการศึกษา

ตอบ น้อยที่สุด เพราะไม่ได้มีการประเมินผลความรู้ เพราะหลังจากศึกษาสำเร็จ ก็มิได้สนใจเรื่องการประเมินผลความรู้ จะปฏิบัติอย่างเดียว จึงไม่สามารถประเมินผลได้

7. ท่านสามารถนำความรู้ความเข้าใจที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในหน้าที่การงานได้

ตอบ มากที่สุด เพราะความรู้ที่ได้มีความหลากหลายและสามารถปรับใช้กับชีวิตประจำวันได้

8. การสังเคราะห์ก่อให้เกิดปัญหาสำหรับท่านเสมอ

ตอบ น้อยที่สุด เพราะว่าการสังเคราะห์ไม่เป็นปัญหาสำหรับผมก็เพราะว่า เราได้เรียนรู้การสังเคราะห์มาเป็นอย่างดีแล้ว จากการศึกษาในชั้นเรียน การสังเคราะห์จึงมิใช่ปัญหาสำหรับผม

9. เนื้อหาวิชาทำให้ท่านได้รับความรู้ความเข้าใจในด้านสังคมศาสตร์เพิ่มมากขึ้น

ตอบ มากที่สุด เพราะว่า เนื้อหาของหลักสูตรบรรจุไปด้วยเรื่องเกี่ยวกับสังคมศาสตร์ ทำให้แต่ละวิชาเหมือนภาพต่อที่ทำให้เข้าใจด้านสังคมศาสตร์มากยิ่งขึ้น

10. การค้นคว้าด้วยตนเองทำให้ท่านสับสนและยุ่งยาก

ตอบ น้อยที่สุด เพราะการศึกษาที่สถาบันแห่งนี้ ประสงค์ให้นักศึกษาและบัณฑิตมีความเชี่ยวชาญในกาค้นคว้าด้วยตนเอง การค้นคว้าด้วยตนเองจึงเป็นเรื่องที่ไม่ทำให้สับสนและยุ่งยาก

ด้านความพร้อม

1. ท่านมีสุขภาพแข็งแรงเหมาะสมที่จะศึกษาจนสำเร็จการศึกษา

ตอบ มากที่สุด เพราะว่าทานอาหารดี ได้รับการพักผ่อน สุขภาพจิตดี

2. ท่านมีปัญหาสุขภาพที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการสำเร็จการศึกษา

ตอบ น้อยที่สุด เพราะสุขภาพแข็งแรง ปัญหาสุขภาพจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการสำเร็จการศึกษา

3. ท่านมีสุขภาพจิตที่ดีพร้อมจะศึกษาได้จนสำเร็จ

ตอบ มากที่สุด เพราะมีสุขภาพจิตดี มีครอบครัวที่ให้กำลังใจ มีเพื่อนที่ดี

4. ท่านมีความเครียดในขณะที่ทำการศึกษา

ตอบ มาก เพราะเป็นเรื่องใหม่มาก เนื่องจากจบด้านบริหารธุรกิจ มาเรียนรู้เรื่องสังคมศาสตร์ก็อาจจะสวนทางกันบ้าง เลยทำให้เครียด

5. ท่านมีความรู้พื้นฐานสอดคล้องกับสาขาสังคมศาสตร์ที่ศึกษาเป็นอย่างดี

ตอบ มาก เพราะว่าความรู้พื้นฐานจบด้านบริหารธุรกิจ จริงๆ แล้ว วิชาก็เกิดมาจากที่เดียวกัน คือเกิดมาจากสังคมศาสตร์เช่นเดียวกัน แต่มุมมองอาจจะไม่เหมือนกันบ้าง แต่โดยส่วนใหญ่ก็สอดคล้องกัน

6. ท่านมีความพร้อมในด้านอุปกรณ์การเรียน

ตอบ มาก เพราะมีอุปกรณ์ในการศึกษามากเพียงพอเนื่องจากมีทุนสนับสนุน

7. ท่านรู้สึกมีความสุขทุกครั้งที่ได้เข้าเรียน

ตอบ มาก เพราะได้เจอเพื่อน ได้เจออาจารย์ ได้เจอตำรา

8. ปัญหาการเงินอาจเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาของท่านได้
   ตอบ น้อยที่สุด เพราะได้เตรียมความพร้อมด้านการเงินมากอย่างดีแล้ว

9. ห้องเรียนมีความเหมาะสำหรับการศึกษา
   ตอบ มาก เพราะขณะนั้นมีการเรียนแบบนั่งอภิปรายกัน ทำให้เหมาะสมกับการศึกษาในระดับปริญญาโท มิใช่นั่งเรียนแบบตอนสมัยเรียนปริญญาตรี

10. ภาระหน้าที่การงานทำให้ท่านศึกษาได้ไม่เต็มที่
    ตอบ น้อยที่สุด เพราะต้องทำงานจันทร์-ศุกร์ แต่เรียนเฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ ทำให้ภาระในการทำงาน ไม่เป็นอุปสรรคในการทำงาน

ด้านความคาดหวัง

1. ท่านคาดหวังว่าท่านจะสามารถสำเร็จการศึกษาได้ภายใน 3 ปี
   ตอบ มากที่สุด เพราะมีความตั้งใจอยู่แล้ว และคิดว่าตนเองสามารถทำได้

2. ท่านไม่คาดหวังว่าการทำวิทยานิพนธ์จะทำให้ท่านสำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี
   ตอบ น้อยที่สุด เพราะการทำวิทยานิพนธ์ตั้งใจทำอย่างเต็มที่ และคาดหวังว่าจะจบภายใน 3 ปี

3. ท่านมีความอุตสาหะ มานะพยายามเพียงพอที่จะสำเร็จการศึกษาได้
   ตอบ มากที่สุด เพราะมีความอุตสาหะ มานะพยายามมาก

4. ผลการเรียนของท่านไม่เป็นไปตามที่ท่านคาดหวัง
   ตอบ น้อยที่สุด เพราะต้องการให้ได้มากกว่านั้น แต่เนื่องจากอาจจะมีความรู้ไม่เพียงพอตามมาตรฐานของอาจารย์

5. ท่านคาดหวังว่าการศึกษาจะทำให้ได้รับการยอมรับจากผู้บังคับบัญชา
   ตอบ มากที่สุด เพราะความรู้มากขึ้น ก็จะทำให้ผู้บังคับบัญชายอมรับ

6. ท่านมิได้คาดหวังว่าการศึกษาจะทำให้ได้รับการยอมรับจากเพื่อน
   ตอบ น้อยที่สุด เพราะมิได้นำไปเพื่อให้เพื่อนยอมรับ เพราะต้องการศึกษาความรู้

7. ท่านคาดหวังว่าการศึกษาที่สูงขึ้นจะทำให้ท่านได้รับการยอมรับจากสังคม
   ตอบ มากที่สุด เพราะการเรียนรู้ในระดับนี้ ถือว่าเป็นระดับสูง สังคมก็ยอมรับ

8. ท่านไม่คาดหวังว่าการศึกษาที่สูงขึ้นจะได้รับผลตอบแทนสูงขึ้น
   ตอบ น้อยที่สุด เพราะต้องการศึกษาให้ได้ความรู้ และรายรับมากขึ้น

9. ท่านคาดหวังว่าความสำเร็จทางการศึกษาจะสามารถทำให้ท่านได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้น
   ตอบ มากที่สุด เพราะเมื่อศึกษามามาก เราก็ควรที่จะได้รับผลตอบแทนสูงขึ้น

10. ท่านคาดหวังว่าอนาคตของท่านไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสำเร็จการศึกษา
    ตอบ น้อยที่สุด เพราะคาดหวังว่าอนาคตของผมมีผลต่อเนื่องหลังจากสำเร็จการศึกษา

ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1. ท่านมีความพยายามศึกษาค้นคว้าทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเพื่อที่จะทำคะแนนให้ได้ดีที่สุด
   ตอบ มาก เพราะอยากศึกษาให้จบภายในระยะเวลาที่สถาบันกำหนด

2. การสำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิตนี้เป็นเรื่องที่เกินความสามารถของท่าน
   ตอบ น้อยที่สุด เพราะคิดว่าการศึกษาระดับนี้เป็นระดับที่สามารถศึกษาจนสำเร็จการศึกษาได้

3. ท่านตั้งความหวังไว้ว่าความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั้น
   ตอบ มากที่สุด เพราะคิดว่า การเรียนระดับนี้ต้องใช้ความพยายามพอสมควรจึงจะสำเร็จ

4. แม้จะพยายามมากเพียงใด ท่านก็คงไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้
   ตอบ น้อยที่สุด เพราะคิดว่า ถ้าใช้ความพยายามก็คิดว่าจะสำเร็จการศึกษา

5. การสำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิตหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับตัวท่านเอง
   ตอบ มากที่สุด เพราะการศึกษาในระดับนี้ต้องใช้ความสามารถของตนเองมากที่สุด

6. การสำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิตได้เป็นเรื่องที่เพียงพอแล้ว
   ตอบ น้อยที่สุด เพราะคิดว่า สามารถศึกษาต่อในระดับอื่น หรือ ระดับที่สูงกว่าได้

7. ท่านตั้งความหวังในการเรียนไว้ที่ความสำเร็จทางการศึกษา
   ตอบ มากที่สุด เพราะคิดว่าการเรียน ความสำเร็จก็คือการจบการศึกษา

8. ท่านไม่เคยตั้งความหวังเกี่ยวกับความสำเร็จทางการศึกษา
   ตอบ น้อยที่สุด เพราะไม่ได้ตั้งไว้มากมาย เพียงแต่ทำให้ดีที่สุด

9. ท่านให้ความสำคัญกับใบปริญญามากกว่าความรู้ที่ท่านจะได้รับจากการศึกษา
   ตอบ น้อยที่สุด เพราะสิ่งที่จำเป็นที่สุดก็คือความสามารถในการทำงาน

10. ท่านให้ความสำคัญกับความรู้ที่ท่านได้รับจากการศึกษามากกว่าใบปริญญา
    ตอบ มากที่สุด เพราะความรู้นำไปประกอบอาชีพได้

ด้านแรงสนับสนุนทางสังคม

1. สมาชิกในครอบครัวส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาของท่านเป็นอย่างดี
   ตอบ มากที่สุด เพราะรัก และเอาใจใส่ อยากให้สำเร็จการศึกษาในระดับนี้

2. สมาชิกในครอบครัวไม่พอใจที่ท่านต้องละทิ้งหน้าที่การงาน
   ตอบ น้อยที่สุด เพราะครอบครัวสนับสนุนให้ศึกษา

3. ท่านได้รับความร่วมมือจากเพื่อนร่วมชั้นในการทำกิจกรรมต่างๆ เป็นอย่างดี
   ตอบ มากที่สุด เพราะเพื่อนๆ ทุกคนช่วยกันทำงานตลอด ไม่นิ่งดูดายกัน ช่วยเหลือกัน

4. เพื่อนร่วมชั้นไม่ค่อยให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
   ตอบ น้อยที่สุด เพราะเพื่อนช่วยเหลือกันตลอด

5. สมาชิกในครอบครัวให้กำลังใจในการศึกษาของท่านเป็นอย่างดี
   ตอบ มากที่สุด เพราะว่าอยากให้สำเร็จการศึกษาในระดับนี้

6. สมาชิกในครอบครัวไม่ให้ความช่วยเหลือในการศึกษาของท่าน
   ตอบ น้อยที่สุด เพราะว่าครอบครัวให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือในการศึกษา

7. อาจารย์ให้ความช่วยเหลือและช่วยชี้แนะเมื่อมีปัญหาในการเรียน
   ตอบ มากที่สุด เพราะอาจารย์ให้ความสนใจและช่วยเหลือ ชี้แนะ นักศึกษาทุกคนในการศึกษา

8. ท่านรู้สึกว่าอาจารย์ให้การเอาใจใส่นักศึกษาน้อยเกินไป
   ตอบ น้อยที่สุด เพราะอาจารย์ให้ความสนใจและช่วยเหลือ ชี้แนะ นักศึกษาทุกคนในการศึกษา

9. หน่วยงานเปิดกว้างด้านการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น
   ตอบ มากที่สุด เพราะให้โอกาสในการศึกษามาก สามารถหยุดอ่านหนังสือได้

10. ผู้บังคับบัญชาไม่สนับสนุนให้ท่านศึกษาในระดับที่สูงขึ้น
    ตอบ น้อยที่สุด เพราะว่าหน่วยงานให้โอกาสในการศึกษามาก สามารถหยุดอ่านหนังสือได้

ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ

1. ท่านสามารถนำนำความรู้ไปใช้กับงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
   ตอบ มากที่สุด เพราะความรู้ที่ได้ในการศึกษา สามารถนำไปใช้ในการทำงานได้

2. ท่านคิดว่าการศึกษาทำให้เสียโอกาสในตำแหน่งงาน
   ตอบ น้อยที่สุด เพราะความรู้ที่ได้ในการศึกษา สามารถนำไปใช้ในการทำงานได้

3. ท่านคิดว่าการสำเร็จการศึกษาสามารถนำไปเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น
   ตอบ มากที่สุด เพราะเมื่อมีความรู้มากมีความสามารถมาก ก็มีโอกาสในการเลื่อนตำแหน่ง

4. การศึกษาที่สูงขึ้นไม่ช่วยให้ท่านมีหน้าที่ความรับผิดชอบที่สูงขึ้น
   ตอบ น้อยที่สุด เพราะยิ่งความรับผิดชอบสูง ก็ทำให้ความสามารถมากยิ่งขึ้น

5. ท่านคิดว่าได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น
   ตอบ มากที่สุด เพราะการศึกษาในระดับนี้ คนที่จะศึกษามักจะเป็นคนที่มีความสามารถใฝ่รู้

6. การศึกษาที่สูงขึ้นไม่ช่วยให้ท่านได้รับเงินเดือนสูงขึ้น
   ตอบ น้อยที่สุด เพราะการศึกษาสูง ทำให้มีโอกาสในการหารายได้มากยิ่งขึ้น

7. ท่านคิดว่าสามารถนำความรู้จากการศึกษาไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
   ตอบ มากที่สุด เพราะเพื่อนๆ หลายคนก็ศึกษาในระ ดับสูงขึ้น

8. ท่านเชื่อว่าการศึกษาในสาขานี้ไม่ได้ช่วยให้ท่านก้าวหน้าในอาชีพ
   ตอบ น้อยที่สุด เพราะการศึกษาทำให้ก้าวหน้าในอาชีพ

9. ความสำเร็จทางการศึกษาทำให้ท่านได้รับการยอมรับจากสังคมมากขึ้น
   ตอบ มากที่สุด เพราะคนคาดหวังกับการศึกษาระดับนี้มาก

10. การศึกษาไม่สามารถปรับให้ตรงสายงานหน้าที่และความรับผิดชอบได้
    ตอบ น้อยที่สุด เพราะสามารถปรับสายงานและความรับผิดชอบได้

ส่วนที่ 3. แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะ ขณะศึกษาระดับมหาบัณฑิต

อยากให้สถาบันดำเนินการหลักสูตรนี้ต่อไป โดยมีนักศึกษาเป็นที่ตั้ง คือ อย่าคาดหวังกับค่าใช้จ่ายของนักศึกษา เพราะนักศึกษาบางคนอาจจะมีทุนสนับสนุนในการศึกษาในระดับนี้น้อย

กรณีศึกษาเชิงลึก

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ลำดับที่ 3. นางสาวอมรรัตน์ รุ้งพิบูลย์

นางสาวอมรรัตน์ รุ้งพิบูลย์ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา รุ่นที่ 2 สำเร็จการศึกษามากกว่า 3 ปี เป็นเพศหญิง มีอายุ 28 ปี สถานภาพโสด มีอาชีพรับราชการ มีประสบการณ์ในการทำงาน 3-5 ปี สถานที่พักอาศัยเป็นบ้านเช่า ใช้เวลาในการเดินทางมาศึกษามากกว่า 30 นาที - 1 ชั่วโมง และค่าใช้จ่ายในการศึกษาได้รับจากครอบครัวและการกู้ยืม

<u>ส่วนที่ 2.</u> แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ความคาดหวัง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงสนับสนุนทางสังคม และความก้าวหน้าในอาชีพ

<u>ด้านความรู้ความเข้าใจ</u>

1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเพียงพอในการทำวิทยานิพนธ์

   <u>ตอบ</u> น้อยที่สุด เพราะไม่เคยทำวิทยานิพนธ์มาก่อน จึงไม่มั่นใจ

2. ท่านไม่สามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาหาแนวทางแก้ไขปัญหาได้

   <u>ตอบ</u> น้อย เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปแก้ไขปัญหาได้

3. เนื้อหาวิชามีความหลากหลายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

   <u>ตอบ</u> มาก เพราะระดับของผู้เรียนจำเป็นต้องมีเนื้อหาวิชาที่มีความหลากหลาย

4. การเรียนรู้นอกห้องเรียนไม่ช่วยให้ท่านพัฒนาความรู้ได้

   <u>ตอบ</u> น้อยที่สุด เพราะทำให้มีมุมมองที่หลากหลายและกว้างขวางขึ้น

5. ท่านสามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์ปัญหาต่างๆ ได้

   <u>ตอบ</u> มาก เพราะทำให้มองเห็นปัญหาได้ทะลุปรุโปร่งและชัดเจนขึ้น

6. ท่านไม่สามารถประเมินผลความรู้ความเข้าใจที่ได้จากการศึกษา
   ตอบ น้อย เพราะสามารถนำความรู้ความเข้าใจที่ได้จากการศึกษาไปแก้ไขปัญหาได้

7. ท่านสามารถนำความรู้ความเข้าใจที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในหน้าที่การงานได้
   ตอบ มาก เพราะเป็นความรู้ความเข้าใจที่ใช้งานได้จริง

8. การสังเคราะห์ก่อให้เกิดปัญหาสำหรับท่านเสมอ
   ตอบ ปานกลาง เพราะก่อให้เกิดปัญหาบางครั้ง

9. เนื้อหาวิชาทำให้ท่านได้รับความรู้ความเข้าใจในด้านสังคมศาสตร์เพิ่มมากขึ้น
   ตอบ มากที่สุด เพราะมีการวางพื้นฐานความรู้ในด้านสังคมศาสตร์เป็นอย่างดี
10. การค้นคว้าด้วยตนเองทำให้ท่านสับสนและยุ่งยาก
    ตอบ ปานกลาง เพราะมีเวลาในการค้นคว้าน้อย เนื่องจากทำงานด้วย

ด้านความพร้อม

1. ท่านมีสุขภาพแข็งแรงเหมาะสมที่จะศึกษาจนสำเร็จการศึกษา
   ตอบ มาก เพราะมีโรคประจำตัวไม่ร้ายแรง จึงมีสุขภาพแข็งแรงในระดับมาก

2. ท่านมีปัญหาสุขภาพที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการสำเร็จการศึกษา
   ตอบ น้อย เพราะโรคประจำตัวไม่อยู่ในระดับร้ายแรงในการเป็นอุปสรรคต่อการสำเร็จการศึกษา

3. ท่านมีสุขภาพจิตที่ดีพร้อมจะศึกษาได้จนสำเร็จ
   ตอบ มาก เพราะไม่มีปัญหาด้านสุขภาพจิต

4. ท่านมีความเครียดในขณะที่ทำการศึกษา
   ตอบ มาก เพราะบางครั้งมีความรู้สึกไม่มั่นใจว่าจะสามารถสำเร็จการศึกษาได้

5. ท่านมีความรู้พื้นฐานสอดคล้องกับสาขาสังคมศาสตร์ที่ศึกษาเป็นอย่างดี
   ตอบ ปานกลาง เพราะสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีไม่ตรงกับสาขาสังคมศาสตร์

6. ท่านมีความพร้อมในด้านอุปกรณ์การเรียน

   ตอบ มาก เพราะครอบครัวให้การสนับสนุนในด้านทุนการศึกษา

7. ท่านรู้สึกมีความสุขทุกครั้งที่ได้เข้าเรียน

   ตอบ ปานกลาง เพราะมีความเครียดในเรื่องรายงาน

8. ปัญหาการเงินอาจเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาของท่านได้

   ตอบ มาก เพราะไม่สามารถซื้ออุปกรณ์การเรียนได้

9. ห้องเรียนมีความเหมาะสำหรับการศึกษา

   ตอบ มาก เพราะมีที่นั่งเรียนเพียงพอ

10. ภาระหน้าที่การงานทำให้ท่านศึกษาได้ไม่เต็มที่

    ตอบ มาก เพราะมีเวลาในการค้นคว้าน้อย

ด้านความคาดหวัง

1. ท่านคาดหวังว่าท่านจะสามารถสำเร็จการศึกษาได้ภายใน 3 ปี

   ตอบ น้อย เพราะใช้เวลาในการทำวิทยานิพนธ์มาก

2. ท่านไม่คาดหวังว่าการทำวิทยานิพนธ์จะทำให้ท่านสำเร็จการศึกษาภายใน 3 ปี

   ตอบ มาก เพราะใช้เวลาในการทำวิทยานิพนธ์มาก

3. ท่านมีความอุตสาหะ มานะพยายามเพียงพอที่จะสำเร็จการศึกษาได้

   ตอบ มาก เพราะมีการตั้งเป้าหมายไว้ว่าจะนำวุฒิไปใช้ในการสมัครงาน

4. ผลการเรียนของท่านไม่เป็นไปตามที่ท่านคาดหวัง

   ตอบ ปานกลาง เพราะผลการเรียนไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะนำไปใช้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

5. ท่านคาดหวังว่าการศึกษาจะทำให้ได้รับการยอมรับจากผู้บังคับบัญชา

   ตอบ ปานกลาง เพราะศึกษาไม่ตรงกับสายงานหน้าที่และความรับผิดชอบ

6. ท่านมิได้คาดหวังว่าการศึกษาจะทำให้ได้รับการยอมรับจากเพื่อน
   ตอบ ปานกลาง เพราะเพื่อนไม่ได้คาดหวังในด้านการศึกษาจากผู้เรียน

7. ท่านคาดหวังว่าการศึกษาที่สูงขึ้นจะทำให้ท่านได้รับการยอมรับจากสังคม
   ตอบ ปานกลาง เพราะสังคมไม่ได้คาดหวังในด้านการศึกษาจากผู้เรียน

8. ท่านไม่คาดหวังว่าการศึกษาที่สูงขึ้นจะได้รับผลตอบแทนสูงขึ้น
   ตอบ ปานกลาง เพราะผลตอบแทนที่ได้รับสูงกว่าเมื่อผู้เรียนสำเร็จการศึกษาที่สูงขึ้น

9. ท่านคาดหวังว่าความสำเร็จทางการศึกษาจะสามารถทำให้ท่านได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้น
   ตอบ ปานกลาง เพราะผลตอบแทนที่ได้รับสูงกว่าเมื่อผู้เรียนสำเร็จการศึกษาที่สูงขึ้น

10. ท่านคาดหวังว่าอนาคตของท่านไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสำเร็จการศึกษา
    ตอบ น้อย เพราะได้พัฒนาระดับการศึกษาของผู้เรียนให้สูงขึ้น

ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ

1. ท่านมีความพยายามศึกษาค้นคว้าทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเพื่อที่จะทำคะแนนให้ได้ดีที่สุด
   ตอบ ปานกลาง เพราะมีเวลาในค้นคว้าน้อยเนื่องจากต้องทำงานด้วย

2. การสำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิตนี้เป็นเรื่องที่เกินความสามารถของท่าน
   ตอบ ปานกลาง เพราะเมื่อได้รับโอกาสให้เข้ามาศึกษาแล้วแสดงว่าสามารถจะการสำเร็จการศึกษาได้

3. ท่านตั้งความหวังไว้ว่าความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั้น
   ตอบ มาก เพราะความพยายามคือความตั้งใจที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ได้

4. แม้จะพยายามมากเพียงใด ท่านก็คงไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้
   ตอบ น้อย เพราะถ้าตั้งใจแล้วสามารถฝ่าฟันอุปสรรคได้

5. การสำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิตหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับตัวท่านเอง
   ตอบ มาก เพราะไม่มีใครช่วยได้ถ้าผู้เรียนไม่ช่วยตัวเอง

6. การสำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิตได้เป็นเรื่องที่เพียงพอแล้ว

ตอบ มาก เพราะสายงานหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้เรียนจำกัดที่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิต

7. ท่านตั้งความหวังในการเรียนไว้ที่ความสำเร็จทางการศึกษา

ตอบ มาก เพราะจะนำวุฒิที่ได้ไปใช้ในการเปลี่ยนงานใหม่

8. ท่านไม่เคยตั้งความหวังเกี่ยวกับความสำเร็จทางการศึกษา

ตอบ น้อย เพราะจะนำวุฒิที่ได้ไปใช้ในการเปลี่ยนงานใหม่

9. ท่านให้ความสำคัญกับใบปริญญามากกว่าความรู้ที่ท่านจะได้รับจากการศึกษา

ตอบ น้อย เพราะความรู้ที่ได้รับสามารถไปใช้ประโยชน์ได้จริง

10. ท่านให้ความสำคัญกับความรู้ที่ท่านได้รับจากการศึกษามากกว่าใบปริญญา

ตอบ มาก เพราะความรู้ที่ได้รับสามารถไปใช้ประโยชน์ได้จริง

ด้านแรงสนับสนุนทางสังคม

1. สมาชิกในครอบครัวส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาของท่านเป็นอย่างดี

ตอบ มาก เพราะช่วยสนับสนุนให้ก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

2. สมาชิกในครอบครัวไม่พอใจที่ท่านต้องละทิ้งหน้าที่การงาน

ตอบ น้อย เพราะไม่ได้ละทิ้งหน้าที่การงาน

3. ท่านได้รับความร่วมมือจากเพื่อนร่วมชั้นในการทำกิจกรรมต่างๆ เป็นอย่างดี

ตอบ มาก เพราะมีเป้าหมายในการสำเร็จการศึกษาร่วมกันและได้รับประโยชน์ในการทำกิจกรรม

4. เพื่อนร่วมชั้นไม่ค่อยให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ตอบ น้อย เพราะมีเป้าหมายในการสำเร็จการศึกษาร่วมกันและได้รับประโยชน์ในการทำกิจกรรม

5. สมาชิกในครอบครัวให้กำลังใจในการศึกษาของท่านเป็นอย่างดี

ตอบ มาก เพราะช่วยสนับสนุนให้ก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

6. สมาชิกในครอบครัวไม่ให้ความช่วยเหลือในการศึกษาของท่าน
   ตอบ น้อย เพราะช่วยสนับสนุนให้ก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

7. อาจารย์ให้ความช่วยเหลือและช่วยชี้แนะเมื่อมีปัญหาในการเรียน
   ตอบ มาก เพราะต้องการให้นักศึกษาได้รับประโยชน์จากการศึกษา

8. ท่านรู้สึกว่าอาจารย์ให้การเอาใจใส่นักศึกษาน้อยเกินไป
   ตอบ น้อย เพราะต้องการให้นักศึกษาได้รับประโยชน์จากการศึกษา

9. หน่วยงานเปิดกว้างด้านการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น
   ตอบ มาก เพราะต้องการให้นำความรู้ที่ได้รับมาใช้พัฒนาในงาน

10. ผู้บังคับบัญชาไม่สนับสนุนให้ท่านศึกษาในระดับที่สูงขึ้น
    ตอบ น้อย เพราะต้องการให้นำความรู้ที่ได้รับมาใช้พัฒนาในงาน

ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ

1. ท่านสามารถนำนำความรู้ไปใช้กับงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
   ตอบ ปานกลาง เพราะไม่ตรงกับสายงานหน้าที่และความรับผิดชอบ

2. ท่านคิดว่าการศึกษาทำให้เสียโอกาสในตำแหน่งงาน
   ตอบ น้อย เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาใช้พัฒนางาน

3. ท่านคิดว่าการสำเร็จการศึกษาสามารถนำไปเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น
   ตอบ น้อย เพราะประสิทธิภาพการทำงานและคุณลักษณะของผู้เรียนเป็นปัจจัยหลักที่จะนำไปเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น

4. การศึกษาที่สูงขึ้นไม่ช่วยให้ท่านมีหน้าที่ความรับผิดชอบที่สูงขึ้น
   ตอบ มาก เพราะขึ้นกับประสิทธิภาพการทำงานและคุณลักษณะของผู้เรียนเป็นปัจจัยหลักที่จะช่วยให้มีหน้าที่ความรับผิดชอบที่สูงขึ้น

5. ท่านคิดว่าได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น

ตอบ ปานกลาง เพราะสังคมไม่ได้คาดหวังในด้านการศึกษาจากผู้เรียน

6. การศึกษาที่สูงขึ้นไม่ช่วยให้ท่านได้รับเงินเดือนสูงขึ้น

ตอบ มาก เพราะผลตอบแทนที่ได้รับสูงกว่าเมื่อผู้เรียนสำเร็จการศึกษาที่สูงขึ้น

7. ท่านคิดว่าสามารถนำความรู้จากการศึกษาไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

ตอบ ปานกลาง เพราะผลการเรียนไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะนำไปใช้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นในสาขาเดิม ทำให้ไม่สามารถเลือกสาขาที่จะศึกษาต่อได้มากนัก

8. ท่านเชื่อว่าการศึกษาในสาขานี้ไม่ได้ช่วยให้ท่านก้าวหน้าในอาชีพ

ตอบ ปานกลาง เพราะช่วยพัฒนางานที่ไม่ตรงกับสายงานหน้าที่และความรับผิดชอบได้ในระดับปานกลาง

9. ความสำเร็จทางการศึกษาทำให้ท่านได้รับการยอมรับจากสังคมมากขึ้น

ตอบ ปานกลาง เพราะสังคมไม่ได้คาดหวังในด้านการศึกษาจากผู้เรียน

10. การศึกษาไม่สามารถปรับให้ตรงสายงานหน้าที่และความรับผิดชอบได้

ตอบ ปานกลาง เพราะการศึกษาไม่ตรงกับสายงานหน้าที่และความรับผิดชอบ

ส่วนที่ 3. แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะ ขณะศึกษาระดับมหาบัณฑิต

ต้องการให้มีการจำกัดนักศึกษาที่อยู่ในความดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อให้อาจารย์มีเวลาเพียงพอและเต็มที่ในการให้คำปรึกษา

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวกชพร แซ่เตียว	
วันเดือนปีเกิด	29 ตุลาคม พ.ศ. 2522	
สถานที่เกิด	จังหวัดชลบุรี	
ประวัติการศึกษา	มัธยมศึกษาปีที่ 6	พ.ศ. 2538
	โรงเรียนพนัสพิทยาคาร	
	ศิลปศาสตรบัณฑิต	พ.ศ. 2541
	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	
ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน	เจ้าหน้าที่ฝ่ายบัญชี – การเงิน	พ.ศ. 2542 - ปัจจุบัน
	บริษัท ธนกร กฎหมาย แอนด์ ดีเทคทีฟ จำกัด	